

மூலம்:
ஷைகு சாதி

அறிவுச் சுருள்

மகான் ஷைகு சாதி அவர்கள் பாரசீக
நாட்டிலுள்ள ஷிராஜ் என்னும் ஊரில்
கி.பி.1175 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார்கள்.

இயற்பெயர் முஷரிபுத்தீன் ஷைகு
சாதி. இவர்கள் நபிகள் நாயகத்தின்
(ஸல்) திருப் புதல்வியை மணந்த ஹஜ்ரத்
அலீ(ரலி) அவர்களின் வழித் தோன்றல்
ஆவார்கள். உலகில் நீதி நூல்களைப்
படைத்த சான்றோர்கள் அனைவரையும்
விட சாதி மகான் அறநெறி போதிக்கும்
முறை அற்புதமானது.

இவர்கள் எழுதிய குலிஸ்தான்,
போஸ்தான் ஆகிய இரு நீதி நூல்களின்
தமிழாக்கமே இந்நூல்.

உய்யொதிந்தவை

பக்கம்

1. அறிஞர் சாதியின் அறிவுச் சுருள்	21
2. இறைதூதருக்கு வாழ்த்து	21
3. ஆன்மாவுக்கு அறிவுரை	22
4. அருளின் சிறப்பு	23
5. ஈகையின் விளக்கம்	23
6. உலோபத் தன்மையின் இழிவு	24
7. அடக்கத்தின் விளக்கம்	25
8. கர்வத்தின் இழிவு	27
9. கல்வியின் பெருமை	28
10. அறிவற்ற மாக்களின் உறவு	29
11. நீதியின் விளக்கம்	31
12. கொடுமையின் தன்மை	32
13. மன நிறைவின் விளக்கம்	33
14. பொருளாசை	34
15. வணக்கத்தின் விளக்கம்	36
16. ஷைத்தான்	38
17. அன்பின் விளக்கம்	39
18. விசுவாசத்தின் இயல்பு	41
19. நன்றியின் சிறப்பு	42
20. பொறுமையின் விளக்கம்	43
21. நேர்மையின் விளக்கம்	44
22. பொய் புகலுவதின் இழிவு	45
23. மாறுதலும் வேறுபாடும்	45
24. படைக்கப்பட்ட பொருளின் மீது நம்பிக்கை	49
25. குண ஒழுக்கம்	51
26. அரபிப் பொன்மொழிகள்	53

1. அறிஞர் சமூகியின் அறிவுச் சுருள்

பேரருளும் பேரன்பும் மிக்க அல்லாஹ்

பெருமைமிகும் பெயரதனால் துவக்கம் செய்வோம்.

கருணையங் கடலே! நீ எங்களின் நிலை கண்டு
இரங்குவாயாக!

நாங்களோ இழிந்த இச்சையெனும் பொறியிடைப்
பட்ட அடிமைகளாய் உள்ளோம்.

நாங்கள் முறையிடத் தகுந்தவன் உன்னைத் தவிர்த்து
எவருமேயில்லை.

பாவிகளாகிய எங்களுக்கு, பாவம் பொறுக்கும் முழு
நிறைப் பொருள் நீயேதான்.

பிழையின் பாதையிலிருந்து எங்களை நீ காப்பாயாக!

எங்களின் பிழை பொறுத்து மன்னிப்பாயாக! எங்களுக்கு
நேர்நெறியையும் காட்டி அருள்வாயாக!

2. இறைத்தாதருக்கு வாழ்த்து

ஆண்டவனின் சாந்தி அவர்களின் மீதும் அவர்களின்
வழித்தோன்றல்கள் மீதும் அமைவதாக!

வாயில் நாவு பொருந்தியிருக்கும்வரை

முகம்மதின் புகழ் பாடுதலே அதன் மகிழ்வாயிருக்
கட்டும்!

அவரோ இறைவனின் அன்புக்குரியவராம்;
அவனுடைய தூதர் அனைவரிலும் மிக உயர்ந்தவராம்.

அவருடைய தலையணை எதுவெனிலோ, அது
புகழ்மிகு வானஒளி வெளியே.

மண்ணகம் வென்ற அப்புரவி வீரர் செம்மஞ்சள்
வண்ணத்து வான்பரியில் தாம் அமர,

அதுவோ நீலத் தலைவாயிலையுடைய விண்
மாளிகையைக் கடந்து பறந்து சென்றது.

3. ஆன்மாவுக்கு அறிவுரை

பெரு மதிப்புள்ள உன்னுடைய நாற்பதாண்டு வாழ்க்கை
முடிவுற்றதே.

என்றாலும் உன்னுடைய சுபாவமோ குழந்தைப்
பருவத்தைவிட்டு அப்பால் நகரவேயில்லை.

அனைத்தையும் நீ இழிந்த இச்சையிலும் அதிக
சுயேச்சையிலும் கழித்து விட்டாய்.

ஒரு கணமேனும் நீ நற்செயல்களில் ஈடுபட்ட
தில்லையே!

நிலையற்ற வாழ்வின்மீது நம்பிக்கை வைக்க
வேண்டாம்!

காலத்தின் சூழ்ச்சியைப் பற்றி அச்சமற்றும் இருந்துவிட
வேண்டாம்.

4. அருளின் சிறப்பு

ஆன்மாவே! அருளின் விரிப்பைப் பரப்புபவர் எவரோ
அவர்கள் உதார உலகில் புகழ்மிக்கோர் ஆவர்.

அருளானது உன்னைப் பிரபஞ்சம் முழுதும் புகழ்
மிக்கோனாய் ஆக்கும்.

அருள் உனக்குக் களிப்பைக் கொணரும்.

அருளினும் சிறந்த செயல் உலகில் வேறெதுவுமே
இல்லை.

எந்தச் சந்தையிலும் அருளைவிட அதிகம் வழங்குவது
வேறு ஏதுமன்று.

அருளோ உவகையின் ஊற்றாகும்; அதுவே வாழ்வின்
அறுவடையாகும்.

அருளைக் கொண்டு அகிலத்தின் இதயத்தைப்
புதுமையாக்குவாயாக!

உனது அருளின் புகழொலியால் உலகக் கோளத்தை
நிரப்புவாயாக!

என்றுமே நீ அருளில் உறுதியாயிரு!

ஏனெனில் ஆன்மாவைப் படைத்தவன் அருள் மிக்கோன்
ஆவான்.

5. ஈகையின் விளக்கம்

சீரியல்புகள் செறிந்த மனிதன் தேர்ந்தெடுப்பது
ஈகையைத்தான்.

ஏனெனில் ஈகையைக் கொண்டுதானே மனித குலம் வளமுறுகிறது.

எனவே நீ ஈவதாலும் ஈகையினாலும் உலகையே வெல்பவனாயிரு!

ஈகையோ ஆண்டவனுடைய உத்தம அடியார்களின் அரிய நல்லியல்பாகும்.

அறம் புரிவதே சீரிய செல்வர்களின் சிறப்புறு தொழிலாகும்.

ஈகையானது பாவக் கலவையைச் சோதித்துப் பார்க்கும் உரைகல் அல்லவா?

ஈகையானது எல்லாப் பிணிகளுக்கும் ஏற்ற அரிய மருந்தல்லவா?

உன்னால் முடியுமளவு, ஈவதிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டாம்.

ஈகையால் அதற்குரிய சிறப்பின் திரள் அனைத்தையும் நீயே தட்டிக்கொள்ளலாம்.

❁

6. உலோபத் தன்மையின் இழிவு

உலோபியின் நோக்கத்திற்கேற்ப கோளங்களே சுழல்வதாயிருந்தாலும்,

கருந்தனமே அவனுக்கு அடிமையானாலும்,

காருனின் செல்வமே அவன் கரத்திலிருந்தாலும்,

பிரபஞ்சமனைத்தும் அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்தாலும்,

உலோபி - அவன் பெயரானது உன்னால் உச்சரிக்கப் படுவதற்குக் கூட உகந்ததன்று.

காலமே உலோபிக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தாலும்

உலோபியின் பெரும் பொருளை நீ ஏறிட்டுப் பார்க்க வேண்டாம்!

அவனின் உடைமையைப் பற்றியோ, பொருளைப் பற்றியோ பேசவும் வேண்டாம்!

தரையிலும் திரை கடலிலும் உலோபன் மதிக்கப் படுபவனாயிருந்த போதினும் சரிதான்.

இறைத் தூதரின் உரைப்படி அவனைத் துறக்கத்தில் காணல் அரிதேயாகும்.

உலோபன், செல்வங்கள் நிறையப் பெற்றிருந்த போதினும் சரிதான்.

அவன்தன் உலோபத் தனத்தால் ஓர் ஏழையைப் போல் துயரையே நுகர்வான்.

ஈகை நிறைந்த மக்களோ தம் செல்வத்தின் கனியைச் சுவைத்து இன்புறுவர்.

உலோபனோ தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலுமே துன்பம் அடைந்து துயர் நுகர்வான்.

❁

7. அடக்கத்தின் விளக்கம்

மனமே! அடக்கத்தை மட்டும் நீ தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டாயானால்,

அகிலத்தின் மாந்தர் அனைவருமே உன் தோழர் ஆகிவிடுவர்.

அடக்கம் உன் நிலையையே உயர்த்திவிடும்.

காரணம், பரிதியிடமிருந்துதான் பால் நிலா ஒளியைப் பெறுகிறது.

அடக்கமே இணைந்த நட்பின் முதலீடாகும்.

ஏனெனில் நட்பின் மதிப்பானது உயர்ந்தது அல்லவா?

அடக்கமே ஒரு மனிதனை உயர்த்துகிறது.

அதுவே தகுதியுடைய மக்களுக்கு ஒரு தனி அணியாகும்.

மனிதத் தன்மையுள்ள ஒவ்வொருவனும் அடக்கமுள்ள வனாகவேயிருப்பான்.

தகைமையின்றி வேறெதுவும் ஒருவனை மனிதனாக்க முடியாது.

அறிவுள்ள மனிதன் தேர்ந்தெடுப்பது அடக்கத்தைத் தான்.

கனி நிறைந்த கிளை, தரைமீது தானே தன் தலையைச் சாய்த்து விடுகிறது.

அடக்கம் உன் புகழையே பெருக்கும்.

அதுவே புகழ்மிகு துறக்கத்தில் உனக்கு இடம் பிடிக்கும்.

துறக்க வாயிலின் திறவுகோல் அடக்கம்தான்.

தகுதிக்கும் தரத்திற்கும் அது ஒரு சிறந்த அணிகலனாகும்.

யாருக்குத் தற்பெருமை தலைக்கேறியிருக்கிறதோ அவருக்கே உயர்ந்த தகுதியும் உயர்ந்த பதவியும் பயனளிக்கும்.

உன்னிடம் அடக்கம் இருப்பின் அகிலமே உன்னை நேசிக்கும்.

மாந்தருக்கு மிகவும் இனியது அவர்களின் ஆன்மா. அதைப்போன்றே நீயும் அவர்களின் இதயத்திற்கு இனியவன் ஆவாய்.

மனித இனத்தைவிட்டு அடக்கத்தைப் பிரித்து விட வேண்டாம்!

ஏனெனில் நீ உறையிலிருந்து வாளை உருவுவது போல் உனக்கு ஏற்படும் தடுமாற்றத்தில் உன் பிடரியையே பெயர்த்து விடலாமல்லவா?

உயர்ந்தோரிடத்தில் அடக்கத்தைக் காண்பது ஆச்சரியமல்லவே.

பிச்சைக்காரன் அடக்கமாயிருந்தால் அது அவன் இயல்பு; அவ்வளவே.

✽

8. கர்வத்தின் இழிவு

மகனே! உன்னை நான் எச்சரிக்கிறேன். நீ கர்வியாய் ஆகிவிட வேண்டாம்!

என்றைக்காவது அது உன்னைத் தலைகீழாய் உருட்டித் தள்ளிவிடும்.

அறிவுள்ள மனிதனுக்குக் கர்வம் அழகன்று.

அறிவுள்ள மனிதனிடத்தில் கர்வம் தோன்றுவது அரிதுதான்.

அறிவற்றவரின் வழக்கமே கர்வம் கொள்வதாகும்.

அறிவுள்ள மனிதனிடமிருந்து கர்வம் பிறப்பதில்லை.

அஸாஸில் என்னும் ஷைத்தானின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் என்ன? கர்வம்தான்.

சாபமெனும் சிறையில் அவன் அடைபட்டுக் கிடப்பதும் அதனால்தான்.

இயல்பிலே கர்வம் உள்ளவர் எவரோ அவரின் தலையானது கற்பனையையும் மீறிய அளவு கர்வத்தால் நிரம்பியிருக்கிறது.

கர்வமே துன்பத்தின் பிறப்பிடமாகும்.

அதுவே தீய தன்மையுடையோரின் இயல்பும் ஆகும்.

கர்வத்தைப் பற்றி அறிந்திருந்தும் ஏன் நீ அதனைத் துரத்தித் திரிய வேண்டும்?

அவ்வாறு நீ செய்வாயாயின் நீ தவறு செய்பவனாவாய்.

❁

9. கல்வியின் பெருமை

ஆதத்தின் புதல்வர்கள் கல்வியின் மூலம்தான் பூரணம் பெறுவர்.

மதிப்பு, தரம், செல்வம், உடைமைகளால் அன்று.

மெழுகுவர்த்தியைப் போன்று ஒருவன் கல்வியைத் தேடுவதில் கரைந்துருக வேண்டும்.

ஏனெனில் கல்வியின்றி எவனும் இறைவனை அறிய இயலாது.

அறிஞன் எனப்படுபவன் என்றும் கல்வியைத் தேடிக்கொண்டிருப்பவனே!

அறிவின் கடைவீதி என்றும் சுறுசுறுப்புள்ளதல்லவா?

நிலையான அதிர்ஷ்டம் பெற்றவர் எவரோ, அவர் தேர்ந்தெடுப்பது கல்வியைத்தான்.

கல்வியைத் தேடுவது உன்மீது விதிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு கடமையாகும்.

(அதற்காக நீ) மண்ணுலகம் முழுவதும் பயணம் செய்ய வேண்டிய அவசியமேற்படினும் சரிதான்.

செல்வாயாக! சென்று அறிவின் முன்றானையை இறுகப் பற்றிக் கொள்வாயாக!

ஏனெனில் அது உன்னை நிலையான துறக்கத்திற்குக் கொண்டு செல்லும்.

நீ அறிவுள்ளவனாயிருந்தால் கல்வியைத் தவிர்த்து வேறு எதனையும் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டாம்.

ஏனெனில் அறிவின்றி அமைந்திருப்பது என்பது அலட்சியத் தன்மையாகும்.

உன் சமய வாழ்வும் உலக வாழ்வும் கல்வியின் மூலமே பூரணமடையும்.

உன் காரியங்களும் கல்வியின் மூலமே சீர்பெறும்.

❁

10. அறிவற்ற மாக்களின் உறவு

ஆன்மாவே! உனக்கு அறிவும் கூர்மதியும் அமைந்திருந்தால்,

அறிவற்ற மாக்களுடன் உறவு கொள்ளாதே!

விரைந்து வரும் அம்பைவிட்டு விலகிக்கொள்வதைப் போல் அறிவற்றவரை விட்டு அகன்று செல்வாயாக!

சர்க்கரையும் பாலும் போல் அவர்களுடன் நீ கலந்துவிட வேண்டாம்!

குகையில் வதியும் மலைப்பாம்பு ஒன்றுடன் உனக்கு நட்பிருக்குமாயின்,

அறிவற்ற ஒருவனின் நட்பைவிட அதுவே சிறந்தது ஆகும்.

அறிவுள்ள உன் கொடும் பகைவன் அறிவற்ற உன் அருமை நண்பனைவிட உயர்ந்தவன்.

அறிவற்றவனிடமிருந்து தீச்செயல் அன்றி தற்செயல் பிறப்பதில்லை.

இழிந்த சொற்களைத் தவிர்த்து உயர்ந்த சொற்களை அவர்களிடமிருந்து எவரும் கேட்டதும் இல்லை.

அறிவற்றவரைப்போல் அவ்வளவு இழிந்தவர் இவ்வலகில் வேறு எவரும் இல்லை.

அறியாமையைப் போன்று அவ்வளவு மதிப்பற்றது வேறு எதுவுமில்லை அல்லவா?

மூடர்கள் முடிவில் சேருமிடம் பாழ் நரகமே.

ஏனெனில் அறிவற்றோர்க்கு நல்ல முடிவு ஏற்படுவ தென்பது அரிதல்லவா?

அறிவற்றோரின் தலை தூக்கிலேற்றப்பட வேண்டு மென்பது சிறந்ததுதான்.

அறிவற்றோர் அவமானமுற வேண்டுமென்பதும் முறையேதான்.

அறிவற்றோரை அகற்றுவதும் ஏற்றதுதான்.

ஏனெனில் அவர்களிடமிருந்துதானே இவ்வலகிலும் அவ்வலகிலும் அவமானம் எழுகிறது.

✻

11. நீதியின் விளக்கம்

உன் விருப்பம் நிறைவேற எத்தனையோ பொருள்களை இறைவன் உனக்கு அளித்திருக்கும்போது,

ஏன் நீ நீதியின் கணிகளைக் கொண்டுவரக் கூடாது?

நீதியானது அரசுத் தன்மையை அழகுபடுத்தும் அணிகலன் ஆகும்போது,

நீயும் ஏன் உன்னுடைய உள்ளத்தை நீதியின்மீது நிறுத்தக் கூடாது?

உன் அரசும் நிலை பெற்றுவிடும், நீதியின் உதவி உனக்கு என்றும் இருக்குமானால்.

(நீதி நெறி மீறா ஈரானிய மன்னன்) நௌஷேர் வான் நீதியைத் தேர்ந்தெடுத்தான்.

அதனால் அவனுடைய நற்பெயர் வாழ்கிறது.

நீதியின் பயனால்தான் அரசன்மீது அமைதி பெய்கிறது.

நீதியின் மூலம்தான் அரசு அதன் விருப்பங்களை அடையப் பெறுகிறது.

நீதியினும் சிறந்த நிர்மாணகளை அகிலத்தில் காண்பது அரிதாகும்.

நீதியினும் மிகச் சிறந்தது வேறு எதுவுமில்லை எனலாம்.

நீதியின் மூலம் உலகை நீ நிரப்புவாயாக!

(அது மட்டுமன்று)

நீதியின் மூலம் மனித குலத்தின் இதயமதை இன்பக் களிப்பால் நிரப்புவாயாக!

(அவ்விதம் செய்யின்) உன் முடிவு எவ்வாறு சிறந்திருக்கும் தெரியுமா?

நெறிநிலை தவறாத நீதி மன்னன் எனும் அரும்
பெயரைப் பெறுவாய் நீ.

நல்லதிர்ஷ்டத்தின் அடையாளத்தை ஆசிக்கிறாயா?

மனித இனத்தை வாட்டி வதைக்கும் கொடுஞ் செயலின்
வாயிலை மூடுவாயாக!

உன் குடிகளுக்குத் தயை புரிவதை நிறுத்திவிடாது.

உன்னிடம் நீதி தேடி வருபவர்களின் விருப்பங்களை
நிறைவேற்றுவாயாக!

❁

12. கொடுமையின் தன்மை

நீதி வழுவியதால்தான் உலகம் அழிவைக் காண்கிறது.

(எவ்வாறெனில்) பனிக்காலப் பெரும் புயலில் அடிப்பட்ட
அழகுறும் மலர்க்காவைப் போல.

எந்நிலையிலும் நீ கொடுமைக்கு வழிவிட்டு விடாதே!

(வழி விடுவாயாயின்) அரசுத் தன்மையின் ஒளிரும் பரிதி
அழிந்து போகும்.

இந்த உலகத்தில் கொடுமையின் தழலைக் கொளுத்து
பவன்,

நாட்டில் வதியும் மக்களின் இதயங்களிலிருந்து
பெருமூச்சை எழச் செய்கிறான்.

ஆன்மாவிலிருந்து வெப்பப் பெருமூச்சை ஒருவன் எழச்
செய்வானானால்,

அதனுடைய வேதனை அனற் கொழுந்தை நீரிலும்
நிலத்திலும் பற்றி எரியச்செய்யும்.

ஆதரவற்ற எளிய மக்களை வாட்டி வதைக்க வேண்டாம்.

புதை குழியின் குறுகலைப் பற்றிய அச்சமின்றி,
கொடுமையின் கடைப்பக்கம் சாய்ந்து விடாதே!

மனிதர்களின் இதயங்களிலிருந்து பொங்கியெழும்
புகையைப் பொருட்படுத்தாது இருந்து விடாதே!

அவசர்க்காரனே, நீ மனித இனத்தை வாட்டி வதைக்கும்
கொடுமைக்காரனாய் ஒருபோதும் இராது!

ஏனெனில் நீ எதிர்பாராதிருக்கும்போது ஒரே நொடியில்
இறைவனின் சினமானது உன்னை மிகைத்து விடும்.

ஏதுமறியா எளியவரைக் கொடுமைக்குள்ளாக்காதே!

ஏனெனில் நிச்சயமாகக் கொடியவன் நெருப்பையே
அடைவான்.

❁

13. மன நிறைவின் விளக்கம்

ஆன்மாவே! நீ மன நிறைவை மட்டிலும் அடைந்து
விட்டாயானால்,

மன அமைதியெனும் அரசிலே கோலோச்சலாம் நீ.

வறுமையின் சோதனைகளால் நீ நெரிக்கப்பட்டால் அழ
வேண்டாம்!

ஏனெனில் அறிவாளிகளின் மதிப்பில் செல்வம் என்ன?
ஒன்றுமில்லையே!

வறுமையால் ஏழைக்கு எவ்வித அவமானமும் இல்லை.

ஏனெனில் மனிதகுலம் வறுமையால்தான் பெருமை
அடைகிறது.

செல்வர்களுக்குப் பெருமை ஏற்படுவது எவற்றால்?
பொன்னாலும் வெள்ளியாலும் தாமே.

ஆனால் ஏழைகளுக்கு ஆன்மீக ஆறுதலுண்டு.

நீ செல்வனாயில்லாவிடில் அதற்காக நீ வருந்த
வேண்டியதில்லை.

ஆதரவற்ற எளியவரிடமிருந்து அரசன்கூட வரி
வசூலிக்க இயலாதே.

எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் மனநிறைவே விரும்பத்
தக்கது ஆகும்.

அதிருஷ்ட நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர்கள் அக
நிறைவுடன் இருக்கின்றனர்.

(அதனால் என்ன?)

உன் ஆன்மாவை மட்டும் மன நிறைவென்னும்
ஒளிச்சுடரால் விளங்கக் செய்வாயாக,

நீ நல்லதிருஷ்டத்தின் அறிகுறியை விரும்பினால்!

14. பொருளாசை

பொருளாசை எனும் தளைகளில் சிக்கிக் கிடக்கும்
மனிதனே!

நீ பொருளாசையெனும் கோப்பையிலிருந்து மது
வருந்திப் பைத்தியமாகி இருக்கிறாய்.

செல்வத்தைத் திரட்டுவதில் உன் வாணாளை
வீணாளாக்கி விடாதே!

ஏனெனில் மட்கலம் ஒன்றும் ஒளிமிகு ஒரு முத்தும் ஒரே
மதிப்புள்ளவை அல்லவே?

பொருளாசை எனும் வலையில் விழுந்தவன்,
தன் வாழ்வின் அறுவடையைக் காற்றில் பறக்க
விட்டவனே யாவான்!

நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன், காருண் என்பவனின் பெரும்
செல்வமனைத்தும் உன்னிடம் உள்ளது என்பதை.

நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். வாழத் தகுந்த உலகின் வளர்
செல்வமனைத்தும் உன்னிடம் உள்ளது என்பதை.

முடிவிலே நீயோ மண்ணால்தானே மூடப்படுவாய்,

உதவியற்று, உள்த் துயருற்றவன் போன்று.

ஏன் நீ பொன்னைக் கொண்டு உன்னையே
துன்பப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்?

ஏன் நீ கழுதையைப்போல் துயர பாரத்தைத் தூக்கிச்
சுமக்க வேண்டும்?

ஏன் நீ செல்வத்தின் காரணமாக வேதனைக்கு இலக்காக
வேண்டும்?

ஒரு நொடியில் ஓடிவிடக் கூடியதாயிற்றே அது.

இவ்வாறு நீ உன் இதயத்தைப் பணத்தின் ஒவியத்தில்
பறிகொடுத்து விட்டாயே.

இதனால் நீ அதன் சுவையினால் துயரின்
நண்பனாயிருந்து வருகிறாய்.

பொன்னின் வதனம் கண்டு மோகிப்பவனாயிருக்கிறாய்
நீ. அதனால் உன் காரியங்களில் கஷ்டம் சேர்கிறது; உன்
தலையும் சுழல்கிறது.

பணவேட்டைக்கு நீ பலியாகி விட்டாய்.

நியாயத் தீர்ப்பு நாளைப் பற்றி நீ நினைத்துப் பார்ப்பு
தில்லை.

அவ்விதம் இழிந்த கயவனின் உள்ளம் களிக்க வேண்டாம்.

அவன் உலகிற்காக வேண்டி (இறை) நம்பிக்கையை யே காற்றில் சிதற அடிக்கிறான்.

❁

15. வணக்கத்தின் விளக்கம்

செல்வமானது ஒரு மனிதனுடைய அடிமையாயிருக்கும் பொழுது,

அவனுடைய உள்ளமானது எப்பொழுதும் இறை வணக்கத்தின் பக்கம் சார்ந்திருக்கும்.

ஒருவன் தன் தலையை இறை வணக்கத்தை விட்டு அகற்றுவது உகந்ததன்று.

ஏனெனில் இறை வணக்கத்தின் மூலம்தான் செல்வத்தை அடைய முடியும்.

இறை வணக்கத்தின் மூலம்தான் நற்பாக்கியத்தைப் பெற முடியும்.

இறைவணக்கத்தின் ஒளியாலேதான் இதயம் பிரகாசமடைகிறது.

(இறையைப்) பணிவதைக் கொண்டு உன் இடுப்பைக் கட்டிக் கொண்டாயானால்,

அழிவே காணாச் செல்வத்தின் கதவை நீ திறந்தவனாவாய்.

அறிவுள்ள மனிதன் இறையைப் பணிவதை விட்டுத் தலையைச் சற்றும் திருப்பி விடமாட்டான்.

ஏனெனில் இறையைப் பணிவதைப் போன்று எந்தச் சிறந்த பண்பும் அவ்வளவு உயர்ந்ததன்று.

இறை வணக்கம் எனும் நீரைக்கொண்டு என்றும் குளித்துப் பொலிவாயாக!

ஏனெனில் நாளைத் தீர்ப்பு நாளில் நீ அனலிலிருந்து விடுதலையாகி விடலாம்.

உண்மையைக் கொண்டு உன் தொழுகை எனும் வணக்கத்தை நிலைநிறுத்துவாயாக!

ஏனெனில் நீ என்றும் அழியாப் பெரு வளத்தை அடையலாமல்லவா?

ஆன்மாவின் ஒளியானது பணிதலின் மூலமே குமிழியிடுகிறது.

பாருலகு பரிதியிடமிருந்து ஒளியைப் பெறுவதைப் போல்.

படைத்தவனைப் பணிந்து வணங்குபவனாயிருப்பாயாக!

பணிதலின் மானிகையில் அமர்ந்துகொள்வாயாக!

படைத்தவனை வணங்குவதை மட்டும் நீ தேர்ந்தெடுத்து விட்டாயானால்,

அதிருஷ்டத்தின் அரசிற்கே ஓர் அதிபனாகி விட மாட்டாயா?

உன்றன் தலையைப் பரிசுத்தத் தன்மையெனும் பையிலிருந்து உயர்த்துவாயாக!

ஏனெனில் பரிசுத்தத் தன்மையுடையோரின் இல்லமே துறக்கமாகும்.

(இறை) பக்திகொண்டு உன் ஆன்மாவின் ஒளி விளக்கை ஏற்றுவாயாக!

பின்னர் நீயும் வளமுள்ளோர் போன்று மகிழ்வுள்ள வனாய் ஆகலாம்.

மார்க்கமெனும் ஆடையை அணிந்திருப்பவர் எவரோ அவர் நியாயத் தீர்ப்பு நாளின் சோதனைகளை அறிந்து அஞ்சவே மாட்டார்.

*

16. ஷைத்தான்

ஆன்மாவே (நீ அறிந்து கொள்வாயாக!)

ஷைத்தானால் ஜெயிக்கப்பட்டவர் எவரோ,

அவர் இரவும், பகலும் பாவத் தளையில் சிக்கிப் பரிதவிப்பார்.

தமக்கு வழிகாட்டியாக ஷைத்தானைக் கொண்டவர்,

எவ்வாறு இறைவனின் நெறிப்பக்கம் திரும்ப முடியும்?

மனமே! நீ அறவே பாவம் செய்ய எண்ணங் கொள்ளாதே!

ஏனெனில் இறைவன் உன்மீது அருள்மாரி சொரிய வேண்டும். (எனவேதான்,)

அறிவுள்ள மனிதன் தவறிலிருந்து தவிர்ந்து கொள்கிறான், சர்க்கரை நீரில் கரைவதுபோல்,

சீரியல்புகள் அமைந்த நல்ல மனிதன் ஒருவன் பாவம் புரியமாட்டான்.

(இலையெனில்) அவன் மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட பரிதியின் சுடரைப்போல் ஆகிவிடுவானே!

இழிந்த இச்சைகளுக்கு நீ இடம் கொடாதே.)

ஏனெனில் நொடியில் நீ பரிநாசமுள்ள நரகில் விழ நேரிடும்.

உன் இதயமானது பாவத்தின் பக்கலிலிருந்து வேறு திக்கில் திரும்பவில்லையாயின்,

உன்னுடைய இல்லமானது அழிந்தவர்களிலும் மிக இழிந்தவர்களின் இடையேதானிருக்கும்.

வாழ்க்கை எனும் இல்லமதை அழித்து விடாதே,

கேடுற்ற, தகுதியற்ற தீச் செயல்களின் பெருந்தாரையைக் கொண்டு.

நீ மட்டிலும் பாவத்திலிருந்தும் அநியாயத்திலிருந்தும் தார விலகியிருந்தால்,

துறக்கத்தின் மலர்க்காவிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்க மாட்டாய் நீ.

*

17. அன்பின் விளக்கம்

மதுவைப் பரிமாறுபவனே! அனலின் துகில் போன்ற நறு மதுவைக் கொணர்வாயாக!

ஏனெனில் ஆன்மாவுள்ள மனிதன் ஒருவன் மார்க்கமெனும் மயக்கம் தரும் மதுவையே விரும்புகிறான்.

பொன் வண்ண மதுக் கிண்ணத்திலிருக்கும் இரத்த நிறக் கனிச்சாரம்.

ஆன்மாவுக்கு உணர்வூட்டுவது, அழகுமிகு ஒளி முத்தைப் போல்.

காதலால் வெறியூட்டப்பட்டவர்களுக்கு விருப்பத்தின் நெருப்பானது வரவேற்கத்தக்கதுதான்.

காதலர்களின் இன்ப வேதனையும் வரவேற்புக்குரியது தான்.

அமரத் தன்மையின் நீரைப்போன்று இந் நறு மதுவைக் கொணர்வாயாக!

ஏனெனில் அந்நறுமணத்தின் மூலம்தானே ஆன்மா வானது கவலையிலிருந்து விடுதலை காண்கிறது.

அரும் *நண்பன் ஒருவனை விரும்பும் ஆன்மா மகிழ்ச்சி அடைகிறது.

அந்நண்பன்மீது கொண்ட காதலின் தளைகளால் கட்டுண்டு கிடப்பவன் மகிழ்ச்சியுடையவன்தான்.

அந்நண்பனின் அழகு முகத்தை மோகித்து மயங்கிக் கிடப்பவனும் மகிழ்ச்சியுடையவன்தான்.

அந்நண்பன் வாழும் தெருவில் தன் இல்லத்தைப் பெற்றவனும் மகிழ்ச்சியுள்ளவன்தான்.

ஆன்மாவைப் புதுமைப்படுத்தும் அமைதியைப் போன்று நறு மதுவையொத்தவனாகும் அந்நண்பன்.

மது - தூய்மையானது. ஓர் அழகிய காதலியின் முகத்தைப் போன்றது.

மதுச் சாரத்தை மதிக்கும் ஆன்மா படைத்தவர் எவரோ அவர் உவகை நிறைந்தவர் ஆவார்.

இறையிடம் மனத்தைப் பறிகொடுத்த ஞானவான் களுக்கு அம்மதுவின் நறுமணமானது இன்பம் தரவல்லது.

❁

18. விசுவாசத்தின் இயல்பு

ஆன்மாவே! விசுவாசம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் உன் அடிகள் (சிறிதும் அசையாது) உறுதியாய் நிற்கட்டும்!

முத்திரையிடப்படா பணத்திற்குப் புழக்கமே இருக்க முடியாது.

விசுவாசமெனும் பாதையிலிருந்து நீ உன் கடி வாளத்தைத் திருப்பாதிருந்தால்,

உன்னுடைய பகைவரின் இதயங்களிலும்கூட நீ ஒரு நண்பனாயிருப்பாய்.

விசுவாசமெனும் வீதியிலிருந்து உன் ஆன்மாவின் முகத்தைத் திருப்பி விடாதே!

அவ்வாறாயின் உன் நண்பர்களின் முகத்திற்கு முன் நீ அவமானத்தால் வெட்கமுற வேண்டியதில்லை.

விசுவாசமாகிய தெருவை விட்டு வெளியே உன் பாதத்தைப் பதித்து விடாதே!

ஏனெனில் நண்பர்களின் விஷயத்தில் கொடுஞ் செயல் உகந்ததன்று.

அன்பு செலுத்துவோரிடமிருந்து உன்னை விலக்கிக் கொள்வது அநியாயமாகும்.

உன் தோழர்களை விட்டும் உன்னை நீ துண்டித்துக் கொள்வதும் விசுவாசத்திற்கு விரோதமாகும்.

விசுவாசமின்றியிருப்பது பெண்களின் இயல்பல்லவா?

அவர்களின் அந்தத் தன்மையை நீயும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டாம்!

❁

19. நன்றியின் சிறப்பு

இறைவனை அறிந்த இதயம் பெற்றவன் எவனோ,

அவன் நன்றியைப் புகலாது தன்னுடைய நாளைக் கட்டி வைத்திருப்பது ஏற்றதன்று.

இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதைத் தவிர்த்து வேறு எதற்கும் உன் மூச்சை வெளிப்படுத்த வேண்டாம்!

படைத்த வல்லவனை வாழ்த்திப் புகழ்வது அவசியமல்லவா?

நன்றி செலுத்துவதனால் உன் உடைமையும் செல்வமும் பெருகிறது.

நன்றி செலுத்துவதனால் வெற்றியானது உன் வாயிலில் நுழைகிறது.

(நீ செய்த நன்மை தீமைகளைக்) கணக்கெடுக்கும் நாள் வரை நீ இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொண்டிருந்தாலும்,

(நீ உன் கடமையில்) ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கைக் கூட ஆற்ற முடியாது.

ஆம்! உன் நன்றியைக் குழறிக் கூறுவதும் கூட நல்லது தான்.

ஏனெனில் இறைவனுக்கு நன்றி செத்துவதானது இஸ்லாத்தை அழகுபடுத்தும் அணிகலனாகும்.

இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துவதிலிருந்து உன் நாளை அடக்கி விலக்காதிருந்தால்,

நீ அழியாப் பேரின்பமடைவாய்.

20. பொறுமையின் விளக்கம்

பொறுமை மட்டும் உன் உதவியாளனாயிருந்தால்,

நீ அழியாப் பெரு மகிழ்வை அடைவாய்.

பொறுமையானது (இறைவனுடைய) தூதர்களின் இயல்பாகும்.

மார்க்கத்தைத் தழுவி வழுவாது ஒழுக்குவோர் பொறுமையின் பக்கத்திலிருந்து வேறு திக்கில் திரும்ப மாட்டார்கள்.

நண்பர்களுடைய விருப்பத்தின் வாயிலைப் பொறுமையே திறக்கிறது.

அவர்களிடம் பொறுமையைத் தவிர்த்து வேறு திறவுகோல் ஏது?

பொறுமையே உன் இதய வாயிலைத் திறக்கும் திறவுகோலாக இருக்கிறது.

ஏனெனில் மனித இனத்தின் கைகளில்தாமே உன் துன்பங்கள் தொலைகின்றன.

எந்நிலையிலும் பொறுமையோடிருப்பதுதான் மிகவும் சிறந்ததாகும்.

(அறிவாயாக) இச்சொற்றொடரில் அதிகம் பொருள் உள்ளது என்பதை.

பொறுமையே உன் விருப்பங்களை உனக்கு அளிக்கிறது.

அதுதான் உன்னை வேதனையிலிருந்தும் துன்பத்திலிருந்தும் விடுவிக்கிறது.

பொறுமைதான் உன் மனோ விருப்பங்களின் வாயிலுக்குத் திறவுகோலாகும்.

அதுதான் விருப்பத்தின் அரசை விரிவுபடுத்துவதாகும்.

மார்க்க உணர்வு உனக்கிருந்தால் பொறுமையை
மேற்கொள்வாயாக!

ஏனெனில் அவசரக்குணம் ஷைத்தான்களின் இயல்பல்லவா?

21. நேர்மையின் விளக்கம்

ஆன்மாவே! நீ நேர்மையைக் கைக்கொளின்

உன்னைச் செல்வமானது நல்ல தோழனைப்போல்
வந்தடையும்.

அறிவுள்ள மனிதன் நேர்மையினின்றும் தன் தலையை
வேறு திக்கில் திருப்பவே மாட்டான்.

ஏனெனில் நேர்மையின் மூலமே ஒரு மனிதனின் பெயர்
உயர்வடைகிறது.

நீ காலை வேளையில் உண்மையைச் சுவாசிப்பா
யானால்,

நீ அறியாமையின் இருள் திரளை விட்டு விலகிவிடுவாய்.

நேர்மையைத் தவிர்த்து எதனையும் சுவாசியாது நீ
எச்சரிக்கையாயிருப்பாயாக!

ஏனெனில் வலக்கையானது இடக் கையைவிட அதிகம்
மதிப்புள்ளது.

நேர்மையிலும் சிறந்ததாய் வையத்தில் வேறு எதனையும்
கூற முடியாது.

ஏனெனில் நேர்மையின் ரோஜா முகையில் முள்ளே
கிடையாது அல்லவா?

22. பொய் புகலுவதின் இழிவு

பொய் புகலுவதைத் தொழிலாய்க் கொண்ட ஒருவன்
எங்கே அவன் நியாயத் தீர்ப்பு நாளில் மீளப் போகிறான்?
எவன் பொய் புகலுவதை வழக்கமாய்க் கொண்டிருக்
கிறானோ,

அவன் தன் ஆன்மாவின் விளக்கிற்கு ஒளியைப் பெற
மாட்டான்.

பொய்மை ஒரு மனிதனை அவமானத்தில் ஆழ்த்தி
விடும்.

பொய்மை ஒரு மனிதனின் மதிப்பைக் குலைத்து விடும்.

பொய் கூறுபவனைக் கண்டால் அறிவுள்ள மனிதன்
அவமானத்தால் முகம் சிவக்கிறான்.

ஏனெனில் பொய் புகல்பவனை எவனும் மதிக்க
மாட்டானல்லவா?

சகோதரனே! பொய் பேசாது நீ எச்சரிக்கையாய்
இருப்பாயாக!

ஏனெனில் பொய்யன் பழிக்கப்பட்டவனாவான்.
அவனை எவரும் மதியார்.

அசத்தியத்திலும் இழிந்தது வேறு எதுவுமில்லை.

மகனே! அதனால் உன் நற்பெயர் அழிந்துவிடும்!

23. மாறுதலும் வேறுபாடும்

பொன்னைப்போல் பேரொளி பெற்ற இவ் வாணை
நோக்குவாயாக!

அதன் கூரைகள் தூண்களின்றியே உறுதியாய் நிற்கின்றன வல்லவா?

சுழலும் கோளத்தின் வானத் திரையைக் கவனிப்பாயாக!

அதனுடைய சுடர்விடும் ஒளி விளக்கையும் பார்ப்பாயாக!
இவ்வுலகிலோ,

ஒருவன் ஆடு மேய்ப்பவனாயிருக்க, பிறிதொருவன் ஆளும் அரசனாயிருக்கிறான்.

ஒருவன் நீதியை வேண்டுவனாயிருக்க, மற்றொருவன் வரி வசூலிப்பவனாயிருக்கிறான்;

ஒருவன் உவகையில் புரள, பிறிதொருவன் துயரில் உழல்கிறான்;

ஒருவன் வளமுற்றவனாய் வாழ, மற்றொருவன் செல்வ மற்றவனாய் வாடுகிறான்;

ஒருவன் வரி கொடுப்பவனாயிருக்க, பிறிதொருவன் அமளிமிசை அமர்ந்து (வரி வசூலிப்பவனா)யிருக்கின்றான்;

ஒருவன் உயர்த்தப்பட்டிருக்க, மற்றொருவன் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கிறான்;

ஒருவன் பாய்மீது அமர, பிறிதொருவன் அமளி மீது அமர்கிறான்;

ஒருவன் சாக்குக் கந்தையை அணிந்திருக்க, மற்றொருவன் பட்டாடை புனைந்திருக்கிறான்.

ஒருவன் உணவின்றித் தவிக்க, பிறிதொருவன் களியாட்டத்தில் திளைக்கிறான்.

ஒருவன் ஏமாற்றத்தால் வருந்த, மற்றொருவன் வானத்தில் மிதக்கிறான்.

ஒருவன் பெருந்துயரில் அழுந்தி உழல, பிறிதொருவன் செல்வ சுகத்தில் புரள்கிறான்.

ஒருவன் வளமுற்று வாழ, பிறிதொருவன் மரணத்தில் உழல்கிறான்.

ஒருவன் நிறைவற்ற உடல் நலத்துடன் வாழ, பிறிதொருவன் குறைவற்ற பிணிகளால் வாடுகிறான்.

ஒருவன் நிறைந்த வயதினனாயிருக்க, மற்றொருவன் வாலிப நிலையில் இருக்கிறான்.

ஒருவன் சத்தியத்தால் நிரம்பித் தரும்ப, பிறிதொருவன் பாவத்தில் மூழ்கிப் புரள்கிறான்.

ஒருவன் தன்னைப் பிரார்த்தனையில் ஈடுபடுத்தியிருக்க மற்றொருவன் பிறரை ஏமாற்றுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறான்.

ஒருவன் நற்செயலும் நன்னம்பிக்கையும் உள்ளவனாயிருக்க, பிறிதொருவன் தீமை, குற்றம் இவற்றால் ஆன ஆழியில் மூழ்கிக் கிடக்கிறான்.

ஒருவன் உயர்ந்த இயல்புகள் உள்ளவனாயிருக்க, மற்றொருவன் தீய குணங்களுடையவனாயிருக்கிறான்.

ஒருவன் பொறுமையாளனாயிருக்க, பிறிதொருவன் சண்டை போடுபவனாயிருக்கிறான்.

ஒருவன் வசதியாய் வாழ, மற்றொருவன் வேதனையில் வாடுகிறான்.

ஒருவன் துன்பங்களால் வருந்த, பிறிதொருவன் வளத்தால் மகிழ்கிறான்.

ஒருவன் ஆடம்பர வாழ்வின் அதிபனாயிருக்க, மற்றொருவன் துன்பத்தின் அடிமையாயிருக்கிறான்.

ஒருவன் வசதிகள் எனும் ரோஜா மலர்க்காவில் தன்னை நிலைப்படுத்தியிருக்க, பிறிதொருவன் துன்பம், துயரம், வேதனை ஆகியவற்றுடன் உறவாடுகிறான்.

ஒருவன் களிப்பால் ஒளிரும் ரோஜா மலர் போல் அலர, மற்றொருவன் உளத்துயரால், ஆன்ம வேதனையால் அலறுகிறான்.

ஒருவன் இறைவனைப் பணிதலைக் கொண்டு தன் இடுப்பைக் கட்டியிருக்க, பிறிதொருவன் தன் வாழ்வைப் பாவத்தில் முடித்துக் கொள்கிறான்.

ஒருவன் கையில் திருக்குர்ஆனுடன் இரவையும், பகலையும் கழிக்க, மற்றொருவனோ மதுக்கடையின் மூலையில் மயங்கிக் கிடக்கிறான்.

ஒருவன் மதத்தின் கதவுடன் முளையைப்போல் பொருத்தப்பட்டிருக்க, பிறிதொருவன் விசுவாசமற்ற பாதையில் ஒரு பாவியாயிருக்கிறான்.

ஒருவன் வளம், கல்வி, அறிவு ஆகியவற்றுடன் இலங்க, மற்றொருவன் வளமின்றி, அறிவின்றி, வெட்கமற்றிருக்கிறான்.

ஒருவன் தலைவனாய், கருமத்தில் கருத்துள்ளவனாய், போரிடும் வீரனாய் விளங்க, பிறிதொருவன் கோழையாய், சோம்பல் உள்ளவனாய், துணிச்சலற்றவனாய் இருக்கிறான்.

ஒருவன் செல்வத்தால் எல்லா எல்லைகளையும் தாண்டிக் கொண்டிருக்க, மற்றொருவன் உண்ண உணவின்றி, உற்ற குடும்பத்திற்கு வேண்டுவன இன்றி வாடுகிறான்.

ஒருவன் ஒளியுடன் எரியும் மகிழ்ச்சியின் மெழுகு வர்த்தியைப் பெற்றிருக்க, பிறிதொருவனுக்கு ஒளி மிகும் பகல் வேளையும் கரிய இருளைப்போல் இருண்டு கிடக்கிறது.

24. படைக்கப்பட்ட பொருளின் மீது நம்பிக்கை

எனவே நீ காலத்தின்மீது நம்பிக்கை வைக்காதே!

ஏனெனில் அது திடீரென உன் உயிரை அழித்து விடும்.

எண்ணற்ற படையணிகள்மீது நீ நம்பிக்கை கொள்ளாதே!

ஏனெனில் வெற்றியால் நீ உதவப்பட மாட்டாய்.

அரசு, பதவி, தரம் இவற்றில் நம்பிக்கை வைக்காதே!

ஏனெனில் அவை உனக்கு முன்பும் இருந்தன, பின்பும் நிலைத்து நிற்கும்.

தவறிழைக்காதே! ஏனெனில் நீ உன்னுடைய உண்மையான நண்பனிடத்திலும் கூடக் குற்றம் காண்கிறாய்.

நல்ல கனிகள் கெட்ட வித்துக்களிலிருந்து உற்பத்தி யாவதில்லை.

கௌரவம், ஆற்றல், அதிகாரம் இவற்றில் நம்பிக்கை வைக்காதே!

ஏனெனில் உயிரை விட்டு விடும்படி திடீரென உனக்கு ஆணை வரலாம்.

உயர்ந்த நிலையில் பலர் அரசர்களாயிருக்கின்றனர். அரசுகளை வென்ற அருந்திறல் வீரர்களாய்ப் பலர் இருந்திருக்கின்றனர்.

படையணிகளைச் சிறைசெய்த குரூர வீரர்களாய்ப் பலர் இருந்திருக்கின்றனர்.

தம் வாளால் பகைவரைக் கொன்று குவிக்கும் சிங்கமனையோர் பலர் இருந்திருக்கின்றனர்.

வனப்பு மிகுந்த தோற்றத்துடன் வானின் மதிமுகத்து அழகிகள் பலர் இருந்திருக்கின்றனர்.

பரிதியைப் போன்று வனப்புடையோர் பலர் இருந்திருக்கின்றனர்.

அழகு தவழும் பளிங்குக் கன்னங்களுடன் புதிதாய் எழுந்தோர் பலர் இருந்திருக்கின்றனர்.

அலங்கரிக்கப்பட்ட மணப்பெண்கள் பலர் இருந்திருக்கின்றனர்.

புகழ் பெற்றுப் பலர் இலங்கியிருக்கின்றனர்.

காரியசித்தி பெற்று பலர் விளங்கியிருக்கின்றனர்.

சைப்ரஸ் மரம் போன்று பலர் ஓங்கியுயர்ந்து இருந்திருக்கின்றனர்.

ரோஜா மலர் போன்று சிவந்த கன்னத்து அழகிகள் பலர் இருந்திருக்கின்றனர்.

அவர்கள் தங்களின் வாழ்வின் உடையையே கிழித்து விட்டனர்.

புதை குழியின் சுவருக்குள் தங்களின் தலையை இழுத்துக் கொண்டனர்.

அவர்களுடைய வாழ்வின் அறுவடையானது காற்றில் தூவப்பட்டது.

அதனுடைய துளியின் அடையாளத்தைக் கூட காண இயலாதபடி காற்றில் விடப்பட்டது.

உன் ஆன்மாவை இவ்வையகத்துடனும், அதன் வீணான இன்பங்களுடனும் இணைத்து விடாதே!

ஏனெனில் தூரதிருஷ்டமானது வானிலிருந்து தாரையாய்ச் சொரியப்படலாம்.

இவ்வுலகமாகிய இல்லத்தில் உன் இதயத்தை ஈடுபடுத்தி விடாதே!

ஏனெனில் இங்கு எந்த இன்பத்தையும் காண முடியாது.

இப்பழைய பாழ்ப்பட்ட வீட்டின்மீது உன் பிரியத்தை வைத்துவிடாதே!

ஏனெனில் இவ்வில்லத்தில் கவலை, வேதனையில்லாது இருக்கப் போவதில்லை.

என் மகனே! இந்த உலகம் உனக்கு நித்தியமல்லடா!

இங்கு உன் வாழ்வை வீணே கழித்துவிட வேண்டாம்.

அழிந்துபோகக்கூடிய இவ்வில்லத்தின்மீது உன் இதயத்தைப் பதித்து விடாதே!

மகனே! சாதியிடமிருந்து இந்த ஒரேயொரு அறிவுரையை மட்டுமாவது பெற்றுக் கொள்ளடா!

❁

25. குண ஒழுக்கம்

இனிய சொற்கள் அன்பின் தளைகளாகும்.

ஓர் இனிய சொல் ஓர் அறச்செயலையொக்கும்.

அன்பானது நண்பர்களின் பிரியத்தைப் பெருக்குகிறது; பகைவரின் வெறுப்பைக் குறைக்கிறது.

அன்பு உள்ளம் பெற்ற மனிதனை ஆண்டவனும் விரும்புகிறான்.

ஒரு தீய இயல்பு, பெரும் ஆபத்தாகும். அதிலிருந்து மீள்வது இயலாது.

சிறிய மனிதர்கள் பிழை பொறுக்க மாட்டார்கள். பெரிய மனிதர்கள் மன்னிப்பு அருள்வார்கள்.

ஒரு கண்ணியவான் பிழை பொறுக்கிறான்; மன்னிப் பருள்கிறான். ஏதாவது தவறைக் காண நேரின் அதனை மறைத்து விடுகிறான்.

தன்னைப் பற்றித் தவறாய்ப் பேசிய ஒருவனிடம் ஒரு மனிதன் கூறினான். “நீ கூறியது உண்மையாயிருப்பின் இறைவன் என்னை மன்னிக்கட்டும்; நீ கூறுவது தவறாயிருந்தால் இறைவன் உன்னை மன்னிக்கட்டும்.”

தன்மதிப்பும், நாணமும்

மகனே! உனக்குத் தன் மதிப்பு இல்லையென்றால் நீ விரும்புவதைச் செய்துகொள்!

தன்னை மதித்துக்கொள்ளும் ஒருவனிடம் மக்கள் குறை காணுவதில்லை.

மக்களிடம் நாணமுறாதவனிடம் நல்லியல்பு எதுவுமில்லை என்றே கூற வேண்டும்.

ஆண்டவன்முன் வெட்கமடைவது என்றால் அவனுடைய ஆணைகளுக்கு அடிபணிவதும் அவன் விலக்கியவற்றைத் தவிர்ப்பதும் தாம்; மனிதர் வெட்க மடைவது என்றால் அவர்களுக்கு எவ்விதத் தீங்கும் விளைவிக்காது விலகுவதுதான். ஒருவன் தனக்கே வெட்கமடைவது என்றால் தனித்திருக்கும்போது ஒழுக்கம் தவறாதும், தூய்மையோடு மிருப்பதுதான்.

மனிதரைக் கண்டு வெட்கமடைவதைக் காட்டிலும் உன்னைக் கண்டே வெட்கமடைவாயாக!

வெளிப்படையாகச் செய்ய வெட்கமுறும் ஒரு செயலை மறைவாகச் செய்யும் ஒருவன் தன்னைச் சிறிதும் மதிக்கவில்லையென்றே கொள்ள வேண்டும்.

தன்னையே மதிக்காதவன் மற்றவரை மதிப்பதெங்ஙனம்?

துண்டிக்கத்தகுந்த கரம் ஒன்றை நான் முத்தமிட மாட்டேன்.

26. அரபிப் பொன்மொழிகள்

அறிவு

- * மின்னும் தாரகைகள் வானுலகின் வனப்பாகும். கற்றறிந்த மனிதர்களோ மக்களின் அணிகலன்களாவர்.
- * அறிவைத் தேடுபவர்க்கு வானவரும் தம் இறக்கையைத் தாழ்த்துகின்றனர்.
- * அறிவாளிகளின் வரிசையே வரிசைகளிலெல்லாம் மிகவும் சிறந்ததாகும்.
- * படிப்பு செல்வம் அளிக்காவிட்டால் அது பிறரின் மதிப்பையாவது தேடித் தரும்.
- * அறிவானது கண்ணியமுள்ளவனின் கௌரவத்தைப் பெருக்குகிறது; தாழ்நிலையில் உள்ளவரை மன்னர்களின் இல்லங்களுக்குக் கொணர்கிறது.
- * படிப்பு இருக்கும் இடமானது துறக்கத்தின் மலர்க்காவாகும்.
- * அறிவானது ஒரு விளக்காகும்; அதிலிருந்தே மாந்தர் தம் மெழுகுவர்த்திகளை ஏற்றுக்கின்றனர்.
- * கல்வியில்லாத ஒரு மனிதன் ஆயுதமில்லாத வீரனுக்கு இணையாவான்.

- * மன்னர்கள் மக்களை ஆள்கிறார்கள்; கற்றறிந்த மேதைகளோ மன்னர்களை ஆள்கிறார்கள்.
- * ஒரு விஷயத்தையும் பயிலாத நாள், என் அறிவுடன் எதனையும் சேர்க்காத நாள், என் வாழ்நாளின் பாகமல்ல.
- * இல்லத்திற்குச் சொந்தக்காரன்தான் அதன் உள்ளே யிருப்பதை நன்கு அறிவான்.

பேசுவது, எழுதுவது, நூல்கள்

- * பேசும் ஆற்றல் மட்டும் மனிதனுக்கு இல்லாதிருந்தால் மனிதன் ஓர் ஊமை ஓவியம் அல்லது வெறுக்கத்தக்க விலங்கு இவற்றிலும் மேலாய் இருந்திருக்க மாட்டான்.
- * நாவுதான் மனிதனிடமுள்ள மிகச்சிறந்த அங்கமாகும்.
- * தன் நாவுக்குப் பின்புறமாய் (அதற்குரிய) மனிதன் மறைந்து கிடக்கிறான்.
- * ஒரு மனிதனின் பேச்சானது அவன் எத்தகைய மனம் பெற்றுள்ளான் என்பதைக் காட்டிவிடும்.
- * சொல்லாற்றல் பெற்ற மனிதர்களின் சொற்கள் வலிமை மிக்க படையெய்யொக்கும். அவர்களின் எழுத்துக்கள் ஒளிரும் வாங்களுக்கு இணையானவையாகும்.
- * நீ ஒரு நூலை மதித்தாயானால் அதனை முழுதும் படித்துவிடு.
- * ஒரு நூலானது சட்டைப் பையில் தூக்கிச் செல்லப்படும் மலர்க்கா போன்றதாகும்.
- * ஒரு நூல் சொல்லாற்றல் நிறைந்த மௌன நண்பன்; அல்லது விடை கூறும், வினா விடுக்கும், பேசும் தோழன்.
- * நூல்கள் அறிவின் உணவாகும்.
- * மக்களின் நாவுகளே உண்மையின் எழுதுகோல்கள்.

மௌனம்

- * அறிவுள்ள மனிதர்கள் மௌனமாகவே இருப்பர்.
- * மௌனமானது சொற்களினும் மிகவும் வன்மையானது.
- * நாவு விஷயத்தில் அவசரம் வேண்டாம். சொற்கள் வெள்ளியென்றால் மௌனம் பொன்னாகும்!
- * அறிந்தவையனைத்தையும் சொல்ல வேண்டுமென்ப தில்லை.
- * அறிவு விரியும்போது பேச்சு சுருங்குகிறது.
- * காக்கப்படா நாவு பெருந்தீங்கு புரிந்து விடலாம்.
- * நா காப்பது ஒரு மனிதனின் இயல்பில் மிகச் சிறந்ததாகும்.
- * நாவு சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட வேண்டிய சிங்கமாகும்; உறையிலிடப்பட வேண்டிய ஓர் வாளாகும்.
- * நீண்ட சிறைத் தண்டனைக்குரியது உலகில் நாவைத் தவிர்த்து வேறு எதுவுமில்லை.
- * நாவு வழக்குவதைவிட பாதம் வழக்குவது பத்திரமானதாகும். பாதம் வழக்கி எலும்பு முறிந்து விட்டால் அதனைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளலாம்; ஆனால் நாவின் வழக்கலை ஒழுங்குபடுத்தவே இயலாது.
- * ஈட்டி பாய்வதிலும் கூரானது, கொடியது நாவு பாய்வதாகும்.
- * ஒரு சொல் எவ்வளவோ துன்பம் அளித்து விடலாம்; ஓர் இல்லத்தை அழிக்கலாம், ஒரு புதைகுழியைத் திறக்கலாம்.
- * பிதற்றலுக்கும் மௌனத்திற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை, விடாது கத்தும் தவளைக்கும் ஒலி எழுப்பாது மௌனமாயிருக்கும் திமிங்கிலத்திற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டுடன் ஒப்பிடலாம்.

- * கூற வேண்டாததைக் கூறும் ஒருவன் கேட்க விரும்பாததைக் கேட்க வேண்டி வரும்.
- * அதிகம் பேசுபவன் குறைவாய்ச் செயல் புரிவான்.

இரகசியத்தைக் காப்பது

- * இரகசியத்தைக் காக்க வேண்டுமென்பது ஒரு தெய்வீகச் சட்டமாகும்.
- * இரகசியமானது ஓர் அமாநிதப் பொருளாகும். அதை வெளியிடுவது துரோகமாகும்.
- * தன்னுடைய நண்பர்களிடமிருந்துகூட இரகசியம் ஒன்றைக் காப்பவனே தன்னை அடக்கி ஆள்பவனாவான்.
- * இரகசியம் ஒன்று, இருவருக்கு மேல் தெரிந்து விட்டால் போதும், அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த மாதிரிதான்.
- * தன்னுடைய இரகசியத்தை மறைத்து வைக்க இடத்தைத் தேடுபவன் அதனை வெளியிட்டு விடுவான்.
- * சுவர்களுக்குச் செவிகளுண்டு.
- * இரு நாவுகள், நான்கு செவிகள். இவற்றிடம் ஓர் இரகசியத்தை ஒப்புவிப்பது அறிவீனம்தான்.
- * உன்னுடைய இரகசியமானது உன் அடிமைதான். ஆனால் அதனை வெளியிட்டு விட்டாயோ, பிறகு நீ அதன் அடிமை ஆகிவிடுவாய்.
- * இரகசியம் புதைக்கப்பட்ட கல்லறை போன்று ஒரு மனிதன் இருக்க வேண்டும்.
- * உன்னுடைய இரகசியத்தைப் பிறரிடம் கூறாது மறைத்து வைத்திருக்கும்வரை நீ தப்பிவிட்டாய்; வெளிப்படுத்தி விட்டாயோ பிறகு உனக்குத் துன்பம்தான்.
- * இதயங்கள் இரகசியங்களைப் பாதுகாக்கும் காப்பறைகள், அதரங்கள் பூட்டுக்கள், நாவுகளே அவற்றின் திறவுகோல்கள்.

- * அறிவாளிகளின் இதயங்கள் இரகசியங்கள் மறைந்திருக்கும் கோட்டைகளாகும்.

முயற்சி, ஊக்கம், வெற்றி

- * ஒரு மனிதன் எதைப் பெறமுயலுகிறானோ அதை அடைகிறான்.
- * தேடுபவன், போராடுபவன் தான் விரும்பியதை அடையவே செய்வான்.
- * அடையப் போராடுவது அடைய முடியாதவற்றை அருகே கொணர்ந்துவிடும்.
- * ஒரு மனிதன் செயல் ஒன்றைச் செய்யத் தன் மனத்தில் தீர்மானித்து விட்டானானால் அதைச் செய்வது அதன்பின் எளிதேயாகும்.
- * ஒரு விஷயம் பற்றித் தெளிந்த சிந்தனை ஏற்பட்டதும் அதைத் தீர்மானித்து விடு. அதன்பின் தயங்காதே - நீ தீர்மானித்து விட்டாயானால் பின்னர் தயங்க வேண்டாம். துரிதமாய்ச் செயலாற்றுவாயாக!
- * எதனை நீ மனப்பூர்வமாய்த் தேடுகிறாயோ அதில் நம்பிக்கை இழந்து விடாது எச்சரிக்கையாய் இருப்பாயாக!
- * அறிவுள்ளவன் முயற்சியில் தளர்ந்து விடவே மாட்டான்; அதிலிருந்து அவனைத் திருப்புவதும் அவ்வளவு எளிய செயல் அல்ல.
- * திறன் அமைந்தோரின் கொள்ளைப் பொருள்தான் இவ்வுலகமாகும்.
- * அகிலத்தில் மிகவும் வியப்புக்குரியவை எவையெனில் முட்டாளின் வெற்றியும், அறிவாளியின் தோல்வியும்தாம்.

சந்தர்ப்பங்கள்

- * சந்தர்ப்பங்கள் மேகங்களைப் போல் அலைகின்றன அல்லது விண்ணில் தோன்றும் ஒளியைப்போல் நொடியில் மறைந்து விடுகின்றன.
- * திருடனைப் பிடித்துவிடு, அவன் உன்னைப் பிடிக்குமுன்.
- * இரவு வருவதற்குமுன் பகலின் ஒளியைப் பயன்படுத்து!
- * தேர்ந்த முடிவின் பொருள் சந்தர்ப்பங்களைப் பற்றிக் கொள்வதுதான்.
- * வாய்ப்பு வரும்வரை அமைதியாய்க் காத்திரு!
- * ஒரு செயல் தகுந்த வேளையில் செய்தால் நலம் பயக்கும்; தகுதியற்ற காலத்தில் செய்தால் தீமை விளைவிக்கும்.
- * ஒரு செயலைச் செய்ய எடுத்து விட்டாயானால் அதனைத் துரிதமாய்ச் செய்து முடித்துவிடு!
- * காலமென்பது ஒரு கூர்வாளாகும். அதைக்கொண்டு வெட்டிவிடு, அதனால் நீ வெட்டப்படுமுன்.
- * நிலத்தில் நீ விதைக்காவிடிலோ, கழனியில் ஒரு சுதிர் அறுப்போனைக் காணாவிடிலோ, மறைந்து போன ஓர் அரிய வாய்ப்பை நினைந்து நீ வருந்த வேண்டி வரும்.
- * சந்தர்ப்பங்களைப் பற்றிப் பிடிப்பாயாக! ஏனெனில் பயன்படுத்தப்பட்டால் அது ஒரு கொள்ளைப் பொருள்தான்; விடப்பட்டு விட்டாலோ வேதனைதான்.

அதிருஷ்ட மாறுதல்கள்

- * காலத்தின் விபத்துக்களின் குறி மனிதன்தான்.
- * ஒருநாள் நமக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது, மறுநாள் நமக்குப் பாதகமாயிருக்கிறது.

- * அதிருஷ்டத்தின் மாறுதல்கள் காட்டுகின்றன, மனிதன் எதனால் ஆனவன் என்பதை!
- * கவலை தொடராத மகிழ்ச்சியே கிடையாது.
- * அதிருஷ்டம் பெரும் நன்மையைக் கொணர்வது உண்மைதான்.
- * அத்துடன் அது பெரும் தீமையையும் அல்லவா கொண்டு வருகிறது?
- * அதிருஷ்டம் அளவின்றி அள்ளித் தருகிறது; அதன்பின் அளித்தவையனைத்தையும் கொண்டு செல்கிறது.
- * துயரம் மிகவும் அதிகமாகி விட்டால் சுகம் விரைவில் கிடைத்து விடும்.
- * எந்த ஏற்றத்திற்கும் ஓர் இறக்கம் உண்டு. எந்தத் துன்பத்திற்கும் ஓர் இறுதி உண்டு.
- * கவலையுறாதே! கண்மூடித் திறப்பதற்குள் நிலைமை மாறலாம்.
- * அதிருஷ்டம் தன்னை என்றும் அணைந்திருக்கும் என்று எண்ணுபவன் ஒரு முட்டாளர் அன்றி வேறன்று.
- * அதிருஷ்டசாலிகளின் பாட்டையைத் தொடர்ந்து செல்; நீ அதிருஷ்டத்தை அடைந்து விடுவாய்!

உற்சாகம்

- * இறைவனும் உற்சாகமுள்ளவனை விரும்புகிறான்.
- * நட்பின் முக்கிய பாகம் உற்சாகம்தான்.
- * உற்சாகமானது, மலர் கனியைத் தெரிவிப்பது போல் தாராளத்தன்மை, இளகிய இதயத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது.
- * விருந்தளிப்பவனின் முதல் கடமை உற்சாகமாய் இருப்பதுதான்.

- * முன்னோரிடமிருந்து பெறும் செல்வத்தினும் சிறந்தது களிப்பால் ஒளிரும் வதனமும், உற்சாகத்தால் சுடர்விடும் விழிகளுமாகும்.
- * இதயத்தில் இருப்பவற்றை விழிகள் விரித்து விடுகின்றன.
- * நாவின் பேச்சைவிட வன்மை மிக்கது முகத்தின் தோற்றம்.
- * பகைவனின் முகமானது அவனுடைய மறைவான எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தி விடுகிறது.
- * நாவின் வழக்கலாலோ முகத்தின் தோற்றத்தாலோ கண்டுபிடிக்க இயலாத இரகசியம் ஒன்றை எவரும் இதுவரை மறைத்து வைத்ததில்லை.
- * இருண்ட பார்வையானது தீங்கின் அறிகுறியாகும். பிரகாச வதனம் ஒரு நற்செய்தி போன்றதாகும்.

சீனம்

- * சினத்தின் முதல் பாகம் பைத்தியம், இரண்டாம் பாகம் வருத்தம்.
- * வெறியும் குருட்டுத் தன்மையும் இணை பிரியா நண்பர்களாவர்.
- * சினமுறுவதில் எச்சரிக்கையாய் இருப்பாயாக! ஏனெனில் அது இறுதியில் மன்னிப்பு கோரும் அவமானத்தில் முடியும்.
- * எல்லாவிதத் தீமைகளுக்கும் இழுத்துச் செல்வது எது தெரியுமா? சினம்தான்.
- * உனக்குச் சினம் ஏற்பட்டால் மௌனமாகிவிடு!
- * சினமுறுவதிலோ, பழி வாங்குவதிலோ அவசரப்படுவது சிறந்த பண்பு அன்று.
- * முட்டாளின் சினம் அவன் என்ன கூறுகின்றானோ அதில் விரிந்து விடுகிறது.

- * அறிவாளியின் சினம் அவன் எது செய்கிறானோ அதில் தெரிந்து விடுகிறது.
- * சினம்கொண்டு சண்டைபோடுவது வெறுக்கத்தக்க பழக்கமாகும்.
- * சினத்தின் வயப்பட்டிருக்கும்வரை உன்னை நீ மனிதன் என்று அழைக்க வேண்டாம்!

பொறாமை, அழகீகாறு

- * பொறாமை கொள்வதற்கும் தன்னைப் பற்றிப் பெருமை பேசுவதற்கும் இடையே வேறுபாடு என்ன தெரியுமா? பொறாமை என்பது மற்றவர் நுகரும் நலம் அழிந்துபோக வேண்டுமென்னும் விருப்பம். தன்னைப் பற்றிப் பெருமை பேசுவதன் பொருள் மற்றவர் நுகரும் நலத்தைத் தானும் அடைய வேண்டுமென்னும் விருப்பம்.
- * பொறாமையுள்ளவன் இறைவன்மீது கோபமுறுகிறான், அவன் மற்றவர்களுக்கு நலம் செய்கிறானென்று.
- * சலுகை பெறும் ஒவ்வொருவனும் பொறாமைக்கு இலக்காகிறான்.
- * பொறாமை கொள்வதில் எச்சரிக்கையாயிரு! ஏனென்றால் அது எவர்மீது பொறாமை கொள்கிறாயோ, அவரிடம் உள்ளதை வெளிப்படுத்தாது, உன்னிடம் உள்ளதை அது காண்பித்து விடும்.
- * பொறாமை என்பது ஒருவகைப் பிணி; அதற்குப் பரிகாரமே கிடையாது.
- * அந்தப் பிணி பொறாமைக்கு ஆளாகிறவரைவிடப் பொறாமை கொள்பவரைத்தாம் அதிகம் பாதித்து விடுகிறது.
- * பொறாமையில் எழும் பகையைத் தவிர்த்து மற்ற எல்லாப் பகையையும் மிகைத்து விடலாம்; வெற்றிகொண்டு விடலாம்.

- * பொறாமையுள்ளவனின் இதயத்தில் அமைதியைக் காண்பது அரிதேயாகும்.
- * பொறாமைக்கு ஒரே பரிகாரம் உண்டு. அதாவது பொறாமையென்பது நீ எவரீது பொறாமைப்படுகிறாயோ, அவருக்கு எவ்விதத் தீங்கும் விழைவதில்லை என்றும், பொறாமை கொள்ளும் உனக்கே அதிக வேதனை தருவது என்றும் நீ நிச்சயமாய் நம்ப வேண்டும். எனவே உனக்கே நீ பகைவனாயில்லாவிடில், உன் பகைவர்க்கு நண்பனாகயில்லாவிடில் பொறாமையை அகற்றி விடுவாயாக!
- * பொறாமை மனிதனை அரித்துவிடும்; துரு இரும்பைக் கரைத்து விடுவது போன்று.
- * தனக்கு மேலுள்ள ஒருவனைக் கழுத்தை வளைத்துப் பார்ப்பவன் கழுத்து வலியைத் தவிர்த்து வேறு எதனைப் பெற முடியும்?

சோம்பல்

- * சோம்பலால் நம்பிக்கைகள் பெறப்பட்டதில்லை.
- * சோம்பல் உள்ள மனிதன் ஒருவன் ஒருநாளும் வாழ்வில் வெற்றி பெறப்போவதில்லை.
- * விதியின் சுரத்தில் விஷயங்களை விட்டுவிடுவதென்பது பலவீனத்தின் அறிகுறியாகும்.
- * தனக்கென்று இருப்பதைக் கூடச் சோம்பல் உள்ளவன் இழந்து விடுகிறான்.
- * பலவீனமும், சோம்பலும் அழிவிற்கே அழைத்துச் செல்லும்.
- * வேலை செய்து களைப்பதைப்போல், வேலையற்ற ஒருவனும் களைப்புறுகிறான்.

- * வேலை செய்வது கஷ்டம்தான்; ஆனால் வேலையின்றி யிருப்பது பெரும் தீங்காகும்.
- * இளமை, செல்வம், ஓய்வு இவை மூன்றும் வாழ்வைக் கெடுப்பதில் பிரதானமானவை.
- * சோம்பல் உள்ளவனின் மூளையானது ஷஷத்தானின் ஆலையாகும்.

ஏமாற்றல்

- * ஏமாற்றுவது, ஏமாற்றப்படுபவனைவிட ஏமாற்று பவனுக்கே அதிகத் துன்பம் அளிக்கவல்லது.
- * ஒரு மனிதன் இவை மூன்றையும் செய்தானானால் அவை அவனுக்கு விரோதமாய்த் தீர்ப்புக் கூறவும், அவனுக்குத் தண்டனை அளிக்கவும் கிளம்பி விடும். அவையாவன கொடுமை, துரோகம், ஏமாற்றல்.
- * ஒருவன் உன்னை ஏமாற்றப் பார்த்தால் ஏமாறுவது போல் பாவனை செய்! அவனை ஏமாற்றி விடலாம் நீ.
- * ஏமாற்றமுடியா ஒருவனை ஏமாற்றுபவன் தன்னையே ஏமாற்றிக் கொள்கிறான்.
- * தன் பகைவன் என்ன கூறுகிறானோ, அதனால் தன்னை ஏமாற அனுமதிப்பவன் தனக்கே பெரும் பகைவனாவான்.
- * தன்னை ஏமாற்றுவது ஒருவகை முட்டாள்தனம்.
- * வெறும் விருப்பங்கள் நிறைவேறும் என்பது அரிதே யாகும். ஏனென்றால் அவை துயரத்தில் சுகமாயிருக் கின்றன; காலி நம்பிக்கையில் களிப்பு அளிக்கின்றன.

திருமணம்

- * இந்த வாழ்க்கை இன்பம் நிறைந்தது. இதில் மிகவும் இன்பம் தருவது நல்ல மனைவியாகும்.
- * ஒரு கௌரவமான திருமணம் கௌரவத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் படிக்கல்லாகும்.

- * ஒரு மனைவியைத் தேர்ந்தெடு. அவளுடைய அழகுக்காக அன்று, உயர் பண்புகளுக்காக!
- * அழகுடன் கற்பும் சேர்ந்து ஒரு மனைவியைப் பூரண மாக்குகிறது.
- * காதல் வெறியானது திருமணத்திற்குப் பின் தேய்ந்து விடும். மணமகன், மணப்பெண் காதல் நீடிக்குமானால் நியாயத் தீர்ப்பு நாள் விரைவில் வந்து விடும்.
- * ஒரு மனிதனின் மயிர் நரைத்தாலோ, செல்வம் அகன்றாலோ அவன் அதன்பின் பெண்களின் அன்பைப் பெற முடியாது.
- * கணவனுக்கு முன் இறப்பவளே மகிழ்ச்சியுள்ளவள்.
- * வீட்டிற்கு உள்ளே இருக்கும் ஒரு பகைவனைவிட வெளியே இருக்கும் ஆயிரம் பகைவர் மேலாகும்.

குழந்தைகள்

- * குழந்தைகள் ஆண்டவனின் அன்பளிப்புக்களாவர்.
- * குழந்தையானது துறக்கத்திலிருந்து கீழே வந்த ஓர் அருமலராகும்.
- * உன் மகன் சிறுவனாயிருக்கும்போது அவனை நன்கு பழக்குவாயாக! அவன் பெரியவன் ஆனதும் அவனை உன் சகோதரனாய்க் கொள்வாயாக!
- * ஒரு குழந்தை எப்பொழுது அதிகம் நேசிக்கப்படுகிறது தெரியுமா? அது குழந்தையாயிருக்கும் போது, அதாவது பெரியவனாய் வளரும்வரை. பிணி வாய்ப்பட்டிருக்கும் போது - அதிலிருந்து மீளும் வரை. அது இல்லாதபோது - வீட்டிற்குத் திரும்பி வரும்வரை.

குலிஸ்தான்

அத்தியாயம் - 1

அரசர்களைப் பற்றி

1

தூக்கிலிடும்படி அரசனால் உத்தரவிடப்பட்ட அன்னிய நாட்டான் ஒருவன் தண்டனை விதித்த அரசனைத் தன் பாஷையில் பிடினான்.

வேறு வழியற்ற மனிதன் தன் நாவை அசைப்பதும், நாயின் முன்னால் அகப்பட்டுக்கொண்டு தப்ப முடியாத பூனை நாயை எதிர்த்துப் பாய்வதும் இயற்கைதானே! தலையை வெட்டக் கத்தி வருகையிலே ஓடித் தப்பிக்க முடியாதென்றால் கையானது கத்தியின் கூரிய முனையையும் பிடிக்கவே முயலும்.

அவன் என்ன கத்துகிறானென்று அரசன் கேட்டான். ஒரு மந்திரி சொன்னான்: "ஐமாளே, கோபத்தையடக்கிப் பிறரை மன்னிப்போர்க்கே சுவர்க்கம் என்றும், கருணையாளரிடம் இறைவனும் அன்பு காட்டுவான் என்றும் அவன் சொல்கிறான்."

அரசன் அந்த அன்னியன்மீது கருணை காட்டி அவனை விடுதலை செய்துவிட்டான்.

அங்கிருந்த இன்னொரு மந்திரி சொன்னான்: "மன்னரின் முன்னிருப்பவர்கள் பொய் சொல்வது சரியன்று; மதிப்புக்குரிய அரசரை இந்த அன்னியன் இழிவாகவே பேசினான்."

இதைக் கூறிய மந்திரியை அரசன் கோபத்தோடு பார்த்துச் சொன்னான்: "நீ சொன்ன உண்மையைவிட அந்த மந்திரி சொன்ன பொய் எனக்கு மகிழ்ச்சி தருகிறது. அது நல்லெண்ணத்தோடு கூறப்பட்டது. இது கெட்ட உணர்ச்சியால் உண்டானது. சமாதானத் தையுண்டாக்கும் பொய், பூசலை உண்டாக்கும் மெய்யைவிடச் சிறந்தது."

தான் சொல்வதை அப்படியே கேட்கும் அரசனுக்கு மந்திரி நல்லவற்றையே எப்போதுஞ் சொல்ல வேண்டும். பரிதூன்

அரசனின் அரண்மனை வாயிலில் எழுதியிருந்தாவது: "சகோதரா, இவ்வலகம் யார் வசத்ததுமன்று; உன்னைச் சிருஷ்டித்தவனைத் தியானிப்பதில் உன் நினைவை ஈடுபடுத்து. அவன் தான் உனக்குப் போதுமானவன். உன்னைப் போல் எத்தனையோ பேரை வளர்த்துப் பலிகொண்ட உலக அதிகாரத்தில் ஆசை கொள்ளாதே!"

2

ஓர் அரசரின் ஆஸ்தானத்தில் அறிவாற்றல் மிக்க இளைஞன் ஒருவனைக் கண்டேன். அவன் வாலிபனாயினும் முதிர்ந்த அனுபவ ரேகைகள் அவன் நெற்றியில் படர்ந்திருந்தன. நல்ல செல்வ நிலையின் அடையாளம் அவன் கன்னங்களில் காணப்பட்டது. அவனிடம் அரசன் மிகுந்த பற்றுதலுடையவனாய் இருந்தான்.

அரசனின் அவையிலிருந்தவர்கள் இது கண்டு அவன்மீது பொறாமை கொண்டனர். அவனைக் கொலை செய்யவும் முயற்சித்தனர்.

இதை அறிந்த அரசன் அந்த இளைஞனிடங் கேட்டான், அவர்கள் ஏன் அவனிடம் வெறுப்புக் காட்டுகிறார்களென்று. இளைஞன் சொன்னான்: "தங்கள் நல்லாதரவால் நான் நற்காரியங்கள் பல செய்தேன். இதனால் பொதுஜனங்கள் என்னிடம் அன்பு காட்டுகிறார்கள். இது பொறாமைக் காரர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. நான் ஒழிந்தால்தான் தங்களுக்கு நிம்மதி ஏற்படும் என்று அவர்கள் எண்ணுகின்றனர்."

"நான் யார் மனமும் புண்படாமல் நடந்து கொள்ள முடியும். ஆனால், தம்மைத் தாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளும் பொறாமைக் காரர்களை எப்படித் திருப்திப்படுத்துவது?"

பொறாமைக்காரர்களே, உங்களுக்கு விடுதலை சாவோடுதான் வரும். பொறாமை என்பது சாவோடு அகலும் நோய். வெளவாலின் கண்கள் பகல் வெளிச்சத்தைப் பார்க்கச் சக்தியற்றதனால் சூரிய கிரணங்களை எப்படிக் குறைகூற முடியும்? அதுபோல் ஆயிரம்

பிராணிகளின் கண்கள் கூசினும், சூரியன் பிரகாசிப்பது நின்றுவிடவா செய்யும்!

3

நெளஷேர்வான் என்ற அரசனின் மகன் ஹூர்மூஸ் பட்டத்துக்கு வந்ததும் தன் தந்தைக்கு மந்திரியாக இருந்தவர்களைச் சிறையிலிட்டான். அவன் ஏன் அவ்விதம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டபோது இவ்விதம் பதிலளித்தான்: "அவர்கள் சிறைத் தண்டனை பெறக்கூடிய குற்றம் ஏதும் செய்யவில்லைதான். ஆனால், அவர்கள் என்னைக் கண்டு அஞ்சுவதே எனக்கு உயிராபத்தைத் தரும் என்று நான் உணர்ந்தேன்."

அறிஞனே, உன்னைக் கண்டு அஞ்சுவோர்க்கு அஞ்சு! பாம்பு இடையன் காலைக் கடிப்பதற்குக் காரணம் தன் தலையை அவன் நகக்கிவிடுவானோ என்ற பயந்தான். வேறு வழியற்றுப் போனதாக அறியும் பூனை புலியின் கண்களையும் பிடுங்க முயற்சிக்கிறது.

4

தமால்கல் நகரில் எஹ்யா (அலை) தர்காஹ் இருக்கிறது. அதில் ஓராண்டு நான் தங்கி இருந்தேன். அப்போது அநியாயக் காரன் என்று புகழ்பெற்ற அரசன் ஒருவன் அங்கே வந்து தொழுது பாவ மன்னிப்புக் கேட்டான்.

இந்தச் சமூதிக்குப் பல்லாயிரவர் வந்தனர். அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய பணக்காரர்களாக இருந்தார்களோ, அவ்வளவுக்கு அவர்கள் வெளியிட்ட கோரிக்கைகளும் பெரிதாக இருந்தன.

அந்த அரசன் என்னிடம், "நான் ஒரு பலம் பொருந்திய எதிரிக்கு அஞ்சுகிறேன். இறைவனிடம் எனக்காக நீங்கள் பிரார்த்தனை செலுத்துங்கள்!" என்று வேண்டினான்.

நான் சொன்னேன்: "உன் குடிகளிடம் இரக்கங்காட்டு. அதுதான் உனக்குள்ள பயத்தைப் போக்கும் மருந்து!" என்று.

பலங்கொண்ட கையால் பஞ்சையின் கையை முறுக்குவது மிருகத்தனமும் கோழைத்தனமும் சேர்ந்ததாகும். ஏழைகளிடம் கடின சித்தங் காட்டுபவன் கீழே விழுந்தால் யாருங் கை கொடுக்கமாட்டார்கள். வினையை விதைத்துவிட்டுத் தினையை யாராவது அறுக்க முடியுமா? ஹே கொடுங்கோலனே, உன் காதில் அடைத்திருக்கும் பஞ்சை எடுத்துவிட்டுப் பஞ்சையர்க்கு நீதி தா! இன்று நீ நீதி வழங்க மறுத்தால் அதற்குப் பதில் கிடைக்கும் நான் ஒன்று இருப்பதை மறவாதே!

ஆதத்தின் மக்கள் (மானிடர் யாவரும்) ஒரே குலத்தினர். அவர்களுள் ஒருவர் காலத்தின் கோளாறால் துன்பமுற்றால் மற்றவர்கள் அனுதாபப்படுவர். மற்றோர் துன்பங்களைக் கண் கொண்டு பாராத உன்னை யாராவது மனிதன் என்றழைத்தால் அவன் பெரும் பிழை செய்தவனாவான்.

5

“ஹே கொடுங்கோலனே, எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் உன் ஹிம்சை செல்லும்? எந்நோக்கத்துக்கு இவ்வரசு உன்னிடம் வந்தது? மானிடரை நீ படுத்தும் கொடுமையைவிட உன் சாவு விரும்பத் தக்கது.”

6

கேளிக்கையில் மூழ்கி இன்ப லாகிரியேறிய அரசன் தன் கேளிக்கிறஹ ஜன்னல் மூலம் வெளியே நோக்கினான். அங்கே குளிரில் நடு நடுங்கிக் கொண்டிருந்த அரை நிர்வாணப் பக்கீர் சொன்னார்: “உன்னைப்பற்றி உனக்குக் கவலையில்லாவிட்டாலும் எங்களைப் பற்றியாவது நீ சிறிது கவலைப்படக் கூடாதா?”

அரசன் மகிழ்ச்சியையுருந்தான். ஆயிரம் பொற்காசுகள் அடங்கிய பை ஒன்றை அவருக்குக் கொடுத்தனுப்பினான்.

சில நாட்களில் பக்கீர் மீண்டும் திரும்பினார் - பழைய நிர்வாண நிலையில்.

‘துறவியின் கையில் பணமும், காதலன் மனத்தில் பொறுமையும், மடையின் வாயில் தண்ணீரும் தங்குவதில்லை.

அவரைப்பற்றிய எண்ணமே இல்லாதிருந்த அரசனிடம் அவர் வந்து நிற்கும் நிலை தெரிவிக்கப்பட்டது. ‘அரசியல் விஷயங்களில் மூழ்கிப் பிறவற்றைக் கவனிக்க அவகாசமற்ற அரசனின் கோபத்திலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதுதான் அறிவுடைமையாகும்.’

தன் தேவையைத் தெரிவிக்கத் தக்க சந்தர்ப்பம் பாராதவனுக்கு அரசன் உதவி கிடைப்பது அபூர்வம். உன் அபிப்பிராயத்தை வெளியிடச் சந்தர்ப்பங் கிடைக்கும்வரை உன் நோக்கத்தை வீண் பேச்சால் நாசஞ் செய்து கொள்ளாதே!

அரசன் சொன்னான்: “அத்தனை பணத்தையும் ஒரு நொடியில் விரயஞ்செய்த புத்தியற்ற பிச்சைக்காரனை நன்றாக அடித்து விரட்டுங்கள். ‘பைத்துல் மால்’ (பொக்கிஷம்) ஏழைகளின் பசியைத் தீர்க்கவேயன்றி இம்மாதிரி ஷைத்தான்கள் அள்ளி வீசுவதற்கன்று.”

பகலில் தீவெட்டி பிடிப்பவன் இரவில் விளக்குக்கு எண்ணெய் இன்றித் திண்டாட வேண்டியதுதான்.

அரசனுடைய மதிமந்திரியொருவன் சொன்னான்: “இப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தினமும் ஏதாவது கொடுப்பதுதான் சரி. தாங்கள் உத்தரவிட்டதுபோல் கொடுக்காமல் விரட்டுவது சரி தானாயினும் சிலர் இதைக் கருமித்தனம் என்று சொல்லுவார்கள். மேலும், ஒருவனிடம் முதலில் அன்பு காட்டிவிட்டுப் பின்பு அவன் மனம் உடையும்படி செய்வது சரியன்று.”

தாராளம் எனும் சுதவை நீ திறக்கக்கூடாது; திறந்தபின் மூடக்கூடாது. தாகமுள்ள பிராணி உப்பான கடல் நீர்ப் பக்கம் போவதில்லை; சுத்தமான நீர் நிறைந்த சுனைக்குத்தான் போகும்.

7

பெரிய குடும்பப் பாரமுள்ள நண்பரொருவர் பிழைக்க வழியறியாது என்னிடம் வந்து அரசாங்கத்திலாவது ஒரு வேலை தேடித் தரும்படி கேட்டார்.

நான் சொன்னேன்: “அரசனிடம் வேலை செய்வோர்க்கு இருவித அச்சமிருக்கும்: ஒன்று, தன் வயிற்றுப்பாட்டைக் கவனிக்க வேண்டுமே என்பது; மற்றது, தன் தலையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமே என்பது.”

“வரி வசூலிப்பவன் தீர்வெஷ் (துறவி) இடம் வந்து உன் வயல் தீர்வையைத் தா என்று கேளான்; உன் இரத்தத்தை ஊற்று, உன் ஹிருதய நரம்பை அறுத்துத் தா என்று கேட்கமாட்டான்.”

நண்பரோ தாம் நேர்மையோடு நடப்பவரென்றும், தமக்கு எத்தீங்கும் வராது பார்த்துக் கொள்வதாகவும் கூறினார். நான் மீண்டும் சொன்னேன்: “நீர் சொல்லுவது எனக்கு ஒரு நரியின் கதையை நினைவூட்டுகிறது. புலிகளையெல்லாம் பிடித்து அடித்துக் கொல்வதாகக் கேள்வியுற்ற நரியொன்று விழுந்து விழுந்து ஓடிற்றாம். அது ஏன் ஓடவேண்டும் என்று கேட்டபோது, தன்னையும் புலிக் குட்டி என்று பிடித்து அடித்தால் யார் கேட்கப் போகிறார்கள், தான் நரியென்று தெரிவதற்குள் தன் தொலி உரிக்கப்பட்டுவிடலாம், ஈராக்கிலிருந்து விஷம் இறக்கும் கல் வருவதற்குள் பாம்பு கடித்தவன் இறந்து போகலாம் என்றதாம். அதுபோல் நீர் அறிவுத் திறமையுடையவராய் இருந்தாலும், ஒளிவிடங்களிலே ஒற்றர்களுண்டு; அவர்கள் உம் நேர்மையை மட்டுமின்றி நேர் விரோதமான குணங்களையும் குறித்துக் கொள்வர். எனவே, நீர் திருப்பி என்ற அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றி மற்ற எண்ணங்களைவிட்டு விடுவதே நலம்.”

கடல் பிரயாணத்தால் நன்மைகள் பல. ஆனால், பாதுகாவல் வேண்டுமா, அது கரையில்தான் கிடைக்கும்.

இதற்கு மேலும் நண்பர் பிடிவாதம் பிடிக்கவே, எனக்குத் தெரிந்த பெரிய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரிடம் சிபாரிஷ் செய்து நண்பருக்குக் கணக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுத்தேன். நண்பரும் தம் திறமையால் படிப்படியாக மேலே வந்தார். அரசரும் அவர்மீது அன்பு வைத்தார். இது கண்டு நான் மகிழ்ச்சியுற்றேன்.

இச்சமயம் நான் ஹஜ் செய்யச் சென்றுவிட்டேன். நான் மக்காவிலிருந்து திரும்பிய சமயம் இந்த நண்பரும் என்னை எறிக்கொண்டு அழைத்தார். ஆனால், அவர் உடல் மெலிந்திருந்தது; நீர்வேஷின் உடையுடுத்தியிருந்தார். அவர் சொன்னார்: “நீங்கள் சொன்னதுபோல் ஒரு விரோதியின் சூழ்ச்சியால் என்மீது திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு விசாரணையின்றிச் சிறையிலடைக்கப் பட்டேன். எனது அத்தியந்த நண்பர்கள் என்று பாசாங்கு செய்தவர்கள்கூட எனக்காகப் பரிந்து பேச முன் வரவில்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால் நான் இந்த வாரம்வரை சிறைத்தண்டனை அனுபவித்தேன். மக்கா சென்றவர்கள் கசுமே ஊர் திரும்பினர் என்ற சந்தோஷத்துக்காகக் கைதிகள் விடுவிக்கப்பட்டனர். அவர்களுள் நானும் ஒருவன்.”

“வணிகள் பொற்குவியலோடு கரை சேர்கிறான்; இல்லை யெனில், கடல் அலைகளோடு கரைக்கு ஒதுங்குகிறான். அரசாங்க வேலை கடற் பிரயாணம் போன்றதென்று அப்போதே நான் எச்சரிக்கவில்லையா?” என்றேன் நான். அதிகம் பேசி அவர் மனத்தைப் புண்படுத்தக் கூடாதென்று இத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டேன்.

“அறிஞனின் நற்சொல் கேளாவிடின் உன் கால்கள் பிணைப் புறும் என்பதை நீ உணரவில்லையா? தேன்கடி விஷத்தின் வேதனையைச் சகிக்கச் சக்தியிருந்தாலொழியத், தேன் இருக்கும் பொந்துள் கையை விடாதே!”

8

ஓர் அரசன் தந்தை சேர்த்து வைத்திருந்த அளப்பரிய திரவியத்தை யாவருக்கும் அள்ளி வழங்கினான். அது பொறாத ஆஸ்தானத்தான் ஒருவன் அவனை இடித்துரைத்தான். இப்படிப் பணத்தை விரயஞ் செய்வதைவிட மக்களிடமிருந்து பணம் வசூலிப்பது நலம் என்று அவன் புத்தி கூறினான்.

இதற்கு அரசன் பதிலிறுத்தான்: “சகல புகழுக்குமுரிய இறைவன் இச்சொத்துக்கு என்னை அபிப்பதியாக்கினான். அது

இதை நான் செலவு செய்து பயனடைவதற்காகத்தான்; இதைக் காக்கும் காவலாளியாக இருப்பதற்கன்று.”

நாற்பது பொக்கிஷங்களை நிரப்பி வைத்திருந்த காரூள் புகழினி அழிந்தான்; தனக்குப் பின் பெரும் புகழை விட்டுச் சென்ற நௌஷேர்வான் இன்னும் இறந்துவிடவில்லை.

9

வரி வசூலிப்பவன் ஒருவன் தன் அரசன் பொக்கிஷத்தை நிரப்ப வேண்டுமென்ற பேராசையால் ஏழைகளின் குடிவையும் கொள்ளையடித்து வந்தான். ஆண்டவனைக்கூடப் பகைத்து ஒருவனைத் திருப்பிப்படுத்த நினைப்பவனுக்கு எதிராக அவனையே ஆண்டவன் துண்டிவிடுவான் என்ற பெரியோர் வாக்கைக் கூட அவன் பொருட்படுத்தவில்லை.

நெருப்பு எரிவதில் சலசலப்புக் கேட்பது பூவரசம் இலைகள் எரிவதால் அன்று; துன்புற்றோர் விசன மூச்சுத்தான் நெருப்பில் சலசலக்கிறது.

மிருகங்களில் சிறந்தது சிங்கம்; தாழ்ந்தது கழுதை. எனினும், பொதி சுமக்கும் கழுதை மனிதனைத் தின்னும் சிங்கத்தைவிடச் சிறந்தது. அறிவற்றதாயினும், பொதி சுமக்கும் கழுதை மதிப்புக் குரியது. சுமை சுமக்கும் எருதும், கழுதையும் பிறர்க்குத் துன்பத் தரும் மனிதனைவிடச் சிறந்தவையாகும்.

அவன் கொடுமையைக் கேள்வியுற்ற அரசன் அவனைச் சித்திரவதை செய்து கொல்லும்படி உத்தரவிட்டான்.

பிரஜைகளின் நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றாலொழிய அரசனின் அன்புக்குப் பாத்திரமாக முடியாது. ஆண்டவன் கருணைக்கு ஆளாக விரும்பினால் அவன் சிருஷ்டிகளிடம் கருணை காட்டு. அந்த அதிகாரி தூக்கிவிடப்படுவதற்குச் சற்று முன்பு அவனுடைய கொடுமைக்கு ஆளான ஒருவன் சொன்னான்: “உயரிய பதவியிலுள்ளோம் என்று மக்கள் பொருளைச் சூறையாட முயல்வது நல்லதன்று. எனும்புத் துண்டைத்

தொண்டைக்குக் கீழே போகும்படி செய்துவிடலாம்; ஆனால், குடலில் அது குத்தும் போது வயிற்றையே கிழித்துவிடும்.”

10

உம்ரு லயித்து என்ற அரசனுடைய அடிமைகளுள் ஒருவன் ஓடிவிட்டான். சிலர் சென்று அவனைப் பிடித்துவந்தனர். அந்த அடிமையை வெறுத்த அரசனின் மந்திரி யொருவன், மற்ற அடிமைகளுக்குப் படிப்பினையாக இருக்கும் பொருட்டு அவனைத் தூக்கிவிட்டுவிட வேண்டுமென்று அரசனிடம் கேட்டுக்கொண்டான். அவ்வுடிமை உம்ரு லயித்துவின் காலில் விழுந்து சொன்னான்: “தங்கள் உத்தரவுக்கு அடிபணிய வேண்டியவன் நான். இருப்பினும், தங்கள் உன்வை உண்டி வளர்ந்தவனாதலால், இறுதி நாளில் இறைவன் முன் என் ஆத்மா தாங்கள் என்னைக் கொன்றதற்குக் காரணக் கேட்டு நிற்கக் கூடாதே என்றுதான் அஞ்சுகிறேன். அவ்விதம் தாங்கள் என்னைக் கொல்வதானால் இறுதி நாளில் அந்தப் பாவத்துக்குத் தாங்கள் ஆளாகாத வகையில் கொல்வது நலம்.”

“அது எப்படி?” என்று கேட்டான் அரசன்.

அடிமை சொன்னான்: “இந்த மந்திரியை நான் கொல்வதற்கு மட்டும் என்னை முதலில் அனுமதியுங்கள். பிறகு அந்தக் கொலைக் குற்றத்துக்காக என்னைத் தூக்கிவிடுங்கள். அப்படி யானால் நீங்களும் கொலைக் குற்றத்திலிருந்து தப்பி, நீதி வழங்கியவர்களாகி விடுவீர்கள்.” இது கேட்ட அரசன் மந்திரியைப் பார்த்தான். மந்திரி சொன்னான்: “பேரரசே, ஆண்டவனுக்காக இந்த முரட்டுப் பயலை விடுதலை செய்துவிடுங்கள். இல்லையெனில் என்னையும் வருத்தத்தில் அழும்படி செய்துவிடுவான். குற்றம் என்னுடையதுதான். துஷ்டனோடு வாதாடுகையில் உனக்குத் திறமை காணாது என்பதை நீ உணர்கிறாய் என்ற பெரியோர் வாக்கை நான் மறந்துவிட்டேன்.”

11

ஒரு கொடியவன் ஏழைகளிடம் குறைந்த விலைக்கு விறகு வாங்கி அதை அதிக விலைக்கு விற்ப்பு பணக்காரனானான். ஒரு துறவி அவனிடம் சென்று சொன்னார்: "நீ காண்பவர்களைக் கடிக்கும் நாகம்; வசிக்கும் வீட்டைப் பாழாக்கும் ஆந்தை. எம்மிடையே உன் அநீதி தண்டிக்கப்படாவிட்டாலும், எல்லாம் அறிந்த அல்லா(ஹ்)விடமிருந்து நீ தப்ப முடியாது. பூவுலக மக்களிடம் அநியாயமாய் நடந்தால் அவர்கள் புகார் வான் நோக்கி எழும்."

இதைக் கேட்ட அக்கொடியோன் அவரை ஏசிப்பேசி விரட்டி விட்டான். ஒரு நாள் இரவு அவன் வீட்டின் சமையலறை அடுப்பிலுள்ள நெருப்பு மற்ற விறகில் பிடித்து அவன் சொத்து முழுமையையும் உண்டு, கொடுமை என்னும் மஞ்சத்தினின்றும் அவனை நரக நெருப்பு என்ற படுக்கையில் தூக்கி ஏறிந்துவிட்டது. அத்துறவி அப்போது அவன் முன்னால் தோன்றினார். அப்போது அவன் தன் நண்பர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்: "என் வீட்டில் எப்படித் தீப்பிடித்தது என்பதையே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே!" என்று.

அதைக் கேட்ட பழைய துறவி சொன்னார்: "ஏழைகளின் நெஞ்சத்திருந்தெழுந்த நெருப்பினால் தானப்பா!" என்று.

புண்பட்ட நெஞ்சத்தின் புகையிலிருந்து உன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்! ஏனென்றால், ஒரு விசன மூச்சு உலகுக்கே நெருப்பு வைத்துவிடலாம்.

ஏ செல்வனே, உன் ஏழை அண்டை வீட்டானின் குடிசை அடுப்பில் நெருப்பு இருப்பதாகத் தீர்மானிக்காதே! அவன் குடிசையிலிருந்தெழும் புகை அவன் இதயத்திருந்தெழும் விசன மூச்சுத்தான்.

கைகோஸ்ரூவின் கிரீடத்தில் இது எழுதப்பட்டிருந்தது: "எத்தனை ஆண்டுகளாக, எத்தனை தலைமுறைகளாக என் தலையின்மீது மனித வர்க்கம் நடந்து செல்கிறது! கைவிட்டுக்

12

கைமாறி அரசு உன்னிடம் வந்தது போல், மற்றோர் கைகளிலும் அது மாறிக்கொண்டே போகும்."

அரசன் மக்கள் நன்மைக்காகவேயன்றி, மக்கள் அரசன் பிரஜைகளாக மட்டும் இருப்பதற்கல்ல. அரசன் ஆட்டிடையன் போன்றவன். ஆடுகள் இடையன் சேவைக்காகவன்று; இடையன்தான் ஆடுகளைப் பராமரிக்க நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இன்று ஒருவன் செல்வத்தால் அகம்பாவம் கொண்டும், மற்றொருவன் கஷ்டத்தால் மனம் வருந்தியும் இருக்கலாம். கொஞ்ச நாள் பொறுத்துப் பார்த்தால் அகம்பாவம் கொண்ட தலையை மண் உண்டுவிடும். அந்தி நேரத்தில் பிரபு-பிச்சைக்காரன் என்ற வேற்றுமை மறைந்துவிடும்.

13

மந்திரி அரசனுக்குப் பயப்படுவதுபோல் அல்லா(ஹ்)வுக்கே பயந்தானானால் அவன் சவர்க்கத்திலல்லவா இடம்பெறுவான்!

14

ஹஜ்ரத் அலீ (ரலி) அவர்களின் வம்சத்தான் என்று சொல்லிக் கொண்ட வேஷக்காரனொருவன் ஹிஜாஸிலிருந்து வந்த ஓட்டகப் படையோடு ஒரு நகரிலுள்ள நுழைந்தான். அவன், "நான் மக்காலிலிருந்து வரும் ஹாஜி!" என்று கூறினான். அரசனிடம் ஒரு சரமகவியை அளித்து, "இது நான் இயற்றியது!" என்றான். அரசன் அவனுக்கு நன்றாக உபசாரம் செய்யும்படி உத்தரவிட்டான். அரச சபையிலிருந்த ஒருவர் அப்போதுதான் கப்பல் பிரயாணஞ் செய்துவிட்டுத் திரும்பியிருந்தார். அவர் சொன்னார்: "பஸ்ராவில் இவ்வருஷம் 'குர்பானி'ப் பெருநாள் நடக்கும்போது நான் அங்கிருந்தேன். இவனையும் அங்கே கண்டேன். அப்படி இருக்கும்போது இவன் எப்படி ஹாஜியாய் இருக்க முடியும்?"

மற்றொருவர் சொன்னார்: "இப்போதுதான் நினைவு வருகிறது. இவன்தகப்பனார் மால்பாத்தீவிலே ஒரு கிறிஸ்துவராக இருந்தார். அப்படி இருக்கும்போது இவன் எப்படி அலீ (ரலி) அவர்களின் வமிசத்தவனாக இருக்க முடியும்?"

அவன் தான் எழுதியது என்று கூறிய சரமகலி அன்வரி என்ற புலவருடையது என்பதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

அரசன் அவனை நன்றாக அடித்து விரட்டும்படி கட்டளை யிட்டான். அப்போது அவன் சொன்னான்: "அரசே, இன்னும் ஒன்றே ஒன்று மட்டும் நான் சொல்லிவிடுகிறேன். பின்பு எத்தகைய தண்டனை வேண்டுமானாலும் எனக்களியுங்கள். தங்களுக்கு மோர் கொண்டுவரும் இடைச்சி அதில் ஒரு பங்கு மோரும் இரண்டு பங்கு தண்ணீரும் சேர்த்திருப்பான். தங்கள் அடிமை இதைக் கூறுவதற்கு மன்னித்தருள வேண்டும். பிரயாணிகள் எப்போதும் மிக அதிசயமான விஷயங்களையே பேசுவார்கள்."

இது கேட்ட அரசன், "உன் வாழ்க்கையிலேயே இது ஒன்று தான் உண்மை சொன்னாய்!" என்று கூறி அவனுக்கு வேண்டுவன கொடுத்து அனுப்பி வைத்தான்.

15

ஒரு மந்திரி ஏழைகளிடம் இரக்கங்க காட்டி யாவருக்கும் நன்மை செய்து வந்தான். அவனை அரசனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே, அவனைச் சிறையிலடைத்துவிட்டான். யாவரும் அவன் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டனர்; அவனுடைய நற்குணங்களைப் பறையறைந்தனர். அது கேட்ட அரசனே அவனை விடுதலை செய்தான்.

இது கண்ட ஒரு பெரியவர் சொன்னார்: "நண்பர்களின் நல்லெண்ணத்தைப் பெற நமது உயிருக்குயிரான பொருளையும் விற்றுவிடலாம். நமக்கு நன்மை விரும்புவோர் வீட்டுப் பாணையைக் கொதிக்க வைக்க நம் வீட்டுத் தட்டுமுட்டுச் சாமான் களையே விறகாக உபயோகிக்கலாம். தீயவர்களுக்குக்கூட

நன்மையே செய்ய வேண்டும்; நாயின் வாயை ரொட்டித்துண்டால் அடைப்பது போன்றது அது."

16

எகிப்தில் இரண்டு சகோதாரர்கள் இருந்தார்கள். ஒருவன் அரசாங்கச் சேவகம் செய்தான்; மற்றவன் தன் உடலுழைப்பால் வயிறு வளர்த்து வந்தான். ஒரு சமயம் அரசாங்க உத்தியோகம் பார்த்து வந்த சகோதரன் தன் தம்பியிடம் சொன்னான்: "நீயும் ஏன் என்னைப் போல் அரசனிடம் தொண்டு செய்து உன் கஷ்டங்களைப் போக்கிக் கொள்ளக் கூடாது?" என்று.

தம்பி பதிலுக்குக் கேட்டான்: "நீயும் ஏன் கண்ணியமான தொழில் செய்து, இந்த அடிமைத் தொழிலின் இழிவை விட்டொழிக்கக் கூடாது?"

ஞானிகளின் அறவுரை இது: தொலிக் கோதுமை உணவை உண்டு விவசாயஞ் செய்வது, பொற்கத்தி இடுப்பில் தரித்துச் சேவகஞ் செய்து நிற்பதைவிடச் சிறந்தது. அரசனுக்கு அடிபணிந்து கை கட்டி நிற்பதைவிடக் கையைச் கண்ணாம்பு குழைக்க உபயோகிப்பது நலம்.

எனது விலை மதிக்கொணா வாழ்நாள் சரத் காலத்தே என்ன உண்பது, கூதிர் காலத்தே எதை அணிவது என்பதை யோசிப்பதிலேயே விரயமாகிவிட்டது. ஏ சன வயிறே, உன் முதுகை அடிமை வேலையில் இரு மடங்கு வளைத்துக் கொடுக்காமலிருப்பதற்காக, ஒரு துண்டு ரொட்டியோடு திருப்பியடை!

17

நீதிவான் நௌஷேர்வானிடம் ஒருவர் வந்து, "தங்களுக்கு விரோதியாக இருந்த ஒருவனைச் சர்வ புகழுக்குமுரிய இறைவன் இவ்வவுகை விட்டு அகற்றிவிட்டதாகக் கேள்வியுற்றேன்!" என்று தெரிவித்தார். அரசன் சொன்னான்: "ஒரு விரோதியின் மரணத்தில் நான் மகிழ்ச்சியடைவதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஏனெனில், என் வாழ்வும் நிரந்தரமானதன்று."

18

எகிப்து தேசம், கலீபா ஹாஸூனூர் ரஷீதின் ஆட்சியின் கீழ் வந்த காலம் அது. அடிநாளில் பிரிவுகள் என்ற கொடியோன் தானே கடவுள் என்று மமதை கொண்டு அதை ஆட்சி செய்தபடியால், அந்நாட்டுக்கு அதிபனாரும் எவனுக்கும் அந்த மமதை ஏற்பட்டுவிடும் என்று பொதுவாக ஒரு பயமிருந்து வந்தது. அதை நீக்குவதற்காக ஒன்றுக்கும் உதவாத ஓர் அடிமையைக் கொண்டு கூட எகிப்து தேசத்தை ஆட்சி செய்ய முடியும் என்று கலீபா ஹாஸூன் காட்ட எண்ணினார். உடனே அவர் கோசாயிப் என்ற முழு மூடனான நீக்ரோவனை எகிப்து அரசனாக நியமித்துவிட்டார்.

அவன் திறமை எப்படிப்பட்டது என்பதற்கு ஒரே ஓர் உதாரணம் மட்டும் தரலாம்:

நீல நதிப் பாசனத்தில் பருத்தி விதைத்த விவசாயிகள் சிலர் மழையின்மையால் அது பயிராகவில்லை என்று அரசனிடம் வந்து முறையிட்டனர்.

அரசன் சொன்னான்: "நீங்கள் மயிர் விதைத்திருக்க வேண்டும். அதற்குத் தண்ணீர் அவசியமிருந்திருக்காதல்லவா! (பருத்தியைப் போல் தண்ணீர் தேவைப்படுவதை ஏன் விதைத்தீர்கள்?)"

இதைக் கேள்வியுற்ற ஒரு ஞானி சொன்னார்: நம் அறிவுக் கேற்ப நமக்கு ஊதியம் கிடைப்பதானால் முட்டாளுக்கு எதுவுமே கிடைக்க முடியாது. ஆனால், அதிர்ஷ்டம் அறிவாளிகளெல்லாம் வியக்கும்படி அறிவிலி கையில்லாதான் செல்வத்தைக் கொட்டுகிறது. அதிகாரமும் அதிர்ஷ்டமும் அறிவைப் பொறுத்தவையல்ல. ஆண்டவன் உதவியாலேயே இவை கிடைக்கின்றன. உலகில் படிப்பற்றவன் கௌரவிக்கப்படுவதும், கல்விமான் அலக்ஷியஞ் செய்யப்படுவதும் சகஜமாகக் காணக்கூடியவை. பாழடைந்த மடத்தில் படுக்கப்போன சோம்பேறிக் குப்பெரும் புதையல் கிடைக்கிறது; வாழ்நாள் முழுவதும் ரஸவாதத்தில் கழிக்கும் ரஸாயனி ஏமாற்றமடைகிறான்.

19

ஓர் அரசன் சீனதேச அழகியொருத்தியைக் கொண்டு வந்து வைத்திருந்தான். அவள்மீது அவனுக்கு அடங்காக்காத லுண்டாகி அவளோடு இன்பமனுபவிக்க நெருங்கினான். அவள் மறுதலித்து விட்டாள். தன்னால் இயன்றவரை அவளைச் சரிப்படுத்த முயன்றும் முடியவில்லை. பலவந்தமாகக் கூடுவது மிருகத்தின் செயல், அதில் சுகமில்லை என்று அவள் நிர்பந்திக்கவில்லை. ஒரு நாள் மிதமிஞ்சிய வெறியும் கோபமும் தலைக்கேறிய அவன் அவளை நீக்ரோ ஒருவனைக் கொண்டு கற்பழிக்கும்படி உத்தரவிட்டான்.

அந்த நீக்ரோவனின் மேலுதடு மூக்குவரை உயர்ந்திருந்தது. கீழுதடு தாடைக்குக் கீழ் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அவனுடைய பயங்கர உருவங் கண்டு, 'சகீர்' என்ற வேதாளங்கூட ஓடியொளியும். அவனுடைய கட்கங்களிலிருந்து தூர்கந்தம் வீசும் வியர்வை நீர் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அழகின் சிகரம் யூசுப் (அலைஹி) அவர்களிடமிருந்ததென்றால், விகாரத்தின் சிகரம் அவனிடம் இருந்தது என்று சொல்லலாம். அவனுடைய குரூரத் தோற்றத்தை வருணிக்க வார்த்தைகள் காணா. அவன் கட்கத்திலிருந்து வடியும் தூர்நீர் நாற்றம் படாமல் ஆண்டவன்தான் காப்பாற்ற வேண்டும். அது வெயிலில் செத்துலரும் அழகிப் போன பிரேத நாற்றம் போன்றது.

நீக்ரோவனின் காமம் கிளர்ந்தெழுந்தது. அக்கட்டழகியை அவன் கற்பழித்துவிட்டான்.

மறுநாட் காலையில் அரசன் அவளைத் தேடினான்; காணவில்லை. இரவு நடந்ததைச் சிலர் அவனிடம் தெரிவித்தனர். அந்த லஜ்ஜையால் அவள் ஓடிப்போய்த் தலைமறைவாக இருக்கிறாள் என்றும் அறிவித்தனர். அரசனின் கோபம் கரை புரண்டது. அவளையும், அந்த நீக்ரோவனையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கட்டி மாடியிலிருந்து கீழே அகழினுள் தள்ளிவிடும்படி அவன் உத்தரவிட்டான்.

ஒரு மந்திரி மெதுவாகக் குறுக்கிட்டுச் சொன்னான்: "தங்கள் இஷ்டம்போல் இவ்வுலகம் நடைபெறட்டும். ஆட்சியும் செல்வமும் தங்கள் சித்தம் போல் வளையவரட்டும். ஆனால், இச்சமயத்தில் நீக்ரோவன் ஒரு குற்றமும் அறியான். தங்கள் அவையிலுள்ளோர்களெல்லாம் தாங்கள் தாராளமாகத் தருவதைப் பெற்று அனுபவிக்கிறார்கள். அதுபோல அவனும்..."

அரசன் சொன்னான்: "ஓர் இரவு மட்டும் அவன் தன் மிருக இச்சைக்கு இடங்கொடாமல் இருந்திருந்தால் அவனுக்கு என்ன நஷ்டம் உண்டாகிவிடுமீ! அவளுக்குப் பதிலாக அவனுக்கேற்ற ஒருத்தியை நான் கொடுத்திருக்கமாட்டேனா?"

மந்திரி பதில் சொன்னான்: "அரச சிங்கமே, அறிஞர்கள் மூதுரை தாங்கள் அறியாததா? தாகத்தால் கஷ்டமுறும் ஒருவன் தெளிந்த நீருள்ள தடாகத்தைக் கண்டால் அருகில் காட்டு யானை நிற்குமே என்றுகூட எண்ணாமல் அங்குச் சென்று நீர் அருந்துவான். பசி வாட்டும் பாசாங்குக்காரன் தான் மட்டும் இருக்கும் வீட்டில் அருஞ்சுவை உண்டி நிறைந்திருப்பதைக் கண்டால், நோன்பு பிடிக்கும் ரமலான் மாதம் என்பதைக்கூட எண்ணிப் பார்க்க மாட்டான்."

இதைக் கேட்ட அரசன் கோபந் தணிந்து அந்த நீக்ரோவனை மந்திரிக்கே கொடுத்துவிட்டான். "அவ்வழகியை என்ன செய்ய?" என்று அவன் வினவினான்.

மந்திரி : "அவளையும் அந்த நீக்ரோவனுக்கே கொடுத்து விடுங்கள் ஏனெனில், நாய் நக்கிய எச்சிலையை நாயே தின்னட்டும்."

சந்தேகாஸ்பதமான இடங்களில் சுற்றி வருபவனை ஒரு போதும் உன் காதலியாக ஏற்றுக் கொள்ளாதே! நாற்றமடித்த தண்ணீரையே குடித்துப் பழகப்பட்ட நாவுக்குச் சுத்த ஜலம் ருசி தராது. இப்போது கிச்சிலிப் பழம் சேற்றில் விழுந்துவிட்டது. இனி அது அரசன் கைக்குப் போக லாயக்கற்றுவிட்டது. நாற்றமுள்ள வாய்ப்பட்ட கோப்பையைப் பரிசுத்தமான மனம் விரும்ப முடியுமா?

அழகியை அரசன் அந்த நீக்ரோவனுக்கே கொடுத்துவிட்டான்.

20

சிக்கந்தர் என்ற மஹா அலக்லாந்தரிடம் கேட்டார்கள்: 'உனக்கு முந்திய அரசர்கள் வயதிலும், செல்வத்திலும், படை பலத்திலும் வல்லவர்களாக விருந்தும், அவர்களெல்லோரும் இலகுவில் பெறாத வெற்றிகளை நீ எப்படிப் பெற்றாய்? கிழக்கே யும் மேற்கேயுமுள்ள பூமிகளை நீ எப்படிக் கைப்பற்றினாய்?'

அவன் சொன்னான்: ஆண்டவனருளால் நான் எந்த நாட்டை வென்றாலும், அந்நாட்டு மக்களைக் கொடுமைப்படுத்திய நிலை. அந்நாட்டு அரசர்களின் பெயர்களைப் பெருமைப்படுத்தினேனேயன்றிச் சிறுமைப்படுத்தவில்லை.

பலமும் மகத்துவமும் பொருந்தியவனை அவமதித்துப் பேசுவோனை அறிவுடையார் மதியார். ஆட்சிபீடமும், நாடும், அதிகாரமும், வெற்றியும், வீரமும் பிறவும் கிட்டிய பின் வெறும் பரிசுடோபமானவையாக ஆகிவிடுகின்றன. உன் நற்பெயர் உனக்குப் பின் உன் ஞாபகார்த்தமாக விளங்க வேண்டுமானால், உனக்கு முன்னிருந்தோர் புகழை அவமதிக்காதே!

அத்தியாயம் - 2

துறவிகளைப் பற்றி

21

வணக்கவாளிகள் தமது பிரார்த்தனைக்குப் பயனையும், வியாபாரிகள் தமது முதலுக்கு லாபத்தையும் தேடுகின்றனர். இறைவா, உன் அடிமையான நான் பணிவையன்று; நம்பிக்கையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். பிச்சைக்காரனாகவேயன்றி லாபந் தேடுபவனாக நான் வரவில்லை. என் தகுதிக்கு எது வெகுமதியோ அது போதாது; உன் தகுதிக்கு எதைத் தரலாமோ அதைக் கொடுத்தருள்!

இதோ என் தலையை உன் பாத்தத்தடியில் சமர்ப்பித்து விட்டேன். நீ சிகழித்தாலும் சரி, ரகழித்தாலும் சரி. உன் அடியானுக்குச் சொந்தமான கருத்தொன்றும் இல்லை; நீ எதைச் செய்யச் சொல்கிறாயோ, அதைச் செய்கிறேன்.

கஃபாவாசலில் அழுதுகொண்டும், தொழுது கொண்டுமிருந்த ஒருவரைக் கண்டேன். "நான் என் பணிவை ஏற்றுக்கொள் என்று கேட்கவில்லை; என் பாவங்களை உன் மன்னிப்பு என்ற பேனாவால் அடித்துவிடு என்றுதான் கேட்கிறேன்!" என்று அவர் பிரார்த்தித்தார்.

22

ஒரு துறவியின் வீட்டில் திருடன் ஒருவன் நுழைந்தான். அவன் வீடு முழுவதும் தேடினான். திருடுவதற்கு ஒன்றும் அகப்படவில்லை. அவனுடைய ஏமாற்றத்தைக் கண்ட அந்தத் துறவி தான் போர்த்திருந்த கம்பளியை எடுத்து அத்திருடன் வந்த வழியில் போட்டார்.

ஆண்டவனளவில் ஈடுபட்டவர்கள் தம் எதிரியின் உள்ளத்தையும் புண்படுத்தமாட்டார்கள். உன் நண்பர்களுடனேயே

சண்டையும் சச்சரவுமிடும் நீ எப்படித்தான் அந்த நிலையை அடையப் போகிறாயோ?

நீ இல்லாத இடத்தே உன்னைப் புறங்கூறுவதும், உன் முன்னர் உன்னைப் புகழ்ந்து பேசுவதும் நேர்மையானோரின் குணமன்று.

நேருக்கு நேர் பசுப் போலும், உன் மறைவில் நாய் போலும் இருப்போரை நம்பாதே! உன்னிடம் மற்றோரை இகழ்ப்பவர், மற்றோரிடம் உன்னையும் இகழ்ந்து பேசுவார்.

23

உன் நற்குணங்களை உள்ளங்கையில் வைத்துக் காட்டுகிறாய்; உன் தீய குணங்களையோ கட்டகத்தில் மறைத்து வைத்துக் கொள்கிறாய். ஹே நயவஞ்சகா, இச்செல்லாத காசைக் கொண்டு நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் நீ எதைத்தான் வாங்க முடியும்?

24

தூற்புகழ்ச்சிக்காரன் எப்போதும் தன்னைத் தானே புகழ்ந்து கொள்வான்; வெறும் புகழ்ச்சி என்ற திரையைத் தன்னைச் சுற்றிலும் தொங்கவிடுவான். ஆனால், யாவரையும் உண்மையாய்க் காணும் கண் மட்டும் பெற்றுவிட்டால் யாரும் தன்னைவிடப் பலமற்றவரில்லை என்ற பேருண்மையை அவன் உணர்ந்து கொள்வான்.

25

லெபனான் மலையில் ஸாலிஹீன் என்ற அற்புதம் நிகழ்த்தும் ஒருவர் வசித்தார். அவருடைய புகழ் அரபு நாடு முழுவதும் பரவியிருந்தது. அவர் ஒரு தடவை தமாஸ்கல் நகரிலுள்ள பள்ளிவாசலுக்கு வந்தார். தொழுகைக்காக அவர் அங்குள்ள ஹெளலில் (பெரிய நீர்த் தொட்டியில்) 'ஒலு' (கை, கால், முகம் கழுவுதல்) செய்து கொண்டிருக்கும் போது, கால் வழக்கி அதனுள் விழுந்துவிட்டார். மிகுந்த கஷ்டத்தோடு

அதைவிட்டு வெளி வந்தார். தொழுகை முடிந்த பின் அவரிடம் ஒருவர் வந்து, "எனக்கு ஒரு சந்தேகமுண்டு; தயவுசெய்து அதை நீக்க வேண்டும்," என்று கேட்டார். லாஸிஹீன் அதென்ன என்று கேட்கவே, அவர் சொன்னார்: "தாங்கள் கால் நனையாது சமுத்திர நீர் மேல் நடந்ததாக வெவ்லாம் நான் கேள்விப்பட்டுள்ளேனே; அப்படியிருக்கக் கழுத்தளவுகூட ஆழமில்லாத இந்த ஹெளஸில் ஏன் இப்படி விழுந்து தத்தளித்தீர்கள்?"

பெரியார் தலைகுனிந்து சிரித்தார். சற்று நேரத்துக்குப்பின் சொன்னார்: "நமது நபிகள் நாதர் முஹம்மது முஸ்தபா (ஸல்) அவர்களின் வாக்கொன்றை நீர் கேள்விப்பட்டதில்லையா? அதாவது, "நான் அல்லா(ஹ்)வோடு இருக்கும் நேரமும் உண்டு; அப்போது அவன் யாரிடமுங் காட்டாத அன்பை என்னிடங் காட்டுவான். ஆனால், இது எப்போதுமன்று," என்று. "அவர்கள் சில சமயங்களில் ஜிப்ரீல், மீக்காயில் (அலைஹி) ஆகிய வானவர்களோடு சம்பாஷிப்பார்கள்; சில வேளைகளில் தம் பிராட்டியாரோடும் சம்பாஷிப்பார்கள். பெரியார்கள் காணும் அதிசயங்கள் ஒரு கண ஒளியால் ஏற்படுபவை. அவர்களுக்கு அவன் வழிகாட்டிப் பின் திகைக்க வைக்கிறான்."

ஹே அழகி, நீ உன் முகத்தைத் திறந்து கொண்டு கற்பைப்பற்றிப் போதிக்கிறாய்; பின் விலையாகும் சந்தையில் வந்து நின்று என் உணர்ச்சித் தீயை எழுப்பி விடுகிறாய்.

தடையென்ற திரையின்றி என் உள்ளம் பார்க்க விரும்பும் ஒருத்தியை (இறைவனை) நான் கண்டேன். ஆகவே, நான் வழி யிழந்தவன் போல் நிற்கிறேன். அவன் நெருப்பை எழுப்பிவிட்டுப் பின் அதில் நீரை விட்டு அணைக்கிறான். ஆகவே, நீ என்னை ஒரு கணம் நெருப்பாகவும், பின் நீரில் மூழ்கியவனாகவும் காண்கிறாய்.

ஒருவர் இறைவனுடைய தூதர்களுள் ஒருவரான யாகூப் (அலைஹி) அவர்களிடம் கேட்டார்: "அறிவில் சிறந்த பெரியோய், காணாமற்போன தங்கள் மகன் யூசுபின் சட்டை எகிப்திலிருந்தும் அதன் மணத்தை முகர்ந்து கண்டுபிடித்து விட்டீர்களே! ஆனால், யூசுபு அவர்கள் அருகே உள்ள கன்னா

கிணற்றினுள் இருந்ததைத் தங்களால் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போனதென்ன?" என்று.

யாகூப் (அலைஹி) பதிலிறுத்தார்கள்: "என் நிலைமை மின்னல் போன்றது. ஒரு கண ஒளியில் எதெல்லாமோ தெரிகிறது; பின் ஒரே இருட்டாகப் போய்விடுகிறது. இக்கணத்தில் நான் சொர்க்கவாசலை மிதிப்பேன்; ஆனால், மறுகணம் என் வீட்டு வாசலை விட்டு வெளியே கால் எடுத்து வைக்க முடியாது போய்விடும்."

26

பால்பக்கிலுள்ள பெரிய பள்ளிவாசலில் நான் மார்க்க உபன்யாசம் நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தேன். அங்கிருந்தவர்களோ மரம் போல உணர்ச்சியற்று அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் நெஞ்சை நான் சொன்ன எதுவும் கௌவலில்லை. என் உச்சாகமான பேச்சு பசுமரத்தில் பட்ட நெருப்பாக இருக்கக் கண்டு நான் அசதியுற்றேன். மிருகங்களுக்கு நற்போதனை செய்வதும் குருடர்கள் முன் கண்ணாடி காட்டுவதும் இவர்களுக்கு நல்லுரை சொல்வதைப் போல்தான். அதனால் நான் என் விளக்கத்தைப் பாதியில் நிறுத்திவிட்டு, திருகுர்ஆனிலுள்ள, "உங்கள் கழுத்தின் பின்புற நரம்பைவிடவும் உங்களுக்கு நாம் அருகிலிருக்கிறோம்!" என்ற இறைவன் திருவசனத்தை ஒதினேன். அத்துடன், இக்கருத்தடங்கிய அற்புதமான பாடலையும் பாடினேன்:

'நான் என்னோடு எத்தனை நெருக்கமாக இருக்கிறேனோ அதைவிட அதிக நெருக்கமாக என் காதலி என்னோடு ஒன்றி யிருப்பான். ஆனால், இப்போதோ அவன் என்னைவிட்டு விலகி நிற்பது வியப்புக்குரியதே! அவன் என் உள்ளத்தில் உறைகிறான்; ஆயினும், என்னினின்றும் வேறுபட்டிருக்கிறான். இதை நான் யாரிடம் சொல்வேன், எப்படிச் சொல்வேன்!'

இவ்வார்த்தைகளின் போதை என் தலைக்கேறி நான் பாதி மயக்கத்திலே நின்றுகொண்டிருந்த சமயம், வெளியில் அப்போதே

வந்த பிரயாணி ஒருவன் அது கேட்டு மனக்கிளர்ச்சியுற்றான். அவன் கூச்சலிட்டது சபையோர் மனத்தில் கூட உணர்ச்சியை உண்டாக்கி விட்டது.

நான் சொல்லிக்கொண்டேன்: "எல்லாப் புகழும் அல்லா(ஹ்) வுக்கே. எட்டி நிற்பவர்கள் அறிவைச் செலுத்துகின்றனர்; அருகேயுள்ளவர்கள் அறியாமையால் விலகி நிற்கின்றனர்."

கேட்போரிடை பிரசங்கத்தின் தன்மையை உணர்ந்து ரசிக்கும் சக்தியில்லாவிட்டால், பிரசங்கியிடம் உத்சாகத்தை எதிர்பார்க்க வேண்டாம். தன் பேச்சைச் சபையோர் ரசிக்கிறார்கள் என்றறியும் சிறந்த பிரசங்கி தன் நாவன்மையை வெளிப்படுத்துவான்.

27

ஓர் அரசன் ஒரு வணக்கவாளி (ஆபிது)யிடம் கேட்டான்: "நீர் எப்போதாவது என்னை நினைக்கிறீரா?" என்று.

"ஆமாம், இறைவனை மறந்திருக்கும்போது!" என்று அவர் பதிலிறுத்தார்.

ஆண்டவன் வாயிலிலிருந்தும் விரட்டப்பட்டவன் எங்கும் சுற்றிச் சுற்றி வருவான். தன் வாயிலில் நுழைய அனுமதிக்கப் பட்டவனை இறைவன் வேறொரு வாயிலில் நுழையும்படி விடமாட்டான்.

28

ஒருவன் கூஃபாவிலிருந்து மக்காவை நோக்கிக் கால் நடையாகப் புறப்பட்டான். அவனிடம் பிரயாணத்துக்குத் தேவையுள்ள எதுவுமில்லை. ஆனால், அவன் உற்சாகத்தோடும் திடத்தோடும் இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டு நடந்தான்: "நான் ஒட்டகத்தின் மேலில்லை; பொது சுமக்கும் கழுதையாகவமில்லை. நான் யாருக்கும் எஜமானனாகவோ, அடிமையாகவோ இல்லை. இன்றையக் கஷ்டங்களைப்பற்றியோ நேற்றையப்

பெருமையைப் பற்றியோ எனக்குக் கவலையேயில்லை. நான் கவலையற்ற சுதந்தர வாழ்வுடையவன்."

ஒட்டகத்தின் மேல் இருந்த பிரபு ஒருவர் அவனை நோக்கி, "நீர் எங்கே போகிறீர்? திரும்பிப் போய்விடும். இல்லையேல், இடையில் இறந்துபோவீர்!" என்று எச்சரித்தார். ஆனால், அதைப் பொருட்படுத்தாது பாலையில் நடந்தான் அவன்.

பனி மஹ்மூதின் பேரிச்சந் தோப்பை நாங்கள் அடைந்ததும் அப்பிரபுவுக்கு விதி முடிந்துவிட்டது; அவர் இறந்துவிட்டார். அந்தக் கால்நடைப் பிரயாணி அவருடைய சடலத்தின் அருகில் நின்றுகொண்டு, "நடந்த கஷ்டத்திடையிலும் நான் சாகவில்லை; ஒட்டகத்தில் வந்த நீர் இறந்துவிட்டீர்!" என்று கூறினான்.

ஒருவன் தன் நோயாளி நண்பனின் படுக்கையருகே இருந்து இரவு முழுவதும் அழுதுகொண்டிருந்தான். மறுநாட் காலையில் அவன் இறந்துவிட்டான்; அந்த நோயாளி குணமடைந்துவிட்டான்! ஆமாம், எத்தனையோ ஜாதிக்க் குதிரைகள் இடைவழியில் மாண்டிருக்கின்றன; இந்த நொண்டிக்கழுதை மட்டும் சுகமே தன் பிரயாணத்தை முடித்துவிட்டது. எத்தனையோ திட சரீரிகள் இம்மண்ணுள் மறைந்துபோயினர்; ஆனால், இந்தப் படுகாயம் பட்டவன் பிழைத்துக் கொண்டான்.

29

ஆக்மான் ஹக்கீமிடம், "தாங்கள் யாரிடம் ஒழுக்கங்களைக் கற்றுக்கொண்டீர்கள்?" என்று கேட்கப்பட்டபோது, அவர் சொன்னார், "ஒழுக்கமற்றவர்களிடமிருந்து!" என்று. "அவர்கள் நடத்தையில் கெட்ட அம்சங்களாகப் படுபவைகளை நான் விலக்கிக் கொண்டேன்," என்று அவர் மேலும் கூறினார்.

ஒழுக்கக் கெட்டவனுக்கு நீதி சாஸ்திரம் நூறு அத்தியாயங்கள் படித்துக் காண்பிக்கப்பட்டாலும் அவை அவனுக்கு வேடிக்கை யானவையாகவே படும்.

30

நாங்கள் பாலையில் நடந்து களைப்படைந்து இரவில் ஓரிடத்தில் தங்கினோம். எங்களிடையே இருந்த ஞானியொருவர் திடீரென அழுது கூக்குரலிட்டுக் கொண்டு பாலைவனத்துள் ஓடினார். மறுநாள் காலையில் அவரை நான் சந்தித்தபோது அவர் அப்படி அழுததன் காரணத்தை வினவினேன். அவர் சொன்னார்: "புல்புல் பறவையின் கீதத்தையும், சிட்டுக் குருவிகளின் கூச்சலையும், தவளைகளின் முணுமுணுப்பையும், காட்டு மிருகங்களின் அலறலையும் நான் கவனித்தேன். அவை யாவும் இறைவனைப் புகழ்வதற்காக விழித்திருக்கும்போது- இறைவன் திருநாம ஜபத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கும்போது - நான் மட்டும் மறதி என்ற தூக்கத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதை உணர்ந்தேன். அதனால் அழுதேன்."

நேற்றிரவு ஒரு புல்புல் பாடியது; நான் என் பொறுமையை, சகிப்புத்தன்மையையும், பகுத்தறிவையும் இழந்தேன். எனது கைசேதக் குரல் என் ஆருயிர் நண்பன் ஒருவனின் காதுகளில் விழுந்திருக்கிறது. "ஒரு பறவையின் கானம் உன் உள்ளத்தை இப்படிப் பேதலிக்கச் செய்யும் என்று நான் நினைக்கவே இல்லை!" என்று அவன் சொன்னான். "பறவை ஆண்டவன் புகழைப் பாடுகிறது; நான் பேசாதிருக்கிறேனே! இதுதானா மனித இனத்தின் தொழில்?" என்று நான் பதிலிறுத்தேன்.

31

ஒரு சமயம் நான் மக்காவுக்குப் பிரயாணஞ் செய்து கொண்டிருந்தபோது நல்லியல்பு படைத்த இளைஞன் ஒருவன் எனது நண்பனானான். நாங்கள் கருத்தாழமுள்ள கீதங்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தோம். எங்களோடு வந்த வணக்கவாளி ஒருவருக்கு இது வெறுப்பளித்தது. அவர் துறவிகளை இகழ்ந்து கொண்டும், (துறவிகள் ஈடுபாடு கொள்ளும் பேரின்ப) இசையைப்பற்றிக் கீழ்த்தரமாகப் பேசிக் கொண்டுமிருந்தார். நாங்கள் பன் ஹூலால் கூட்டத்தினருடைய தோட்டத்தை

யடைந்தபோது ஒரு சிறுவன் அங்கிருந்த குடிசையிலிருந்து வெளிப்பட்டு அழுது பொங்கும் கீதம் பொழிந்தான். எங்களோடு வந்த பிரஸ்தாபவணக்கவாளி ஏறியிருந்த ஓட்டகம் அது கேட்டுக் காக்களை உதைத்து மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக் குதிக்கவே, அதன் மேலிருந்த வணக்கவாளி கீழே விழுந்தார். அதைப் பார்த்த நான் சொன்னேன், "ஷைகு அவர்களே, அந்த மிருகத்தின் ஆத்மா உணரக்கூடிய அளவுகூட, அக்கீத விசேஷத்தைத் தங்கள் ஆத்மா உணரவில்லையே!" என்று.

அதிகாலையில் பாடிய புல்புல் என்ன சொல்லிற்று என்பதை அறிந்தாயா? "அன்பை (இஷ்கை) அறியாத நீ என்ன மனிதன்?" என்றுதான் அது கூறிற்று.

அந்த ஓட்டகங்கூட ரசித்த பாட்டை நீ ரசிக்கவில்லையானால் உன்னவிட மூட மிருகம் வேறில்லை. புல்லுருவி மரத்தைப் பிளந்து செல்கிறது; ஆனால், பாரையைப் பிளப்பதில்லை. நீ காண்பவையெல்லாம் அவனைப் புகழ்வதில் கருத்துக் காட்டுகின்றன. புல்புல் மட்டுமன்று அவனைப் புகழ்வது; ரோஜா விலுள்ள ஒவ்வொரு இதழும் கூட அவனைப் புகழும் நாவுதான்!

32

நபிபெருமானின் தோழர்களில் ஒருவரான அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் நபிபெருமானை ஒரு நாளாவது போய்ப் பாராமல் இருப்பதில்லை. நபிபெருமான் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடஞ் சொன்னார்கள்: "அபூ ஹுரைராவே, நீர் ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் என்னை வந்து பார்த்தால் நம் அன்பு இன்னும் அதிகமாகும்; அதாவது, நாம் பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் அதிகமாக நேசிப்பதற்காக நீர் தினமும் வர வேண்டாம்!" என்று.

ஓர் அறிஞரிடம் சிலர், "சூரியனின் அற்புதங்களைக் கண்டும் அதனிடம் யாரும் அன்பு கொண்டதாகத் தெரியவில்லையே, ஏன்?" என்று கேட்டனர்.

அவர் பதிலிறுத்தார்: "காரணம், அது தினமும் காணப் படுவதுதான். மழை காலத்தில் அது மேகத்தால் திரையிடப்பட்டி

ருக்கும்போது யாவரும் அதனிடம் எத்தனை ஆவல் காட்டுகின்றனர்!"

பிறரைப் பார்ப்பதில் குற்றமொன்றுமில்லை. ஆனால், அவர்கள் போதும் போதும் என்று சொல்லும் அளவிலன்று. நம்மை நாமே வினவிக் கொள்வதானால் மற்றோர் குற்றச் சாட்டுகளை நாம் கேட்கவேண்டியதிராது.

33

ஸிரியாவைச் சார்ந்த துறவி ஒருவர் காட்டிலேயே தம் தொழுகையை நடத்திக்கொண்டு, இலை குழைகளைத் தின்று கொண்டு பல வருஷங்களைக் கழித்துவிட்டார். ஓர் அரசன் ஹஜ்ஜுக்குப் போய்விட்டு வரும்போது அவரைக் கண்டான். தன் நகருக்கு வரும்படி அவரை அழைத்தான்; ஓர் அழகிய தோட்டத்தில் அவருக்குத் தொழுகைக்காகக் குடிசையொன்று அமைத்துத் தருவதாகவுஞ் சொன்னான். அவரால் பிறருக்குப் பயனுண்டாகும் என்று விளக்கினான். அவர் மறுத்துவிட்டார். அரசனுடைய மந்திரியொருவன் முன்வந்து, அவர் அங்குச் சென்று பார்க்கட்டும் என்றும், அவ்விடம் பிடியாவிட்டால் திரும்பிவிட்டும் என்றும் தெரிவித்தான். அவரும் சம்மதித்தார்.

அரசனின் அரண்மனையை ஒட்டிய தோட்டத்தில், உள்ளத்துக்கு உவகை ஊட்டக்கூடிய குடிசை ஒன்று அவருக்கென அமைக்கப்பட்டது. அழகியின் இதழ்களையொத்த ரோஜா மலர்களும், வனிதையின் சிலம்பையொத்த மலர்க் கொத்துகளும் அங்கு நிறைந்திருந்தன. தன் தாயின் பாவை இன்னுஞ் சுவைத்தறியாத குழந்தையைப் போல இனி வரவிருக்கும் மழை காலத்தை யெண்ணி அவை நடுங்கிக் கொண்டிருந்தன. மரங்கள் நிறைந்து மலர்ந்திருந்த சூங்கும வர்ணக் கொன்றைப் பூக்கள் இருண்ட சோலையில் நெருப்புப் பிடித்தது போலிருந்தன.

அங்கே அரசன் ஒரு மதிமுக வதனியை அனுப்பினான். மதியின் குளுமை, இடையின் துவளல், வானுலக மங்கையின்

இயல், மயிலின் சாயல் உள்ள இவளைக் கண்டால் துறவியும் பொறுமை இழப்பார்.

இந்தத் துறவியும் மதுரமான உணவை விரும்பியுண்டார்; ஆடம்பரமான உடையை உடுத்தார்; நறுமணங் கமழும் பரிமளங்களைப் பூசினார்; பழங்களை மிதமிஞ்சித் தின்றார்; மங்கையின் அதர மதுவில் மயங்கிக் கிடந்தார்.

அழகியின் சிலம்புகள் உன் அறிவுக்கிடப்படும் விலங்கு; உன் அறிவுப் பறவையை அகப்படுத்தும் கண்ணி.

உன் அழகின் முன் என் இதயம், சமயம், அறிவு - யாவற்றையும் நான் திறை கொடுத்து விட்டேன். நான் பகுத்தறிவுப் பறவையாய் இருந்தேன்; நீ அதைப் பிடிக்கும் ராஜாஸியாய் வந்தாய்!

துறவியின் பல நான் தவமும் பெருமையும் மண்ணாயின. அவர் தேனில் விழுந்த ஈயானார். அரசன் அவரைக் காணும் மாறி இருக்கக் கண்டான். அவர் முகம் அழகாகவும், சிவந்தும், கேளிக்கைகளில் திளைத்ததாகவும் காட்சியளித்தது. அவர் மக்மல் திண்டில் சொகுசாகச் சாய்ந்து கொண்டிருந்தார். அவ்வணங்கு அவருடைய கால்களைப் பிடித்துவிட்டுக் கொண்டிருந்தார். பணியான் ஒருவன் மயில் தோகை விசிறியால் வீசிக் கொண்டிருந்தான். அரசன் அவர் நிலைமை கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றான். தான் மார்க்க ஞானியரிடமும், வணக்கவாளிகளிடமும் அன்பு கொண்டிருப்பதாகவும், அதனால்தான் இவ்விதம் உபசரிப்பதாகவும் அவன் கூறினான்.

அப்போது அங்கிருந்த அனுபவசாலியான மந்திரியொருவர் அரசனிடஞ் சொன்னார்: "இவர்களிடம் அன்பு கொண்டிருப்பதைக் காட்டும் முறை இதுவன்று. மார்க்க ஞானியர் (ஆலிம்)களுக்குப் பணங் கொடுக்கலாம்; அவர்கள் அதைக் கொண்டு மற்றோர்க்குக் கல்வி புகட்டுவர். ஆனால், துறவி (தர்வேஷ்)களுக்குப் பணங் கொடுக்கக்கூடாது; அப்படியானால்தான் அவர்கள் துறவிகளாக இருக்க முடியும்."

துறவிக்குப் பொன் தேவையில்லை. துறவி பொன்னைப் பெற்றால் அவர் வழி வேறாகிவிடும். நேர்வழி நடக்கும் ஞானி பிச்சையெடுக்கவும் மாட்டார்; பணம் பெறவும் மாட்டார். அழகியின் மென்விரல்களுக்கு வைர மோதிரமோ, காதுகளுக்குக் கம்மல்களோ தேவையில்லை.

நிம்மதியான மனம் படைத்த துறவிகளிடம் சொல்லுங்கள், அவர்களுக்குப் பிச்சைச் சோறு தேவையில்லை யென்று. அவ்வன்புமிக்க வனிதையாளிடஞ் சொல்லுங்கள், அவளுக்கு முகச் சுண்ணமோ, சாயமோ, அணிகலனோ அவசியமில்லை யென்று. நான் துறவியெனச் சொல்லிக்கொண்டு தகாதது செய்தால் என்னை மற்றோர் துறவியெனல் எங்ஙனம்?

34

காலாடிகள் சிலர் ஒரு துறவியைப் பிடித்து ஏசிப் பேசி அடித்து விரட்டினர். அவர் தன் குருநாதரிடம் வந்து தான் பட்ட கஷ்டங்களைக் கூறி வருந்தினார். குருநாதர் சொன்னார்: "மகனே, துறவிகள் (தர்வேஷ்கள்) அணியும் ஒட்டுப் போட்ட உடை துறவியின் அடையாளம். அதை அணிந்து கொண்டு ஏமாற்றங்களைச் சகிக்க முடியாது தவிப்பவன் ஒரு வேஷதாரிதான். அவனுக்கு இவ்வுடை 'ஹராம்' (விலக்கப்பட்டிருக்கிறது)!" என்று.

ஆழம் மிகுந்த பெரிய ஆற்றில் கல்லெறிந்தால் அது கவங்காது. ஒரு தீங்கால் மனம் புண்படும் துறவி ஆழமற்ற ஓடையைப் போன்றவன்.

நீ கஷ்டத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டால் சகித்துக் கொள்; மன்னிப்பளிப்பதால் நீ பாவத்தை விட்டும் பரிசுத்தமாக்கப் பட்டவனாகிறாய். சகோதரா, இறுதியில் மண்ணாகப் போவதை உணர்ந்து இப்போதே மண்ணைப் போல் சகிப்புத் தன்மையோடு!

35

பக்தாத் நகரில் போரில் பறக்கவிடப்பட்ட கொடிக்கும், சுருட்டி வைக்கப்பட்ட திரைத் துணிக்கும் கீழ்க்கண்ட சம்பாஷணை நடந்தது:

தெருப் புழுதியால் அழுக்கடைந்து, படையினர் கூக்குரலால் காதுடைத்துப்போன கொடி சொல்லிற்று: நாம் இருவரும் ஒரே குலத்தினர்; நாம் இருவரும் அரண்மனையில் சேவை செய்பவர்கள். ஆனால், எனக்கு ஒரு கணமாவது ஓய்வில்லை; எப்பொழுதும் என்னைத் தூக்கிச் சென்று கொண்டே இருக்கிறார்கள். நீயோ முற்றுகையின் பயங்கரத்தை அறியாதவன்; பாலையின் பருமணல் உன் மேனியில் பட்டதில்லை. அப்படியிருந்தும் நீ ஏன் மதிப்பில் என்னைவிட உயர்ந்தவனாகக் கருதப்படுகிறாய்? மல்லிகை போன்ற மலர்க்கரத்தழகியின் ஸ்பரிசும் உனக்குத்தான் கிடைக்கிறது. மெல்லியலாரின் நறுமணம் நுகர்ந்து நீ அவர்கள் அருகிலேயே இருக்கிறாய். நானோ முரட்டு வீரர்களின் கைகளில் அவஸ்தைப்பட்டுப் புழுதியிலும் புரட்டப்படுகிறேன்.

திரைத்துணி சொல்லிற்று: நான் எப்பொழுதும் தாழ்மையோடு அந்தப்புரத்தில் பூமியில் தலைப்படத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். உன்னைப் போல் வாளை நோக்கித் தலையைத் தூக்கிப் பறந்தாடவில்லை. இறுமாப்பால் இப்படித் தலைதாக்கும் யாரும் உன்னைப் போல் இறுதியில் துயர நிலையைத்தான் அடைவர்.

36

ஒரு மணராவிலே அன்றலாந்த ரோஜா மலர்களோடு அருகம் புல்லும் வைத்துக்கட்டப்பட்ட மாலைகள் தொக்கிக் கொண்டிருந்தன.

"ரோஜாவோடு சமமாக அமர இப்புல் என்ன சொகுப்பு பொடி போட்டது?" என்று நான் எண்ணினேன். புல் அழுது கூறிற்று, "தாராளமனமுடையோர்தம் பழைய நன்சுபரமறவார். ரோஜாவின் அழகும், குணமும், மணமும் எனக்கில்லாவிடினும் நான் கேவலம், அது பிறந்த தோட்டத்திலேயே வளர்ந்தவன்!" என்று.

தாராளவானின் பணியாளான நான் மதிப்புள்ளவனோ, மதிப்பற்றவனோ எப்படியிருப்பினும் ஆண்டவன் கருணையில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன். நான் லாபஞ் சம்பாதிக்காவிடினும், பணிவற்றவனாயினும், அவன் தன் அடியானின் குற்றங்களை மன்னிக்க முடியும். எஜமானன் நீண்ட நாட்களாகச் சேவை செய்யும் அடிமையை விடுதலை செய்வது சகஜம். இறைவா, சர்வலோக

ரகசூகா, உன் அடிமைக்கு விடுதலை தா! சாஅதி, துறவுப் பாதையில் நட! ஆண்டவன் சிருஷ்டியான மனிதனே, அவன் வழியைப் பின்பற்று! இந்த வாசலை விட்டு அப்பாற் செல்பவன் அதிர்ஷ்டமற்றவன். ஏனெனில், அவன் வேறெங்கும் வழி காண முடியாது.

37

ஒரு வித்வானின் மகன் மிகுந்த குருபியாக இருந்தான். அவளுக்குத் தக்க வயது வந்துவிடவே அவளை மணம் முடித்துக் கொடுத்துவிட அவர் முயன்றார். ஆனால், அவளுடைய நகைகளும் சொத்தும்கூட யாரையும் ஈர்க்கவில்லை. கடைசியில் அவளை ஒரு குருடனுக்கு மணம் முடித்து வைத்தார்.

சில நாட்கள் சென்ற பின் ஸிரந்தீப் (இலங்கைத்) தீவிலிருந்து கண் பார்வையை மீட்டக்கூடிய வைத்தியனொருவன் அங்கே வந்தான். அவருடைய மருமகனுக்கும் வைத்தியம் பார்க்கும்படி வித்வானிடம் பலர் கூறினர். அவர் சொன்னார், "இல்லை, அவன் கண் பார்வை பெற்றுவிட்டால் என் மகளை விலக்கி விடுவான்."

குருபியின் கணவன் குருடனாய் இருப்பதே சரி.

38

தைரியமா, தருமமா எது விரும்பத் தக்கது என்று ஓர் அறிஞரிடம் கேட்கப்பட்டது.

அவர் சொன்னார், "தரும சிந்தனையுள்ளவனுக்குத் தைரியம் அவசியமில்லை!" என்று.

பஹ்ராம் கோர் என்ற அரசனின் கல்லறையில், "தாராளம் என்ற கை தைரியம் என்ற கையைவிடப் பலம் பொருந்தியது!" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

ஹாத்தீம் தாயி உயிரோடில்லை. ஆனால், அவர் செய்த தானமும் தருமமும் அவர் புகழுடம்பை நிரந்தரமாக்கிவிட்டன. உன் செல்வத்தில் நாற்பதில் ஒன்றையாவது தருமமாகக் கொடு; சுத்தரித்துவிடப்படும் திராகைக் கொடிதான் அதிகமான பழங்களைத் தரும்.

அத்தியாயம் - 3

திருப்தியைப் பற்றி

39

எகிப்து தேசத்தில் உயர்குடிப் பிறந்த இரண்டு இளைஞர்கள் இருந்தனர். ஒருவன் கல்வி கற்பதில் காலங் கழித்தான்; மற்றவன் பணஞ் சேர்ப்பதிலேயே நேரம் போக்கினான். சிறிது காலத்துக்குப் பின் முன்னவன் எகிப்திலேயே சிறந்த அறிஞனாகவும், பின்னவன் பெருஞ் செல்வனாகவும் விளங்கினார். செல்வன் கல்விமானை இகழ்ந்து சொன்னான், "நான் செல்வத்தின் வரம்பைக் கண்டுவிட்டேன்; நீ இன்னும் ஏழ்மை நிலையிலேயே உழல் கிறாய்!" என்று. கல்விமான் பதிலளித்தான்: "சகோதரா, இறைவன் தூதர்களின் செல்வம் கல்வி; அதை நான் பெற அருள்புரிந்த அல்லா(ஹ்)வுக்கு என் நன்றி உரித்தாகும். நீயோ நம் தேசத்திலேயே மமதையின் உருவாய் இருந்து அழிந்த பிர்ஓன், ஹாமான் ஆகியோரின் செல்வத்தைப் பெற்றிருக்கிறாய்."

40

பணக்காரர்களே, உங்களுக்கு நியாய உணர்ச்சியும், சங்களுக்குத் திருப்தியும் ஏற்பட்டால்தான் உலகில் துயரங்கள் நீங்கும்.

- ஓர் ஏழை.

41

தார்த்தாரியரோடு நடந்த போரில் ஒரு வீர இளைஞன் பலமான காயமடைந்தான். ஒரு வியாபாரியிடம் அதற்கான மருந்து இருப்பதாகவும், அதில் கொஞ்சம் அவன் தந்தாலும் தரலாம் என்றும் ஒருவர் சொன்னார். ஆனால், அந்த வர்த்தகன் ஒரு கருமி; அவன் பெட்டியுள் ரொட்டிக்குப் பதில் சூரியன் இருந்திருப்பின் இறுதி நாள்வரை உலகம் இருண்டுதான் கிடக்கும்.

அவ்வீர இளைஞன் சொன்னான்: "அவனிடம் அதைக் கேட்டால் தந்தாலும் தருவான், தராவிட்டாலும் இல்லை. அதனால், புன் குணப்பட்டாலும் படலாம்; படாவிட்டாலு மில்லை. ஆனால், அவனிடம் கேட்கப் போவதே ஒரு விஷந்தான்."

கிழானவனிடம் எதுவும் கேட்பதானால் உன் உடம்போடு ஆத்மாவையும் பதிலுக்குக் கேட்பான்.

சாவாமை புகழை விற்று வாங்கக்கூடியதாயின், அறிஞர் அதை வாங்கார்; இழிந்த வாழ்க்கை நடத்துவதைவிடக் கண்ணி யமான சாவு விரும்பத்தக்கது. அன்புடையான் வீட்டுக் கூழ், அகந்தை கொண்டவன் வீட்டு அமிர்த்தத்தைவிடச் சிறந்தது.

42

குடும்ப பாரம் மிகுந்த கல்விமான் ஒருவர் தம்மிடம் மதிப்பு வைத்திருந்த பிரபு ஒருவரிடஞ் சென்று தம் கஷ்டங்களை எடுத்துக் கூறினார். இதனால் அக்கனவானுக்கு அவரிடமிருந்த மதிப்புக் குறைந்தது.

கஷ்ட காலத்தில் அருமை நண்பன் முன் செல்லாதே! அதனால் அவனுக்கும் கசப்பேற்பட்டுவிடலாம். நீ உன்துன்பத்தை ஒருவனிடஞ் சொல்வதானால் மகிழ்ச்சியும் புன்னகையும் தவமும் முகத்தோடு சொல்லு. ஏனெனில், மகிழ்ச்சி கூத்தாடும் வதனம் என்றுமே உன் காரியத்துக்கு இடையூறாகாது.

அக்கல்விமானுக்கு உதவி கிடைத்தது; ஆனால், கனவான் வைத்திருந்த மதிப்புக் குறைந்தது. தன் வீழ்ச்சியை உணர்ந்த கல்விமான் சொன்னார்: "தேவை மிக்க நேரத்தில் நீ பெறும் உணவு தரித்திரம் பிடித்தது. பாளை உலையிலேறுகிறது; ஆனால், என் மதிப்பு ஆவியாய்ப் போய்விடுகிறது. அவர் என் வயிற்றுப் பாட்டுக்கு உதவி செய்தார். ஆனால், என் பெருமையை எடுத்துக் கொண்டார். பிச்சை புகுவதைவிடப் பட்டினி கிடந்தே வருந்தலாம்."

43

ஹாத்தீம் தாயியிடம், "உம்மைவிடச் சுயேச்சை மனம் படைத்த மனிதனை நீர் பார்த்ததாவது கேள்விப்பட்டதாவது உண்டா?" என்று கேட்கப்பட்டது.

அவர் சொன்னார்: "ஆமாம், நான் கண்டதுண்டு. ஒரு நாள் நாற்பது ஓட்டகங்கள் 'குர்பாவி' செய்தேன். அரபிப் பிரமுகர்கள் யாவரையும் விருந்துக்கு அழைத்திருந்தேன். அதன்பின் நான் காட்டுக்குச் சென்றபோது விரகு சேகரித்துக் கொண்டிருந்த விரகு வெட்டி ஒருவனைக் கண்டேன். "ஹாத்தீம் வீட்டிற்கு யாவரும் பெருங்கூட்டமாக விருந்துண்ணச் சென்றனரே, நீ ஏன் போக வில்லை?" என்று அவனிடம் கேட்டேன். அவன் சொன்னான்: "தன் உழைப்பின் ஊதியத்தை உண்பவன் ஹாத்தீம் தாயியிக்குக் கடமைப்பட்டவனாகான்!" என்று. அவன்தான் என்னைவிடச் சிறந்தவன்; மிகுந்த சுயேச்சை மனம் படைத்தவன்."

44

நான் மனம் வருந்தக்கூடிய அளவில் எனக்குக் குறைகள் ஏதுமில்லை. இருந்தாலும் காவில் போடச் செருப்பில்லையே என்ற வருத்தம் மட்டும் அடிக்கடி எழுந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு நாள் இவ்வித எண்ணத்தோடு நான் கூஃபாவிலுள்ள பன்வி வாசலுள் நுழைந்தேன். அங்கே காலற்ற ஒருவனைக் கண்டேன். எனக்குக் கால்களைத் தந்த இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தினேன்.

அத்தியாயம் - 4

மௌனத்தைப் பற்றி

45

கல்வியறிவு மிக்க ஒருவர் ஒரு நாஸ்திகனோடு வாதம் புரிந்தார். ஆனால், அவனுக்குச் சரியான பதில் சொல்ல முடியாது எழுந்து போய்விட்டார்.

இதைக் கண்ட ஒருவர் அவரிடங் கேட்டார்: "உங்கள் அறிவுத் திறமையாலும், கல்வியாலும், ஞானத்தாலும் அந்த நாஸ்திகனுக்குச் சரியான பதில் தர முடியவில்லையா?" என்று.

அக்கல்விமான் சொன்னார்: "என் கல்வியெல்லாம் திரு குர்ஆன், ஹதீஸ் ஆகியவற்றைப் படித்ததால் உண்டானது. அவனோ இவற்றையே நம்ப மறுக்கிறான். பின் அவனோடு வாதாடுவதில் பயன் என்ன?"

திரு குர்ஆனையும், ஹதீஸையும் கொண்டு யாரைத் திருப்திப் படுத்த முடியவில்லையோ, அவனுக்கு (மார்க்க விஷயத்தில்)ப் பதில் சொல்லாமல் இருப்பதே சிறந்த பதிலாகும்.

46

ஒரு மூடன் ஓர் அறிவாளியைக் கழுத்தில் துணியைப் போட்டு இழுப்பதைக் கண்ட ஒரு பெரியவர் சொன்னார்: "இந்த அறிவாளி உண்மையிலேயே அறிவாளியாய் இருந்தால் இந்த மடையனோடு பேச்சுவார்த்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்."

இரண்டு அறிஞர்களுக்கிடையே இத்தகைய பூசல் எழுது. அவசரக்காரனோடு அறிவாளி விவாதிக்கமாட்டான்.

ஒரு மூடன் கீழ்த்தரமான வார்த்தைகளைச் சொன்னாலும் மதியுள்ளோன் நல் வார்த்தைகளால் அவனைச் சமாதானஞ் செய்வான். இரண்டு அறிஞர்கள் அபிப்பிராயபேதத்தோடு பேசிக் கொண்டிருந்தாலும் அவர்களை ஒரு மயிரிழைகூடப் பிணைத்து

வைத்திருக்க முடியும். ஆனால், இருவரும் பரம மூட்டாளர்களாக இருந்தால் அவர்களைப் பிணைத்திருப்பது இரும்புச் சங்கிலி யானாலும் தகர்ந்து போய்விடும்.

47

அவையில் பேசுவோர் ஒரு தடவை உபயோகித்த வார்த்தையைக் கூட மறுதடவை உபயோகிக்கக் கூடாது. பேச்சு கவர்ச்சியாகவும், இனிமையாகவும், நம்பக்கூடியதாகவும், யாவரும் வியக்கக் கூடியதாகவும் இருப்பினும், ஒரு தடவை பேசியதை மறு தடவை பேசாதே!

48

கல்தான் மஹ்மூதின் பிரதம மந்திரியின் பெயர் ஹுஸைன் மைமாந்தி. ஒரு தடவை தனது ராஜசபையில் கல்தான் பிரதம மந்திரியிடம் ஏதோ இரகசியம் கூறினார்.

சபை கலைந்த பின்னர், சபையோர் சிலர் ஹுஸைன் மைமாந்தியிடம் வந்து கல்தான் அவர் காதில் என்ன சொன்னார் என்று கேட்டார்கள்.

"நான் இரகசியத்தை வெளியிடமாட்டேன் என்றுதானே என்னிடம் அதைச் சொல்கிறார்! அப்படியிருக்க நீங்கள் ஏன் அதைக் கேட்கிறீர்கள்?" என்று மந்திரி பதிலளித்தார்.

புத்தியுள்ளவன் தான் அறிவதையெல்லாம் சொல்லி உளற மாட்டான்; அரசனின் இரகசியத்தைத் தன் வாய் வெளியிடும்படி வைத்துக் கொள்ள மாட்டான்.

49

கடுமையான குரல் படைத்த 'கதீபு' (பள்ளிவாசலில் உபந் நியாசம் நிகழ்த்துபவர்) ஒருவர் நல்ல குரல் படைத்தவர் போல் பாசாங்கு செய்து வந்தார். அண்டங் காக்கையின் அலறல் போலிருக்கும் அவர் திரு குர்ஆனை ஒதும் பாணி.

மிக விகாரமான குரல் கர்த்தபத்தினுடையது; அதைப்போல் குரல் படைத்த கதீபு கத்தினால் ஈரானிலுள்ள இஸ்திகார் கோட்டையே ஆட்டங் கண்டுவிடும்.

அவருடைய அந்தஸ்துக்காக மதிப்பளித்து ஊரிலுள்ளோர் அவர் குரலைப்பற்றிக் குறைகூறாமல் இருந்தனர். அப்போது அயலூரிலிருந்து அங்கு வந்திருந்த அறிஞர் ஒருவர் விஷயமறிந்து நாகுக்காகக் கதீபிடம் பேசினார். அந்த அறிஞர் கூறினார், "நான் உம்மைக் கனவில் கண்டேன். அக்கனவு மட்டும் உண்மையாகி விட்டால் இவ்வூரினர் சந்தோஷமடைவர்," என்று.

கதீபு அதென்ன கனவு என்று வினவினார்.

அறிஞர் சொன்னார்: "தங்கன் குரல் இனிமையானதாக மாறி, ஐனங்களெல்லாம் அதைப் புகழ்வதாகக் கனாக் கண்டேன்."

சற்று நேரம் தலைகுனிந்தவாறு இருந்த கதீபு தன் குறையை உணர்ந்தவராய்க் கூறினார்: "நீர் கண்ட கனவு சுபகரமானதுதான். அது என் குறையை உணரும்படி செய்துவிட்டது. இப்போது நான் உணர்கிறேன், என் குரல் கரீரமானது, அதை யாவரும் வெறுக்கிறார்கள் என்று. இனி மென்மையான குரலிலேயே - கத்தாமல் - உபந்நியாசம் செய்வதென்று உறுதி கொண்டுவிட்டேன்."

என் குற்றங்களைக் குணங்களாகப் புகழும் நண்பர் கூட்டத் தால் நான் அவதியுறுகிறேன். என் குற்றங்களைப் பறையறையும் என் எதிரி எங்கே? அவனே என் நண்பன்.

50

கொராசான் நாட்டுத் தலைநகரான ஸஞ்சரில் ஒரு மோதீன் 'பாங்கு' (தொழுகைக்கு அழைத்துக் குரல் எழுப்புவது) சொல்ல நியமிக்கப்பட்டார். அவர் குரல் கர்ணகரீரமாய் இருந்ததால் அவர் 'பாங்கு' சொல்லும்போது வெறுப்பினால் யாவரும் எழுந்து அப்பால் செல்லத் தொடங்கினர். புத்திசாலியான பள்ளிவாசல் முதவல்லி (மேற்பார்வையாளர்) அவரை அழைத்து, "இப்பள்ளி வாசலுக்கு மாதம் ஐந்து தீனார்களுக்குப் பாங்கு சொல்லும் மோதீன்

இருக்கிறார். உமக்குப் பத்துத் தீனார்கள் தருகிறேன். நீர் இதை விட்டுப் போய்விடும்," என்றார். அவரும் அதற்குச் சம்மதித்தார்.

கொஞ்ச நாட்களுக்குப் பின் அவர் திரும்பவும் வந்தார். முதவல்லியிடஞ் சொன்னார்: "நீர் எனக்குப் பத்துத் தீனார்கள் தந்து போகச் சொன்னது பெருத்த அநீதி. நான் இப்போது இருக்கும் இடத்தில் அதைவிட்டு விலகுவதானால் இருபது தீனார்கள் தருவதாகச் சொல்கிறார்கள்."

முதவல்லி புன்னகையோடு சொன்னார்: "அதை ஒத்துக் கொள்ளாதேயும். அவர்கள் ஐம்பது தீனார்கள் வரை தருவதாகச் சொல்வார்கள்!" என்று.

உன் கடுரக் குரல் என் ஆத்மாவை வெட்டுவது போல, மண் வெட்டியைக் கொண்டு களிமண்ணைக் கூட வெட்ட முடியாது.

அத்தியாயம் - 5

இளமையைப் பற்றி

51

எத்தனையோ வனப்பு மிக்க வனிதையரைத் தம் அந்தப் புரத்தில் வைத்துள்ள சுல்தான் மஹ்மூது மற்றப் பெண்களைவிட அழகில் குறைந்த ஆயிஷாவிடம் மட்டும் ஏன் அதிகமான பிரேமை கொண்டிருக்கிறார் என்று அவருடைய பிரதமர் ஹுசைன் மைமாந்தியிடம் சிலர் வினவினர். "மனத்துக்குப் பிடிப்பது கண்ணுக்கு இனிமையாகிவிடுகிறது!" என்று அவர் பதிலளித்தார்.

சுல்தானின் அன்பைப் பெற்றவன், உண்மையில் தீமையின் உருவாக இருந்தாலும், மற்றோர்க்கு நல்லவனாகத் தோற்ற மளிக்கிறான். ஆனால், அவன் சுல்தானின் அன்பை இழந்து விட்டால் மற்றோர் வெறுப்புக்கும் ஆளாகிவிடுகிறான்.

வெறுப்போடு பார்க்கும் கண்களுக்கு மன்மதனும் அழகற்ற வனாகத் தோன்றுவான்; ஆசையோடு நோக்கும் கண்களுக்குக் குருபியும் அழகனாகவேபடுவான்.

52

ஒரு பிரபுவிடம் அழகுமிக்க அடிமையொருத்தியிருந்தாள். அவள்மீது அவர் தன் அன்பு முழுவதையுள் சொரிந்தார்.

ஒரு நாள் அவர்தம் நண்பரொருவரிடம் சொன்னார்: "அழகும் கம்பீரமும் மிக்க என் அடிமை கொடியவளாயும் மோசக்காரியாயும் இருக்கிறாளே!" என்று.

நண்பர் சொன்னார்: "சகோதரரே, நீர் அவளை உம்முடைய ஆசைநாயகியாக ஆக்கிக்கொண்டு விட்டதால் அடிமையின் சேவையை இனி அவளிடமிருந்து எதிர்பாராதேயும். ஏனெனில், காதலன் - காதலி என்ற நிலைமை ஏற்பட்டதும் எஜமானன்-அடிமை என்ற வேற்றுமை பறந்துவிடுகிறது."

53

ஒரு சுந்தரியைக் கண்டு காதல் கொண்ட இளைஞன் ஒருவன் பித்தன் போல் அலைந்தான்.

அவன் நண்பர்கள் அவளை எச்சரித்தார்கள்: "இந்த வீணாசையை விட்டுவிடு; இந்த வலையில் எத்தனையோ பேர் அகப்பட்டு மடிந்திருக்கின்றனர்!" என்று.

அவன் பெருமூச்சு விட்டுச் சொன்னான்: "என் கண்கள் அவள்மீது விருப்பங்கொண்டு இமைக்காமல் இருக்கின்றன. என்னை எச்சரிக்காதீர்கள்!" என்று.

காதலின் அறிகுறி காதலியைத் தவிர, வேறு விதமான சிந்தனைகளே இல்லாது செய்துவிடுவது தான். உன் நலன்களுக்கே அடிமையான நீ போலிக் காதலன்; காதலன் சுயநலமற்றவனாய், தன் காதலிக்காக உயிரையே விட்டுவிடுவான்.

நான் மட்டும் அவளை நெருங்க முடியுமானால் ஒன்று, அவள் முன்றானையைப் பற்றுவேன், அல்லது அவள் காலடியில் வீழ்ந்து இறப்பேன்.

அவன் உற்றார் அவன் நிலையை உணர்ந்து அவனுக்குப் புத்திமதிகள் கூறினார்; கட்டுப்பாடுகளை விதித்தனர். ஆனால், எல்லாம் பயனற்றுப்போயின.

வைத்தியனோ கசப்பு மருந்துகளைக் கொடுத்தான்; அவன் வயிறோ இனிப்புப் பண்டங்களை விரும்பியது.

இளைஞன் காதல் பித்துக் கொள்ளக் காரணமான அழகியிடம் சிலர் சென்று, "இனிய தன்மையும், நற்குணமும் உள்ள இளைஞன் ஒருவன் உன் மாளிகையருகேயே எப்போதும் நிற்கிறான்; அவன் கவிதை பொழியக் கேட்கிறோம்; அவன் அறிவில் ஏதோ மயக்கமும், அவன் உள்ளத்தில் நெருப்பும் சூழ்வதாகப்படுவதால் அவன் காதல் கொண்டலைகிறான் எனத் தெரிகிறது," என்று கூறினார்.

அவள் அவன்மீது கருணை கொண்டாள்; அவன் நிற்கு மிடத்துக்கு வந்தாள். அவன் வருவதைக் கண்ட இளைஞன் மனம் படபடவென்று அடித்துக் கொண்டது.

அவள் அன்பாகக் கேட்டாள், "நீர் யார்? எங்கிருந்து வருகிறீர்? உம் பெயரென்ன? வேலையென்ன?" என்று. உணர்ச்சிக் கடலில் முழுகிவிட்ட இளைஞனுக்குப் பேச முடியவில்லை.

நீ குர்ஆன் முழுவதையும் மனனஞ் செய்திருப்பினும், ஒரே மூச்சில் அதை ஒதக் கூடியவனாக இருப்பினும், காதலால் கட்டுண்டால் அலிபு, பே என்று கூடச் சொல்ல முடியாது.

அழகி மேலும் கேட்டாள், "நீர் ஏன் பதில் சொல்ல மறுக்கிறீர்? நானும் துறவிகளின் அடிமைதான்!" என்று.

காதலன் தன் உணர்ச்சிப் புயலிடையில் தலைநிமிர்ந்து மிகுந்த கஷ்டத்தோடு பேசினான்: "நீ வராதிருந்தபோதெல்லாம் நான் பேசத் தயாராய் இருந்தேன். ஆனால், நீ வந்துள்ள இப்போது என் வாயடைக்கப் போகிறது. இதுவும் விசித்திரந்தான்!"

இதைத் திணறிக்கொண்டே அவன் சொல்லி முடித்ததும் அவன் தொண்டையிலிருந்து ஒரு கரோக் குரல் வெளிப்பட்டது. அத்துடன் அவன் ஆத்மா ஆண்டவனை நோக்கிச் சென்றது.

அவன் தன் காதலியின் குடிசையருகே இறந்தது நல்ல தாயிற்று; அவன் உயிரோடிருந்திருந்தால் அவனிடமிருந்து தன் உயிரை எப்படிப் பத்திரமாக மீட்பான்!

54

நான் இளைஞனாக இருந்தபோது ஒரு சிறுமியோடு நேசம் கொண்டிருந்தேன். அவள் உருவம் பொன்னை உருக்கி வாந்தது போலிருந்தது. அவள் குரல் தேன் போன்றிருந்தது. அவள் அதரபானம் பருகுபவன் சாவா மருந்துண்பதாக உணர்வான்.

ஒரு தடவை அவள் இழைத்த தவறினால் எங்கள் கணக்கிடையே மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டது. அவள் பிரிந்து செல்லும் போது சொன்னாள்: "சூரியனின் நேசம் வெளவாலுக்குப் பிடிக்கவில்லையானால், சூரியனுக்கு நஷ்டம் ஒன்றுமில்லை!" என்று. எனினும், அனாதரவாகப் போகிறாளே என்று எண்ணி நான் வருந்தினேன்.

நெடுநாட்களுக்குப் பின் அவளை நான் சந்தித்தேன். அவள் கந்தர்வக் குரல் கரகரத்திருந்தது! அவள் அழகுரு மறைந்துவிட்டது. அவளுடைய பளிங்குக் கன்னங்களில் கருக்கங்கள் விழுந்திருந்தன. அவளைக் கண்டதும் நான் தாவிச் சென்று கட்டிப் பிடிப்பேன் என்று அவள் எண்ணினாள். ஆனால், நான் விலகி நின்றேன்.

உன் முகத்தில் குறுகுறுப்பு விளையாடியபோது உன்பால் ஈர்க்கப்பட்டவனை விரட்டினாய். இப்போது உன் முகத்தில் கருக்கங்கள் விழுந்தபின் அவனைச் சமாதானப்படுத்த எண்ணுகிறாய்! உன் வசந்தகாலப் பசுமை மாறி இலைகள் பழுத்துவிட்டன. நெருப்பணைந்துவிட்ட என் இதய அடுப்பில் உன் பானையை வைப்பதில் பயனில்லை. எத்தனை நாட்களுக்கு உன் குலுக்கலும் மினுக்கலும் இன்று நீ முந்தைய நிலையை அடைய முடியுமா? உன் வலையை விரும்புவோர் மேல் அதை வீச! அன்று நீ மான்போல் துள்ளிச் சென்றாய்; இன்று குரங்குபோல் வருகிறாய்! இனி உன் முகச் சுருக்கத்தை அகற்ற முடியுமா?

நான் அவனிடம் கேட்டேன்: "உன் அழகு என்னாயிற்று? உன் முகத்தில் ஏன் கருக்கங்கள் உண்டாயின?"

அவள் சொன்னாள்: "என் இளமை மறைந்ததன் துக்கக் குறிகள்தாம் இந்தச் சுருக்கங்கள்."

55

ஒரு வித்துவானிடம் சிலர் கேட்டனர்: மதிமுகம் படைத்த கட்டழகியோடு ஒருவன் அவள் அந்தரங்க அறையிலே தனித்திருக்கிறான். அறைக்கதவு அடைத்திருக்கிறது. அவள் சேடிகளும் போய்விட்டனர். அவள் உணர்ச்சிப் பசி மேலாகுகிறது. காமம் அவனை வதைக்கிறது. பேரிச்சம் பழங்கள் நல்ல பக்குவ மடைந்துள்ளன; தோட்டக்காரனும் அவற்றை உண்ண விரும்பியழைக்கிறான் என்று அரபிகள் சொல்லுவதுபோல அவளும் மனம் இசைந்தவளாக அவனை நோக்குகிறான். இந்த நிலையில் அவள் மயக்கிலிருந்து தப்பித் தன் கற்பைக் காத்துக்கொள்ள அவனால இயலுமா?

வித்துவான் சொன்ன பதிலாவது: அவன் அவள் மயக்கிலிருந்து தெளிந்து தப்பித்துக் கொண்டாலும், உலகினரின் இழிவான சொற்களினின்றும் தப்ப முடியாது.

உன் உணர்ச்சியை ஒடுக்கிக் கொள்வது இயலும்; ஆனால், பிறர் நாவையடக்க உன்னால் முடியாது. பாவ மன்னிப்புக்கேட்டு ஆண்டவன் கோபத்தைக்கூடத் தணித்துவிடலாம்; ஆனால், மானிடரின் புறங்கூறலைத்தான் தணிக்க முடியாது.

56

ஒருவனுக்கு அழகிய மனைவியொருத்தியிருந்தாள். ஆனால், அவள் இறந்து போனாள். அவள் தாய் மட்டும் 'மஹர்' பணத்துக்காக அடித்து வைத்த முறைபோல் அவள் வீட்டிலேயே தங்கி விட்டாள். அவள் ஒரு சிடுமூஞ்சி. அவள் தன் வீட்டிலிருப்பது அவனுக்குச் சித்திரவதையாக இருந்தது. ஆனால், 'மஹர்' பணம் கொடுக்கச் சக்தியற்ற நிலையில் அவள் கஷ்டப்பட்டாள்.

அப்போது அவள் நண்பன் ஒருவன் அவனைக் கண்டு சேடிமலாபங்களை விசாரித்தான்.

இவன் சொன்னான்: "என் மனைவியின் பிரிவு கூட அத்தனை கொடியதன்று; அவள் தாய் என் வீட்டிலேயே தங்கிவிட்டதுதான் சரிக்க முடியாததாய் இருக்கிறது."

மலரைக் கொய்து கொண்டு முள்ளை என்னிடம் விட்டு விட்டாள். புதையல் போய்விட்டது; நாகம் மட்டுமே இருக்கிறது. ஆயிரம் நண்பர்களைக்கூடப் பிரிந்திருக்கலாம்; ஆனால், ஒரு விரோதியோடு சேர்ந்திருப்பது கடினம்.

57

நான் இளைஞனாய் இருந்த காலையில் ஒரு நாள் நண்பகலில், ஒரு வீதியின் வழியாய்ப் போய்க் கொண்டிருந்தேன். வெயிலின் கொடுமையால் வாய் உரங்கொண்டது; காற்று நெருப்பென வீசி எலும்பையே உருக்கிற்று. காலைத் தரையில் வைக்கத் தத்தளித்து ஒரு சுவர் ஓரத்தில் ஓதுங்கினேன். யாராவது குடி தண்ணீர் தர மாட்டார்களா என்று நான் எண்ணினேன். திடீரென எதிரிலிருந்த மாளிகையின் முன் வாசலில் தொங்கிய திரை விலகிற்று. உள்ளிருந்து ஓர் ஒளி வீசிற்று. ஜோதி வட்டமாக அங்கே நின்ற பெண்ணழகியின் பேரழகைச் சொல்ல நாவில்லை. இருளினிடே எழுந்த பகலவனோ, நெருப்பிலே எழுந்த அமர ஊற்றோ என்று ஐயுற்று நின்றேன். அவள் கரத்தில் பனிநீர் நிறைந்த கிண்ணத்தை ஏந்தி நின்றாள். அதில் சிறிது கற்கண்டும், ஷர்ப்பத்தும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. அதிலிருந்து எழுந்த சுகந்த மணம் அத்தரின் சத்தோ அல்லது அவளுடைய கன்னக் கதுப்பிலிருந்து எடுத்துச் சேர்க்கப்பட்ட சுகந்தமோ என்ற ஐயம் எழுந்தது.

அவள் பொற்கரத்திலிருந்து அதைப் பெற்று அருந்தித் தாகம் தீர்த்தேன்.

என் தாகம் கடல் நீர் முழுவதும் இனியதாக இருந்து, குடித்தாலும் அடங்கக் கூடியதன்று. உன் எழிலுருவைத் தினமும் நோக்குபவன் பாக்கியவான்தான். மதுவால் மயக்கமுற்றோன் பாதி இரவு வரைதான் போதையோடு கிடக்கிறான்; மதுக் கிண்ண மேந்திய உன்னைக் கண்டு போதை கொண்டவனோ இறுதி நாளவரை மயக்கந் தெளிவதில்லை.

58

அரபு நாட்டு அரசன் ஒருவனிடம் லைலாவின்மீது பிரேமை கொண்டு மஜ்னூனானவன் வனாந்தரத்தில் அலைவதைச் சிலர் தெரிவித்தான்.

அவனைத் தன் முன் கொண்டு வரும்படி அரசன் உத்தரவிட்டான். அவன் வந்ததும், "மனித வாழ்க்கையை வெறுத்து, மானிட இன்பங்களைத் துறந்து நீ மிருக வாழ்க்கை வாழ்வதேன்?" என்று கேட்டான்.

மஜ்னூன் அழுதுகொண்டு சொன்னான்: "நான் லைலாவைக் காதலிக்கிறேன் என்பதால் பலர் என்னைக் கேலி செய்கின்றனர். ஆனால், அவளைப் பார்த்தால் அப்படிக்கேலி செய்வார்களா?"

"என் உள்ளம் கொள்ளை கொண்டவனே, உன் முகத்தைப் பார்த்தால் என்னைத் துஷிப்பார்களா? உன்னைக் கண்டவுடனேயே தம்மை மறந்து தம் கையிலிருக்கும் பழத்தை அறுப்பதற்குப் பதிலாகத் தம் விரலை அறுத்துக் கொள்வார்களே!"

மஜ்னூன் சொன்னதுபோல் அத்தனை அழகுள்ளவளா லைலா என்பதை நேரில் அறிய எண்ணினான் அரசன். அவளைத் தேடிக்கண்டுபிடித்துக் கொண்டு வரும்படி உத்தரவிட்டான். அவ்விதமே லைலாவும் அரசனின் அந்தப்புரத்தில் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்பட்டார். அரசன் அவளைப் பார்த்தான். அவளுடைய வெண்தந்த நிறமும், ஒல்லியான உடலும் அவனுக்கு அருவருப்பை உண்டாக்கின. அரசன் மனையிலுள்ள மோசமான சேடி கூட அவளைவிட அதிக அழகுள்ளவளாக அவனுக்குப்பட்டது. அரசனுடைய அபிப்பிராயத்தை மஜ்னூன் உணர்ந்தான். அவன் சொன்னான்: "அரசே, நான் கண்ட அழகை நீங்கள் அவளிடம் காண வேண்டுமானால் மஜ்னூனுடைய கண்களோடு அவளைப் பாருங்கள். என் போன்ற மனம் படைத்தோர்தான் என் உணர்ச்சிகளை மதிக்க முடியும். இரண்டு காய்ந்த கட்டைகளைத் தேய்த்தால்தான் நெருப்புப் பிடிக்கும். என் காதல் வருணித்த எனது காதலியின் அழகை அப்புல்லடர்ந்த பூங்கா கேட்க முடியுமானால்

அது உடல் சிலிர்த்திருக்கும். காதலின் மர்மமறியாத நீங்கள் என் ஆத்மாவை எது ஆட்டி வைக்கிறது என்பதை உணர முடியாது."

புண்ணே அறியாதவன் புண்ணின் வலியை உணர முடியாது. நோவை அறிந்தவன்தான் நம்மிடம் இரக்கம் காட்ட முடியும். குழுவியின் கொட்டுதலால் கஷ்டமடையாதவனிடம் குழுவியைப் பற்றிச் சொல்லுவதில் பயனில்லை. உன் நிலை என்னுடையதைப்போல் ஆகும்வரை, என் நிலைமை ஒரு கதை போல்தான் உனக்குத் தோன்றும். என் கஷ்டத்தை இன்னொருவனுடையதோடு ஒப்பிட வேண்டாம். அவன் உப்பைக் கையில் வைத்திருக்கிறான்; நான் அதைப் புண்ணில் வைத்திருக்கிறேன்.

59

ஹமதான் நகரத் தலைவர் அவ்வூர் லாடங்கட்டுபவன் மகனிடம் அடங்காக் காதல் கொண்டுவிட்டார். அவர் உள்ளம் என்ற லாடம் காதல் உலையில் நன்றாகக் காய்ந்துவிட்டது. அவருக்கு எதுவுமே ஓடவில்லை. அவர் புலம்பினார்: "அவள் என் உள்ளத்தை என் கையிலிருந்து வாங்கித் தன் காலடியில் போட்டு மிதித்துவிட்டாள். அவள் நஞ்சுக் கண்கள் என்னை நிலை கலங்கச் செய்கின்றன..."

அவளுக்கு இது சற்றும் பிடிக்கவில்லை. ஒரு நாள் வழியில் இருவரும் சந்தித்தனர். அவள் அவரைத் திட்டிக் கல்லால் அடித்து விரட்டினாள். ஆனால், அவருக்கோ காதலியின் அடிகள் பேரிச்சங்கனி தின்பதுபோல் இனிமையாய் இருந்தன. அவருடைய இனிய வாயில் அவர் கை உணவை ஊட்டுவதைவிட, அவள் கை அவர் கன்னத்தில் அறைவது அதிக இன்பத் தருவதாய் இருந்தது. "நன்றாகப் பழுக்காத திராகைப் பூளிக்கும்; கொஞ்ச நாள் பொறுமையோடிருந்தால் இனிப்பாகிவிடும்!" என்று அவர் தம் ஆவலுக்கு அணைகட்டி வைத்தார்.

அந்நகரிலுள்ளோர் அவருக்கு நற்புத்தி கூறினர். நகரின் தலைவர் இத்தகைய இழிவான முறையில் செல்லக்கூடாது என்று எடுத்துக் காட்டினர். ஐம்பதாண்டுகள் செய்த நல்ல காரியங்களால்

ஏற்படும் நற்பெயரை ஒரு தீய செயல் நாசமாக்கிவிடும் என்று இடித்துக் கூறினார்.

இந்நல்லுரைகளுக்குத் தலை சாய்ப்பதாக அவர் கூறினார். "எனினும், நான் தலை நகங்கிய பாம்பு; எங்கும் அசைய முடியாது!" என்றார். அவருடைய காதல் பொறுமை அணையையும் கடந்தது.

அந்த அழகிக்குப் பல வெகுமதிகளை அனுப்பினார்; தூதும் அனுப்பினார்.

இரும்பு போன்ற உடலுள்ளவனானாலும் தங்கத்தின் முள் வளைந்து கொடுக்கிறான். தங்கம் வைத்திருப்பவன் பக்கம் தராசு சாய்கிறது. லஞ்சங் கொடுக்க முடியாதவனுக்கு அதிகாரத்திலுள்ளோர் நட்புக் கிடைப்பது கடினம்.

கடைசியில் ஒரு நாள் மாலை அவர் அவளைத் தனியாகச் சந்தித்தார். அன்றிரவு அவர் வயிற்றில் மதுவும், கைகளுள் மங்கையுமாகச் சுகித்திருந்தார்.

இச்சேவல் வழக்கம் போல் கூவாது; காதலன் இன்னும் தன் காதல் கனியாட்டத்தை முடிக்கவில்லை.

அதாபக் அரசரின் அரண்மனையிலிருந்து காலை நகராவின் ஒலி எழும்வரை அக்குறும்புக்காரக் காதலன் மயங்கிவிடாது பார்த்துக் கொள். அதரங்கள் அதரங்களை மூட்டும். அந்த உண்மைச் சேவல் கூவும்வரை அவை சேர்ந்தே இருக்கட்டும்.

இந்நிலையிலிருந்த அந்தக் கிராமத் தலைவரிடம் அவர் பணியாள் வந்து இரைந்தான்: "இன்னுமா படுக்கையில் புரள்கிறீர்கள்? உங்கள் எதிரிகள் வதந்தியைப் பரப்பிவிட்டனர். இல்லை, அவர்கள் பரப்பியது உண்மையைத்தான். எழவிருக்கும் கேடெனும் நெருப்பை முன்னெச்சரிக்கை என்ற நீரால் அவிப்பது இலகு. நாளை (ஆண்டவன்தான் காப்பாற்ற வேண்டும்) அது பெரு நெருப்பாக எழுந்துவிட்டால் உலகையே விழுங்கிவிடலாம்."

அவர் அப்பணியானே நோக்கிக் கூறினார்: "சிங்கம் தன் வேட்டையில் கை வைத்துவிட்டது. இனி நாயின் குரைப்புக்கு அது மிரளாது. என் எதிரி பொறாமையென்ற கையைச் சொறிந்து கொண்டிருக்கட்டுமே!"

அதே இரவு விஷயம் அரசருக்கு எட்டிற்று. தன் நாட்டில் ஓர் ஊர்த் தலைவன் இத்தகைய அக்கிரமஞ் செய்வதை அவர் கேள்விப்பட்டார். இது ஒரு வேளை எதிரிகளின் சூழ்ச்சியாய் இருந்தாலும் இருக்கலாம். எனவே, இதை நேரில் கண்டாலொழிய ஒரு நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை என்று அரசர் தீர்மானித்தார்.

அவசரப்பட்டோக் கோபம் என்ற கத்தியில் கையை வைத்தால், பின்னர் அதே கையை ஆற்றாமை என்ற பல்லில் வைக்கும்படி நேருமல்லவா!

மறு நாள் அதிகாலையில் பொறுக்கியெடுத்த ஒரு சிலருடன் அரசர் அவர் சயனக் கிரஹத்துள் நுழைந்தார். விளக்குகள் இன்னும் எரிந்து கொண்டிருந்தன. கின்னம் உடைந்து கிடந்தது. காதலி படுக்கையிலிருந்தார். அவர் மது மயக்கத்தில் அரசர் வந்ததையும் உணராது விழுந்து கிடந்தார். "சூரியன் உதித்து விட்டான், எழுந்திரும்!" என்று அரசர் அவரை எழுப்பினார். அவருக்குச் சற்றே சுய உணர்வு உண்டாயிற்று. தன் நிலையை உணர்ந்தார். "எத்திசையில் சூரியன் உதித்திருக்கிறான்?" என்று கேட்டார். "ஏன், வழக்கம் போல் கிழக்கில்தான்!" என்று ஆச்சரியத்தோடு அரசர் கூறினார்.

அவர் சொன்னார்: "எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே. பாவ மன்னிப்பென்னும் கதவு இன்னும் அடைபடவில்லை. சூரியன் மேற்கிலிருந்து உதயமாகும் வரை பாவ மன்னிப்பென்னும் கதவு திறந்தே வைக்கப்பட்டிருக்கும். நான் பாவத்துக்கு மன்னிப்புக் கேட்பதாகச் சத்தியம் செய்கிறேன். இறைவனின் மன்னிப்பை நான் கேட்பேன். என் மனோபலமற்ற நிலையும், துரதிர்ஷ்டமும் இத்தகைய பாவத்துள் என்னை ஆழ்த்திவிட்டன. தாங்கள் என்னைத் தண்டிப்பதானால் அது முறைதான். ஆனால், எனக்கு மன்னிப்பளித்தால்... தண்டனையைவிட மன்னிப்புத்தானே சிறந்தது!"

அரசர் பதிலிறுத்தார்: "கை சேதமுற வேண்டிய காலம் கடந்துவிட்டது. நான் உமக்கு மரணதண்டனை விதித்துள்ளேன் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும்."

திரும்பவும் கன்னம் வைக்க முடியாத திருடன் வருந்துவதால் பயன் என்ன? அந்த நெட்டையனைப் பழக் கொத்தைவிட்டுக் கையை எடுக்கும்படி எச்சரிபுங்கள். குட்டையனுக்குக் கிளை எட்டாது. ரஜுவான குற்றத்தை விட்டுத் தப்புவது இலகுவானதா?

அரசர் அவரைக் கைது செய்யும்படி உத்தரவிட்டார். "தங்கள் சமூகத்தில் கேட்கக்கூடிய இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயமுண்டு," என்றார் அவர். அரசர் அவரை நோக்கினார். அவர் சொன்னார்: "நாங்கள் என்னை எவ்வளவுதான் வெறுத்தாலும் நான் தங்கள் பாதத்தைவிடமாட்டேன். என் பாவங்களுக்கு எனக்கு ஒரு வேளை மன்னிப்புக் கிடைக்காமலிருக்கலாம்; ஆனால், தங்கள் கருணை நிச்சயம் கிட்டும் என்று நான் நம்புகிறேன்."

அரசர் பதில் சொன்னார்: "நீர் மிகுந்த சாதுர்யமாகப் பேசுகிறீர். இருப்பினும், உம் திறமைக்காக நீதியை விட்டு விலகி உமக்கு உயிர்ப் பிச்சை தருவது சட்டவிரோதமாகும்; இயற்கைக்கும் பொருந்தாது. ஆகவே, மற்றோர்க்கு ஒரு படிப்பினையாக உம்மை மதிவின்மேல் கொண்டுபோய் நிறுத்தி அகழினுள் தள்ளும்படி உத்தரவிடுகிறேன்."

அவர் சொன்னார்: "உலகத்துக்கு அதிபதியே, நான் தங்கள் வளர்ப்புப் பிள்ளை. இக்குற்றம் செய்தவன் நான் மட்டுமன்று. எத்தனையோ பேர் விபசாரஞ் செய்கின்றனர். அவர்களுள் ஒருவனை முதலில் மதிவிலிருந்து கீழே தள்ளினால் நானும் அதைப் பின்பற்றுகிறேன்."

அரசர் இது கேட்டுச் சிரித்து அவரை மன்னித்துவிட்டார். அவர்மீது குற்றஞ் சுமத்தியவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்: "யாவருமே உங்கள் சொந்தப் பாவங்களைச் சுமக்கிறீர்கள். மற்றோரின் தவறுதல்களைக் கண்டு அவர்களைக் குறை கூறாதீர்கள். தன் தவறுகளை உணர்பவன் மற்றோர் தவறுகளைத் தம்பட்ட மடிக்க மாட்டான்."

வக்தியாயம் - 6

முதுமை பற்றி

60

ஒரு கிழவன் தன் கதையைக் கூறிக் கொண்டிருந்தான்: 'நான் ஓர் இளம் கன்னியை மணந்து கொண்டேன்; படுக்கையறையை மலர்களால் அலங்கரித்தேன். அவளருகே இருந்து கொண்டு என் மனத்தையும், நயனங்களையும் அவள்மீது பதியச் செய்தேன். அவளுடைய நாணத்தையகற்றிச் சகஜமான நிலையை ஏற்படுத்த எத்தனையோ இரவுகள் நான் தூங்காமலிருந்து கொண்டு வேடிக்கையான கதைகளைக் கூறி அவளைப் பரவாப்படுத்தினேன்.

ஒரு நாள் இரவு அவளிடம் சொன்னேன்: "உனக்கு நல்லதிர்ஷ்டம் பிறந்துவிட்டது. செல்வம் என்ற கண்கள் உன்னை நன்கு விளித்து நோக்குகின்றன. காரணம், என் போன்ற வயதிலும், அனுபவத்திலும், அறிவிலும், வாழ்க்கையின் நன்மை தீமைகளிலும் முதிர்ந்த அனுபவமுடைய ஒருவனை நீ அடைந்து விட்டாய். என்னைப் போல் இத்தனை அன்பாகத் தன் காதலியிடும் கட்டளைகளை வேறு யாராவது நிறைவேற்றுவான் என்று நீ எண்ணுகிறாயா? நீ மகிழ்ச்சி பெற நான் எத்தனை இன்பமான கதைகள் கூறுகிறேன்! என் சக்திக்கு இயன்ற அளவு நான் உன்னிடம் அன்போடு நடந்து கொள்வேன். நீ என்னிடம் அன்பு காட்டா விட்டாலும் நான் என் அன்பு முழுமையையும் உன்மீதே சொரிவேன். நல்ல வேளையாக நீ அகம்பாவம் பிடித்த, எதிலும் யோசனையின்றிக் குதிக்கக்கூடிய முரட்டு இளைஞன் எவன் கையிலும் அகப்படவில்லை. அவ்விதம் அகப்பட்டிருந்தால் அவன் தன் காமவெறியை மட்டும் தணித்துக்கொண்டு பின்னர் புதுப் பொருளை நாடிப் போய்விடுவான்; ஒவ்வோர் இரவும் வெவ்வேறு இடங்களில் சயனிப்பான்; ஒவ்வொரு பகலும் புதுப்புது ஆசை நாயகியைத் தேடி அலைவான். இளைஞர்கள் மிகுந்த சக்தியும் வன்புமுள்எவர்கள்ந்தாம். ஆனால், அவர்களை நீயும் நம்ப முடியாது; நானும் நம்ப மாட்டேன். கணத்துக்குக் கணம்

புதுப் புது மலரை நாடிச் செல்லும் வண்டிடும் சபலத்தையன்றி வேறு எதையும் காண முடியாது. ஆனால், என் போன்றவன் எதிலும் மிதமாய் இருப்பான். உன்னைவிட உயர்ந்தவர் களோடல்லவா நீ வாழவேண்டும்! உனக்குச் சமமானவர்களோடு வாழ்ந்தால் அந்தஸ்தேது?"

இவ்விதம் அந்தக் கிழவன் அவளோடு சல்லாப மொழி பேசி, அவனும் அதில் மயங்கிவிட்டதாக மனப்பால் குடித்தான். ஆனால், அவன் மார்க்கங்கள் விம்மி அடங்கும்படி பெருமூச்சு விட்டான். "நீர் இவ்வளவு நேரம் பேசியது என்னைச் சீராட்டி வளர்த்தவன் சொன்ன ஒரு வாக்கியத்துக்கு ஈடாகாது.* உம் போன்ற கிழவன் என்னையொத்த கன்னியைத் தழுவுவதைவிடக் கூரிய வேலை எம் நெஞ்சில் பாய்ச்சிவிடலாம்!" என்றான் அக்கன்னி.

கணவனால் திருப்தி செய்யப்படாத மனைவி இருக்கும் வீட்டில் எப்போதும் சண்டையும், பூசலும் இருந்துகொண்டே இருக்கும். கோலின் உதவியின்றி எழுந்திருக்க இயலாத கிழவன், தன் ஆண்மையை எவ்விதம் எழச் செய்வான்?

கடைசியில் இருவருக்கும் ஒத்துவராததால் இருவரும் பிரிந்துவிட்டனர். சட்டப்படி தனியாய் இருக்க வேண்டிய காலம் கழிந்ததும், அப்பெண்ணை நற்குணமற்ற, முரட்டு, ஏழை இளைஞன் ஒருவனுக்கு மணம் முடித்து வைத்தனர். அவன் எவ்வளவோ கொடுமைக்கும் பலவந்தத்துக்கும் உள்ளானான்; வறுமைக்கும் துன்பத்துக்கும் ஆளானான். எனினும், அவன் இறைவனைப் புகழ்ந்து கூறினான்: "அல்லா(ஹ்)வே, அந்த நரகின் சித்திரவதையிலிருந்து தப்பி, இந்த நிரந்தர இன்பத்தை நான் அடைந்ததற்காக உன்னை எந்த நாவால் புகழ்வேன்!"

உன் முரட்டுத்தனம், இரக்கமின்மை ஆகியவற்றிடையிலும் உன்னோடு நான் இன்பமாக வாழ்கிறேன். காரணம், நீ வாலிபன். உன்னோடு நரகின் நெருப்பில் எறியப்படுவதுகூட, மற்றொரு

*"உயிருள்ள கிழவனைக் கட்டியமுடிவதைவிட வாலிபனைப் புகைகுழியைக் கட்டியமுடிவது நலம்!" என்று தமது பெண்களிடம் தாய்மார்கள் கூறுவதுண்டு.

வனோடு சுவர்க்கத்தில் வாழ்வதைவிட, எனக்கு இன்பத் தருவதாகும். என் அழகனின் வாயிலிருந்து வீசும் பூண்டு நாற்றமும் விருத்தன் கையிலுள்ள ரோஜாவின் மணத்தைவிட இனிமையானது.

61

வாலிப முறுக்கால் நான் ஒரு நாள் பாலை மணலில் வெகு வேகமாக நடந்தேன். அன்று மாலையில் நான் ஒரு மணல் திட்டில் களைப்படைந்து உட்கார்ந்துவிட்டேன். ஒரு முதிர்ந்த கிழவர் ஒட்டகப் பாதையைப் பின்பற்றியே நடந்து நான் இருந்த இடம் வந்து சேர்ந்தார்.

"இங்கு ஏன் உட்கார்ந்திருக்கிறாய்? இது களைப்பாற்சரியான இடமன்று. எழுந்திரு!" என்று அவர் என்னை எழுப்பினார்.

நான் சொன்னேன்: "எழுந்து நிற்கக் காலற்ற நான் எவ்விதம் நடப்பேன்?"

அவர் கூறினார்: "மெதுவாகவே நடந்து சென்று ஓரிடத்தில் தங்குவது, வேகமாக ஓடி இடையில் விழுவதைவிட நலம் என்ற அறிஞர் மொழியை நீ கேள்விப்பட்டதில்லையா?"

உன் பிரயாணத்தின் இலக்கை அடைய விரும்பும் நீ அவசரப் படாதே! மெதுவாக நடந்து கொண்டே இரு. அரபிக் குதிரை வேகமாக நடந்து விரைவில் களைப்படைந்து நின்றுவிடுகிறது. ஒட்டகமோ மெதுவாக நடந்து, இரவு பகலாய்ப் பிரயாணஞ் செய்து தன் இலக்கை அடைந்து விடுகிறது.

62

எப்போதும் மகிழ்ச்சியும், குதூகலமும், சுறுசுறுப்பும், இனிமையான பேச்சும் உடைய இளைஞன் ஒருவன் எங்கள் கூட்டத்தில் சேர்ந்திருந்தான். பிறகு அவன் பிரிந்து போய் விட்டான். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அவனை ஓரிடத்தில் சந்தித்தேன். அப்போது அவன் மனைவி, குழந்தைகள் உள்ள

குடும்பஸ்தனாய் விளங்கினான். அவன் முகத்தில் சோகம் படர்ந்திருந்தது. அவன் குதூகலத்தின் இனிமை உலர்ந்து போய்விட்டது. "ஏன் இப்படியாகிவிட்டாய்?" என அவனிடம் வினவினேன். அவன் சொன்னான்: "நான் குழந்தைகளுக்குத் தந்தையானதும் குழந்தைபோல் விளையாடுவதை விட்டுவிட்டேன்!" என்று.

இப்போது நீ முதுமையடைந்துவிட்டதால் சிறுபிள்ளைத் தனத்தைக் குழந்தைகளுக்கே விட்டு விடு! முதியவனிடம் இளமையின் விளையாட்டை எப்படிக்க காணமுடியும்? ஆற்றில் கீழே போகும் தண்ணீர் மீண்டும் மேலே வராது. பச்சையாய் இருந்த பயிர் தலைநிமிர்ந்து நின்றது. இப்போது கதிர் முற்றிவிட்டதால் தலைசாய்ந்துவிட்டது. ஆஹா! அந்த இன்பகரமான நாட்களை எண்ணிப் பார்க்கையிலே...!

அத்தியாயம் - 7

கல்வியைப் பற்றி

63

ஒரு பக்கீர் நூறு தப்புச் செய்தாலும் அவரோடிருப்பவர்கள் அதில் ஒன்றையும் கவனிப்பதில்லை. ஆனால், ஓர் அரசன் ஒரு முட்டாள்தனமான வார்த்தை சொல்லட்டும், மறுகணமே அது ஒவ்வொரு நாட்டிலும் எதிரொலிக்கும்.

64

நியாயவாதி ஒருவரின் மகன் தன் சிறிய தகப்பனின் பெருஞ் சொத்துக்கு வாரிசானான். பின்னர் அவன் கேளிக்கைகளிலும், குதிலும், டம்ப வாழ்க்கையிலும் பொருளை விரயஞ் செய்ய ஆரம்பித்தான். அவன் செய்யாத பாவமில்லை; குடிக்காத கள் இல்லை.

ஒரு நாள் நான் அவனைச் சந்தித்தபோது இவ்விதம் புத்திமதி கூறினேன்: "மகனே, வருவாய் அணையில் தேக்கப்பட வேண்டிய தண்ணீராகும். செலவோ அதனால் சுழலக்கூடிய யந்திரமாகும். பெருஞ் செலவு செய்யப் பெருத்த வருவாய் இருக்க வேண்டும். புத்திமதிக்கும், பகுத்தறிவுக்கும் இடங்கொடு. சோம்பலையும் அறிவீனத்தையும் விலக்கு. உன் கையிலிருப்பது காலியானாலோ நீ துன்பப்பட வேண்டியதாகும்."

போக மயக்கத்தில் இருந்த அவன் என் அறிவுரைகளைப் புறக்கணித்தான். மேலும் சொன்னான்: "இன்று நாம் அனுபவிக்கும் கசக்களை என்றோ வரக்கூடிய இருண்ட நாட்களைப்பற்றிப் பேசிக் கெடுப்பது அறிவுடைமையன்று. அதிர்ஷ்ட தேவதையின் முழு நோக்குக்கும் ஆளாகியிருக்கும் எனக்குத் தங்கள் புத்திமதி அவசியமில்லை. என் தாராளம் யாவராலும் புகழப்படுகிறது."

எனது போதனை பயனற்றுப் போயிற்று. எனது குடான மூச்சு அந்தக் குளிர்ந்த இரும்பில் உறைக்கவில்லை.

சிறிது காலத்துக்குப் பின்னர் நான் அவனிடஞ் சொன்னது உண்மையாயிற்று. அவன் கந்தல் உடையணிந்து கொண்டு வீட்டுக்கு வீடு பிச்சை கேட்டு அவைந்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய பரிதாப நிலை கண்டு என் மனம் இளகிற்று. ஆனால், இக்கஷ்ட நிலைமையில் நானும் அவன் மனத்தைப் புண்படுத்துவது சரியன்று எனப் பேசாதிருந்தேன்.

பண வெறியில் சோம்பேறியான ஊதாரி தன் கஷ்ட காலம் ஒன்று வரும் என்பதையே மறந்து விடுகிறான். கோடையில் இந்த மரம் பழம் நிரம்பி இருக்கிறது. அதன் பயனாய்க் கூதிர் காலத்தில் இலைகளுக்கூட இல்லாமல் ஆகிவிடுகிறது.

65

ஓர் அரசன் தன் மகனை ஒரு குருவினிடம் ஒப்படைத்துக் கல்வி புகட்டுமாறு கேட்டுக் கொண்டான். "இவன் உங்கள் சொந்தக் குழந்தை. உங்கள் சொந்தக் குழந்தைக்குப் போதிப்பது போல் இவனுக்கும் போதியுங்கள்!" என்று கூறினான்.

சில வருஷங்கள் அந்த ஆசான் தன்னால் இயன்ற அளவுவரை அவனுக்குக் கல்வி போதித்துப் பார்த்தார். அவருடைய குழந்தைகள் கல்வியில் திறம்பட முன்னேறினர். ஆனால், அரசன் மகனுக்குக் கிரஹிக்கும் சக்தியே இல்லை. சர்வ முட்டாளாகவே விளங்கினான்.

அரசன் குருவைக் குறைகூறினான். "நீர் நம்பிக்கைத்துரோகம் செய்துவிட்டீர். நான் பேசிய ஒப்பந்தத்தைப் புறக்கணித்து விட்டீர்!" என்றான்.

குரு சொன்னார், "கல்வி யாவருக்கும் ஒன்றுதான். ஆனால், அதைக் கிரஹிக்கும் சக்திதான் வித்தியாசப்படுகிறது!" என்று.

வெள்ளியும் தங்கமும் மண்ணிலிருந்துதான் எடுக்கப் படுகின்றன. ஆனால், அவை எல்லா மண்ணிலுமா அகப்படுகின்றன?

66

ஒரு குரு தன் சீடனிடம் இவ்விதம் சொன்னார்: ஆதி பிதா ஆதமுடைய மக்கள், தம் வயிற்றுப்பாட்டுக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் சிரத்தையை ஆண்டவனைத் தொழுவதில் எடுத்துக் கொண்டால் சுவர்க்கத்தில் வானவர்களை விட உயரிய இடம் பெற்று விடுவார்கள்.

நீ பிரக்கூயற்ற ஜந்துவாய் உன் தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்தபோதும் இறைவன் உன்னைப் புறக்கணித்துவிடவில்லை. அவன் உனக்கு ஆத்மாவும், அறிவும், உணர்ச்சியும், புத்தியும், யோசனையும், பேச்சும், நிதானமும், அறியும் சக்தியும், யோசிக்கும் தன்மையும் தந்தான்; உன் கைகளிலே பத்து விரல்களையும், உன் தோளிலே இரண்டு கைகளையும் பொருத்தினான். ஒன்றுக்கும் உதவாத மனிதனே, இப்போதும் அவன் உன் அன்றாட உணவைத் தர மறந்துவிடுவான் என்று நீ எண்ண முடியுமா?

67

ஓர் அரபி தன் மகனுக்குச் செய்த உபதேசமாவது: குழந்தாய், நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் இறைவன் நீ என்ன செய்தாய் என்று கேட்பானே தவிர, நீ யார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று கேட்கமாட்டான். அதாவது, நீ செய்த வேலைகள் எவை எவை என்று கேட்பானேயன்றி, உன் தந்தையார் என்று கேட்க மாட்டான்.

கஃபாவில் போர்த்தப்பட்டிருக்கும் போர்வையை ஹஜ்ஜுக்குச் செல்பவர்கள் பக்தியோடு முத்தமிடக் காரணம் அது பட்டுத் துணியாக இருப்பதன்று; புனிதமான இடத்தோடு ஐக்கியப்பட்ட அதுவும் புனிதமான தன்மையுள்ளதாகிவிட்டது என்பதனால்தான்.

68

தேள் மற்றப் பூச்சிகளைப்போல் பிறப்பதில்லை. அது தன் தாயின் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டுதான் வெளிப்படுகிறது. தேள்

இருக்கும் பொந்துகளில் தேனின் உடல் வெடித்துக் கிடப்பதே இதற்குத் தக்க சான்றாகும்.

இவ்வினோதமான விஷயத்தை நான் ஒரு பெரியாரிடம் சொன்னேன். "ஆமாம், குழந்தைப் பருவத்தில் ஒருவன் தன் பெற்றோர்களிடம் எப்படி நடந்து கொள்கிறானோ அவ்விதமே அவனுடைய விருத்தாப்பிய தசையில் அவன் குழந்தைகள் அவனிடம் நடந்துகொள்ளுவர் என்பதற்கு இது ஒரு சான்றுதான்!" என்றார் அவர்.

69

ஒரு பையன் பெரியார் ஒருவரிடம் சென்று தக்க பருவ முள்ளவனானதற்கு அடையாளமென்ன என்று கேட்டான்.

அவர் சொன்னார்: "சாஸ்திரங்களில் இதற்கு மூன்று அடையாளங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவை, முறையே பதினைந்து வயதடைதல், இந்நிரியம் வெளியாதல், வெட்க ஸ்தலத்தில் மயிர் முளைத்தல் ஆகியவையாகும் என்று. ஆனால், நான் சொல்கிறேன், உண்மையில் இதற்கு ஒரே ஓர் அடையாளந்தான் உண்டு என்று. உன் கீழான உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமையாவதென்று விலகி, இறைவனின் சேவையில் நீ ஈடுபடும் பருவமே தக்க பருவமாகும்."

ஒரு துளி (விந்து) நீர் கருக்குழியில் நாற்பது நாட்கள் தரி பட்டதுமே மனித உருப் பெறுகிறது. ஆனால், நாற்பது வருஷங்கள் கழிந்த பின்னும் எவனுக்குச் சரியான பொறுப்பு உணர்ச்சி உண்டாகவில்லையோ அவனை மனிதன் என்று கருத முடியாது.

மனிதன் ஸ்தூல உருவம் மட்டும்தான் என்று எண்ண வேண்டாம்; தயாளமும், இன்சொல்லும், நற்குணமும் அவனுடைய உள் அம்சங்களாய் இருக்க வேண்டும். மனிதத் தன்மைக்கு நற்செய்கை இன்றியமையாததாகும். காவியைக்கொண்டு சுவரில் மனித உருவைத் தீட்டிவிட முடியும். நற்செய்யும் கருணையு மற்றவனுக்கும் சுவரிலுள்ள சித்திரத்துக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

உன் அறிவு உலகு முழுவதையும் அடிமைப்படுத்துவதற்கன்று; ஒரே ஒருவனை - உன்னுள் உள்ள 'தான்' என்பவனை - வெற்றி கொள்வதற்கே அதைப் பெற்றிருக்கிறாய்.

70

மக்காவுக்குச் சென்று கொண்டிருந்த ஹஜ் யாத்ரீகர்களுக்கிடையே கலகம் மூண்டது. சச்சரவு பெரிதாயிற்று. இதைக் கண்ட ஒரு பெரியவர் இன்னொரு பெரியவரிடம் கூறினார்: "சதுரங்க விளையாட்டில் பலகையின் உச்சிக்குப் போகும் சாதாரணச் சிப்பாய் ராணியாகிவிடுகிறது. அது மேலே செல்லச் செல்ல நல்ல நிலையடைகிறது. ஆனால், நமது சிப்பாய்களோ - கால்நடையாகச் செல்லும் பிராணிகள் - மக்காவை நெருங்க நெருங்கக் கீழ்த்தரமானவர்களாகி வருகின்றனர்."

நீ உண்மையில் ஹஜ்ஜுக்குச் செல்பவனா? முள்ளைத் தின்று பொறுமையாய் உன்னைச் சுமக்கும் ஓட்டகம் வெறும் பிண்டத்தைச் சுமப்பதுதான்.

71

கண்ணோய் கண்ட ஒருவன் மிருக வைத்தியரிடம் சென்று கண்ணுக்கு ஏதாவது மருந்து போடும்படி கேட்டுக் கொண்டான். அந்த வைத்தியர் வழக்கமாக மிருகங்களின் கண்ணுக்குப் போடும் மருந்தை அவன் கண்ணுக்குப் போட்டார். இதனால் அவன் கண் குருடாகிவிட்டது.

அவர்கள் இருவருக்குமிடையே சச்சரவு உண்டாகி ஊர்த் தலைவரிடம் வழக்கைக் கொண்டு சென்றனர். அவர் சொன்னார்: "இக்குருடனுக்குக் கண் போனது போனதுதான். இவன் ஒரு கழுதையாக இல்லாவிட்டால் மிருக வைத்தியரிடம் சென்று மருந்து கேட்பானா?" என்று.

இதிலிருந்து அறியும் நீதியாவது, ஒரு விஷயத்தில் பழக்கமற்ற ஒருவனை அந்த முக்கிய விஷயத்தில் ஈடுபடுத்துவது, அவ்வாறு

ஈடுபடுத்துபவனுக்கு இழுக்கைச் சேர்க்கும். மேலும், அவன் அறிவுத் திறமையையும் மற்றோர் இகழ்வார். பாய் நெய்பவன், நெய்தல் தொழில் செய்பவனானாலும், அவனைப் பட்டு நெய்யச் சொல்ல முடியாது.

72

மார்க்க ஞானி ஒருவரின் புத்திரன் இறந்து போனான். அவனுடைய கல்லறையின்மீது என்ன எழுதலாம் என்று அவரிடம் கேட்கப்பட்டது. "திருகுர்ஆன் வாக்கியங்கள் மதிப்புக்கும், மரியாதைக்கும் உரியவை. அவற்றை எழுதினால் பிற்காலத்தில் மனிதர் காலால் மிதிக்கப்படவும், நாய்கள் அசுத்தப்படுத்தவும் ஏதுவாகலாம். எனவே, ஒரு ஞாபகச் சின்னமாக ஏதாவது கட்டாயம் எழுத வேண்டுமானால் இதை எழுதுங்கள்," என்று அவர் சொன்னார்:

நான்: இந்தத் தோட்டத்தில் உன் ஜீவனின் சக்தியாகத் தளிக்கரம் நீட்டும் பச்சைச் செடிகள் கண்டு என்மனம் துள்ளுகிறது.

அவன்: திரும்பவும் வசந்தம் வரும்வரை பொறுமை யோடிரு. அப்போது என் தூசுவிழிந்து கிளர்ந்தெழுந்து என் மேல் சிரித்த மலர்கள் குலுங்க நிற்கும் செடிகளைக் காணலாம்.

73

"ஒரு பணக்காரன் தன் அடிமையைக் கட்டி வைத்துச் சித்திரவதை செய்வதைக் கண்ட ஒரு பெரியவர் சொன்னார்: "மகனே, சர்வ வல்லமையுள்ள இறைவன் உன்னைப் போன்ற மனிதனையே உனக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாகப் படைத்து அவன்மீது அதிகாரஞ் செலுத்தும் சக்தியை உனக்குத் தந்திருக்கிறான். அந்த நீதியானதுக்கு நீ நன்றி தெரிவி. இவனை இத்தனை கொடுமையாக நடத்தாதே. நடத்தினால், இறுதி நாளில் உன்னைவிட அவன் உயர்ந்தவனாகி விடுவான்.

"கேவலம், பத்து திர்ஹம் கொடுத்து அவனை விலைக்கு வாங்கலாம். ஆனால், உன்னால் அவனைச் சிருஷ்டிக்க முடியுமா?"

எத்தனை நாளைக்கு உன் ஆணவமும், கொடுமையும், அதிகாரமும் செல்லும் என்று நினைக்கிறாய்! உன்னைவிடப் பலம் பொருந்திய எஜமானன் ஒருவன் இருப்பதை நினைவுகூர். ஆமாம், நீ அடிமை களுக்கும், சிறு பிரபுக்களுக்கும் எஜமானனாக இருக்கலாம். ஆனால், உனக்கும் சர்வ வல்லமையுள்ள எஜமானன் ஒருவன் இருப்பதை எண்ணிப் பாள்!"

நபி பெருமான் (ஸல்) அவர்களின் திருவாக்கு ஒன்றுண்டு. "நியாயத் தீர்ப்பு நாளில் நல்ல அடிமை சுவர்க்கத்துக்கும், துஷ்ட-எஜமானன் நரகத்துக்கும் செல்லும் காட்சி மிகப் பரிதாபமானதாய் இருக்கும்!" என்பதே அது.

74

நான் பால்பக்கிலிருந்து ஒரு கூட்டத்தாரோடு பிரயாணஞ் செய்து கொண்டிருந்தேன். அக்கூட்டத்தில் மகா பலசாலியான இளைஞன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் அனுபவமே அறியாதவன்; செல்வத்தில் புரண்டவன்.

நானும் அந்த இளைஞனும் யாவருக்கும் முன்னால் வேகமாக ஓடிச் சென்றோம். வழியில் காணும் பாழ் சுவர்களைத் தன் தோளால் கீழே தள்ளவும், பெரிய மரங்களை அனாயாசமாகப் பிடுங்கி எறியவுமாக அவன் பாடிக்கொண்டே வந்தான். "யானை எங்கே, வீரனின் பலத்தை அறிய? சிங்கம் எங்கே, வீரனின் பிடியின் ருசியை அறிய?" என்று.

வழியில் இரண்டு கள்ளர்கள் ஒரு குன்றின் மறைவிலிருந்து வெளிப்பட்டுக் கையில் கத்தி தடிகளோடு எங்களை வெட்டி விடுபவர்கள்போல் வந்து நின்றனர். அந்த இளைஞனுடைய திறமையையும், திடத்தையுங் காட்டும்படி நான் அவனிடங் கூறினேன். ஆனால், அவன் கையிலிருந்த வில் நழுவிவது; அவன் உடல் நடுங்கியது. எங்களுக்கு எதிரிகளிடம் சரணடைவது தவிர, வேறு வழியில்லை என்றாயிற்று. எங்களிடமிருந்த பணத்தை அவர்கள் கவர்ந்து சென்றனர். நாங்கள் உயிர் தப்பினோம்.

சிங்கத்தையும் கயிறு கட்டி இழுத்துவரும் முக்கிய காரியத்தை அனுபவசாலியிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். அனுபவமற்ற இளைஞன் சிங்க வீரமும், யானைப் பலமும் பெற்றிருந்தாலும் எதிரியின் முன் நடுநடுங்கி நின்றுவிடுவான். அறிஞர்கள் சட்ட நுட்பத்தைத் தெளிவுபடுத்தத் தகுதி வாய்ந்தவர்களாக இருப்பது போல, அனுபவசாலிதான் போர்க்களத்தின் இரகசியங்களை அறிந்து வர முடியும்.

அத்தியாயம் - 8

கடமைகள் பற்றி

(75)

உழைத்தும் பயன் துய்யாதவனும், கற்றும் அதனால் பயன் பெறாதவனும் ஒரே வகையினர்தாம். முன்னவன் செல்வஞ் சேர்த்தும் செலவு செய்யாதவன்; பின்னவன் அறிவு தேடியும் அதைக் கொண்டு ஆக்கந் தேடாதவன்.

நீ எட்டளவில் எவ்வளவுதான் கற்றிருந்தாலும் அனுஷ்டான மின்றேல் அறிவற்றவனே. நீ ஞானியும்ல்லன்; அறிஞனும்ல்லன்; புஸ்தக மூட்டையைச் சுமக்கும் மிருகமே. அந்த மிருகத்தின் அறிவற்ற மூளை தான் சுமப்பது விறகுக் கட்டா, அரிய நூற்களா என்பதை எப்படி அறியும்?

(76)

நாடு அறிஞரால் அணி பெறுகிறது; சமயம் சான்றோரால் அழகு பெறுகிறது. கூர்ந்த மதியினர்க்கு அரசர் கேண்மை அவசியமன்று. ஆனால், அரசருக்கோ கூரிய மதியுடையார் தோழமை இன்றியமையாதது. ஹே அரசனே, கற்றோரிடம் உன் வேலையைச் சொல்! அது அரசியல் பண்டிதன் விரும்பாததாக இருந்தாலுங்கூட அவ்விதமே செய்.

(77)

ஒருவரிடம் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமானால் அதைப் பணிவோடு நயமாகச் சொல்; கோபக் குரலில் சொன்னால் அது மதுரம்போல் இருந்தாலும் கேட்பவர் காதில் கசப்பாகவே படும்.

தீயோர்க்கு உதவி புரிதல் நல்லோர்க்குத் தீமை செய்வதாகும். மக்களை வாட்டிய துஷ்டனின் குற்றத்தை மன்னித்தல் வாட்ட முற்றோர்க்கு இன்னல் இழைத்ததாகும். நன்றியற்றவனுக்கு

வேலை கொடுத்துக் கைதுக்கிவிட்டால் அவன் உன் பாகஸ்தன் என்று வாதாடச் சமயம் பார்ப்பான்.

78

அரசனின் ஆதரவும், சிறுவரின் குரலினிமையும் நம்பிக்கைக் குள்ளவையன்று. முன்னது பேய்த்தேர் போலும், பின்னது கனவு போலும் மறைந்துபோகக் கூடியவையாகும்.

79

பணத்தால் நடக்கக்கூடிய காரியத்துக்காக உடம்பால் உழைத்து உயிரைவிட வேண்டாம். அரபிகள் சொல்லுவதுபோலச் சூழ்ச்சிக் கை தவறினால் வாள் பிடித்த கை வெளிவரட்டும். எச்சூழ்ச்சியும் பயனற்றுப் போனால் மட்டும், வாளை உறையை விட்டு வெளியே எடு!

80

துராத்மாவைக் கொன்று மனிதர்களைக் கஷ்டத்திலிருந்து காப்பவன் அவனை ஆண்டவனுடைய கோபப் பார்வையிலிருந்தே காப்பாற்றியவனாவான். கருணை காட்டல் சாஸச் சிறந்தது; எனினும், கொடியோன் புண்ணுக்கு மருந்து தராதே. பாம்பிடம் இரக்கங் காட்டி அதை அடியாது விடுபவன் மானிடர்க்கே தீமை செய்தவனாகிறான்.

81

மிதமிஞ்சிய கோபம் பிறர் உன்னை நெருங்கவிடாது தடுக்கும். வேண்டாத நேரத்தில் தாராளங் காட்டல் உன் அதி காரத்தைப் பலமற்றதாக்கி விடும். மற்றோர்க்கு மலைச்சலைத் தரும் அளவுக்குக் கடுமையாகவோ, யாவரும் தைரியமாக நெருங்கும்படி தாராளமாகவோ இருக்காதே!

82

இரண்டு வகை மனிதர்கள் நாட்டுக்கும் மதத்துக்கும் பகைவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் முறையே கருணை கடாக்ஷமற்ற அரசனும், கல்வியற்ற பக்தனுமாவார்கள். இறைவன் கட்டளைக்கு அடிபணியாத அரசனை நாடாள் விடாதீர்!

83

நாகத்தின் தலையை விரோதியின் கையால் நசுக்கும்படி செய்; இரண்டில் ஒன்றாவது ஒழிந்ததென்றிருக்கட்டும். விரோதி வெற்றியற்றால் பாம்பாவது செத்துப்போகிறது; இல்லை, அவன் தவறினால் பாம்பாவது அவனைக் கொன்று உன் விரோதி பயத்தை அகற்றும்.

போர்க்களத்தில் இப்பகைவன் பலமற்றவன் என்று உன் எதிரியை எண்ணிவிடாதே! வேறு வழியற்றுவிட்டது என்று அறியும் எதிரி சிங்கத்தையும் சிதைக்கும் வீரத்தோடு போரிடலாம்.

84

நன்றல்லாத செய்திகளைக் கேள்விப்பட்டால், பிறர் அவற்றைப் பரப்பும் வரை உன் வாயால் அவற்றை வெளியிடாதே!

புல் புல் பறவையே, வசந்தத்தின் நற்செய்தியை நீ தா! கேட்டின்னதுது கொண்டுவரும் வேலையை ஆந்தைக்கு விட்டுவிடு!

85

தீர்க்காலோசனை உள்ளவனுக்கு அறிவுரைகள் சொல்லுப வனுக்குப் புத்திமதி புகட்ட ஓர் ஆள் வேண்டும்.

86

உன் எதிரி உன்னைப் புகழுவதை ஏற்றுக் கொள்ளாதே; அட்டை போன்றாரின் அமிர்தம் போன்ற மொழிகளுக்கும்

செவிசாய்க்காதே முன்னது துரோகப் படுகுழி; மற்றது உண்டு கொழுகக் வயிற்றைத் தீக்ஷணயமாக்குதல். முட்டாள் தன்னைப் பிறர் புகழ்வதில் மயங்கிவிடுகிறான்.

உன்னிடமிருந்து உதவி பெறுவதற்காக உன்னைப் புகழ்ந்து கொண்டேயிருப்பவனுக்கு இடங்கொடாது விழிப்பாய் இரு. ஏனெனில், நீ என்றாவது அவன் மனம் வருந்தும்படி செய்து விட்டால் பின் உன்னைப் புகழ்ந்தது போலவே அவன் உன்னிடமுள்ள எண்ணற்ற குறைகளை எடுத்துச் சொல்லித் தம்பட்ட மடிப்பான்.

87

ஒவ்வொருவனும் தன் அறிவு பூரணமானதென்றும், தன் குழந்தை அழகு மிக்கதென்றும் எண்ணுகிறான்.

ஒரு முஸ்லிமும் யூதனும் காரசாரமாக விவாதித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். முஸ்லிம் கோபத்தோடு சொன்னான்: "நான் சொல்லுவது சரியில்லை என்றால், ஆண்டவனே, என்னை ஒரு யூதனாக இறக்கும்படி செய்!"

யூதன் சொன்னான்: "என்னுடைய வேதத்தின் மேல் சத்தியமாக நான் சொல்வது உண்மையானால் நான் ஒரு முஸ்லிமாகச் சாகிறேன்."

அறிவின் பூண்டே இவ்வுலகில் இல்லாது போயினும், 'நான் அறியாதவன்!' என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள்.

88

அவசரத்தில் ஆக்கப்படும் எதுவும் வியர்த்தமாகி விடுகிறது. நாற்பது வருஷங்கள் புகைத்து வைத்திருந்த பின்னரே சீனாவில் களிமண்ணை எடுத்துப் பீங்கான் செய்கிறார்கள். பக்தாநிலோ அன்றெடுத்த களிமண்ணில் எத்தனையோ பாளைகளைச் செய்து

விடுகிறார்கள். இவை இரண்டுக்குமுள்ள வேற்றுமையோ நாம் அறிந்ததுதான்.

முட்டையிலிருந்து வெளிப்படும் கோழிக் குஞ்சு நடந்து சென்று தன் இரையைத் தேடத் தொடங்குகிறது. ஆனால், பிறக்கும் குழந்தைக்கோ அவ்வித இயல்பு இல்லை. பிறந்தவுடன் தன் தேவையைத் தேடிக்கொள்ள முயன்ற கோழிக் குஞ்சு, பின்னர் அறிவு ஏதுமற்றதாகிவிட்டது. குழந்தையோ பின்னர் அறிவிலும் பெருமையிலும் எல்லாப் பிராணிகளையும் மிஞ்சிவிடுகிறது.

கண்ணாடி எங்கும் கிடைக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு விலை அதிகமில்லை. வைரமோ அபூர்வமானது. ஆகவே, அதன் விலையும் மதிப்பிட முடியாதது.

89

ஒரு மூடன் கழுதையைப் பேசப் பழக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அதிலேயே தன் நேரம் முழுமையையும் செலவிட்டான். ஓர் அறிவாளி சொன்னான்: "இப்பயனற்ற முயற்சியால் பிறர் இகழ்ச்சியையன்றி வேறு எதைத்தான் பெறப்போகிறாய்? உன்னிடமிருந்து மிருகம் எப்படிப் பேசக் கற்றுக் கொள்ளும்? அதனிடமிருந்து நீ மௌனத்தைக் கற்றுக் கொள்!"

தான் பேசமுன் யோசனை செய்யாதவன் அர்த்தமற்ற பதில் தரலாம். உன் பேச்சை விவாத ரீதியில் ஒழுங்குபடுத்து. அல்லது ஒரு மிருகத்தைப் போல் மௌனமாய் இரு!

90

பேச்சில் கெட்டிக்காரர்களெல்லாம் வேலையிலும் கெட்டிக் காரர்களாக இருப்பதில்லை.

முக்காட்டுக்குள் அழகிய முகம் இருப்பதாகத் தோன்றலாம்; ஆனால், திரையை விலக்கினால் கிழவியின் முகம் தென்படலாம்.

91

கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாயின் மாணிக்கத்துக்குத்தான் மதிப்பேது?

92

புலியோடு குஸ்தி செய்வதும், வாளின் மேல் கையால் குத்துவதும் புத்திமான் செய்யும் செயலன்று. அதிகப் பலமுள்ள வனாயின் கையைக் கட்டிக் கொண்டிரு. உனக்குக் கீழ்ப்படியும் முன்கோபக்காரர்களின் எதிர்ப்புக்கு இடங் கொடுத்துவிடாதே!

93

சோம்பேறிக்குச் சுறுசுறுப்பாக இருப்பவனைக் கண்டால் பிடியாது; வீட்டு நாய்க்கு வேட்டை நாயைக் கண்டால் பிடியாது குரைப்பது போல.

94

வயிற்றுப் பசி மட்டும் இல்லையெனில் பறவை வலையில் விழுவதெங்கே? வேட்டைக்காரனும் வலை விரிப்பதெங்கே? வயிறு காலுக்குத் தளையும், கைக்கு விலங்கும் பூட்டிவிடுகிறது. வயிற்றடிமை ஆண்டவனைத் தொழுவதைப் புறக்கணிக்கிறான்.

95

அறிவிலியோடு வாதிக்கும் அறிவாளி தன் மதிப்பைக் காப்பாற்ற முடியாது. மூடன் தன் உளறுவாய்த் தன்மையால் கை ஒங்கியவனாகிவிட்டால் அதுபற்றி ஆச்சரியப்பட வேண்டிய தில்லை. ஏனெனில், அவன் ஒரு கல்; இரத்தினத்தை வெறுங்கல் உடைத்துவிட முடியும்.

அறிவாளி அறிவற்றவனால் இழிவாக நடத்தப்பட்டால் அது நமக்கு ஆத்திரமுண்டாக்க வேண்டாம். ஒன்றுக்கும் உதவாத கல்

நங்கக் கோப்பையை நெளியச் செய்தால் அதன் மதிப்புக் கூடிவிடப் போவதுமில்லை; தங்கத்தின் மதிப்புக் குறைந்துவிடப் போவதுமில்லை.

96

முத்து சேற்றில் புதைந்து கிடந்தாலும் அதன் உயர்குணம் மாறுவதில்லை; புழுதி வாளை முத்தமிடினும் அதன் இழிகுணம் மாறுவதில்லை.

97

கல்வியற்ற அறிவுத் திறமை நம் அனுதாபத்துக்குரியது; அறிவுத் திறமையற்ற கல்வியும் பயனற்றது. சாம்பல் வாணுற ஒங்கி வளர்ந்திருந்த மரத்திலிருந்து வந்திருந்தாலும் அதற்குத் தூசியின் அளவே மதிப்புண்டு. சர்க்கரை மதிப்புப் பெற்றிருப்பது கரும்பிலிருந்து வந்ததனாலன்று, இனிப்பாக இருப்பதால்தான்.

உன் திறமையைக் கொண்டு நீ பெருமைப்படு! உன் முன்னோர் திறமையைக்கொண்டு பெருமைப்படாதே! ரோஜா மலர் முட்டிகரில் மலர்கிறது; இப்ராஹீம் (அலைஹி) அவர்கள் ஆலாரில் (விக்ரகம் செய்யவரான அவர்களின் தந்தை அல்லது நெருப்பு) இருந்து வந்தார்கள்.

98

அறிஞன் மருந்துக் கடையிலுள்ள ஜாடி போன்றவன்; மௌனமாக இருந்தாலும் உள்ளே நல்ல சர்க்கை வைத்திருப்பவன். அறிவிலி போர் முக போன்றவன். அவன் சலசலத்துக் கொண்டிருந்தாலும் உள்ளே விஷயமேதுமற்றவன்.

கல்வியறிவற்றவரிடையே இருக்கும் அறிவாளி குருடரிடையேயுள்ள அழகன் போன்றும், மெய் விஸ்வாசமற்ற வனுடைய வீட்டிலுள்ள வேதப் புத்தகம் போன்றும் பயனற்றிருப்பான்.

99

உணர்ச்சியின் முன் அறிவு பேதலித்துவிடுகிறது - பெண் லோலன் அழகிய நங்கையைக் கண்டு மயங்குவது போல.

ஒரு பெண்ணின் அட்டும் குரல் எதிரொலிக்கும் வாச ஸ்தலத்தின் பக்கம் போவதானால் உன் மகிழ்ச்சியை மறந்துவிடு.

100

ஆண்டவனுக்காகவன்றிச் சும்மா குகையுள் புகுந்திருக்கும் துறவி தன் இருண்ட மனக் கண்ணாடியில் எதைத்தான் பார்க்க முடியும்!

101

பாவஞ் செய்பவன் எவனானினும் அவன் செய்வது சரியென்றாகிவிடாது. பாவாத்மா கற்றவனாக இருந்தால் அதிக நித்தனைக்குரியவனாவான். கல்வியறிவு ஷைத்தானோடு சண்டை செய்வதற்குத் தகுந்த ஆயுதமாகும். ஆயுதமணிந்தவன் எதிரிகள்கையிலகப்பட்டால் அவன் வீரம் மாசுபடும்.

அறிவற்றவன் வழி தவறுவது இயற்கை; அவன் கண் பார்வையற்றதனால்தான் வழி தவறினான். ஆனால், கற்றிருந்தும் வழி தவறுபவன் கண்ணிருந்தும் குருடனாய்க் குழியில் விழுபவன்தான்.

102

இரண்டு விஷயங்கள் பகுத்தறிவுக்கு முரணானவை: அவை, வருவாயை மிஞ்சிய செலவும், சாவு வருவதற்குமுன் தற்கொலை செய்து கொள்ளுதலுமாம்.

நீ சாக எண்ணிப் புலித்தலையில் வாயைக் கொடுத்தாலும் உன் விதி முடியாவிட்டால், அது உன்னை ஒன்றும் செய்யாது.

103

முயற்சியற்ற பண்டிதன் பணமில்லாத காதலனைப் போலாவான்; அறிவில்லாத பிரயாணி சிறகில்லாத பறவையைப் போலாவான்; அனுபவமில்லாக் கல்விமான் பழமில்லாத மரம் போலாவான்; கல்வியற்ற பக்தன் கதவற்ற வீட்டைப் போலாவான்.

104

திரு குர்ஆன் இறக்கப்பட்டதன் நோக்கம் அதை மனப்பாடம் பண்ணி ஒப்புவிப்பதற்கன்று; சரியான வாழ்க்கை வழியை அதன்மூலம் அமைத்துக் கொள்ளத்தான்.

105

தியானஞ் செய்யும் மூடன் கால்நடையாய் நடப்பவனாகவும், இறைவனைத் தொழாத கல்விமான் குதிரைமேல் ஏறிக்கொண்டு துங்குபவனாகவும் இருக்கின்றனர்.

106

இமாம் கஸ்லாலீ (ரஹ்) அவர்கள் எண்ணற்ற சிறந்த நூற்களை எழுதியுள்ளார்கள். அவர்களிடம் சிலர் வினவினர், அவர்கள் இத்தனை அறிவுத் திறமையை எப்படி அடைந்தார்கள் என்று. அவர்கள் சொன்னார்கள், "எனக்குத் தெரியாதவற்றை மற் றோரிடங் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள நான் வெட்கப்பட்ட தில்லை!" என்று.

உன் நாடி திறமையான வைத்தியன் கையிலிருக்கும்போது உன் உடல் சரிப்பட்டு வருவதாக உணர். உனக்குத் தெரியாத வற்றைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்; கல்விப் பாதையில் கேட்டு அறிந்து கொள்ளல் ஒரு வழிகாட்டியாம்.

107

நீ ஓர் உண்மையைச் சொல்லிவிட்டுக் கஷ்டப்படுவது, ஒரு பொய்யைச் சொல்லிவிட்டு விடுதலை பெறுவதைவிட, மேலானதாகும்.

108

இறைவன் சிருஷ்டியுள் மனிதனே உயர்ந்தவன்; மிகக் கடையானது நாய். எனினும், தான் தின்ற சோற்றுக்காக நன்றி காட்டும் நாய், நன்றியற்ற மனிதனைவிட மிக மேலானது என்பது பெரியோர் அபிப்பிராயம்.

நாய் நீ கொடுத்த ஒரு கவளம் சோற்றை என்றும் மறவாது. அதன் பின் ஆயிரம் கற்களால் அடித்தாலும் உன்னைக் கடியாது. ஆனால், இழிவான மனிதனுக்கு நீ வாழ்நாள் முழுவதும் உணவளித்து வந்தாலும், என்றாவது ஒரு தீங்கு செய்துவிட்டால் அவன் உனக்கு எதிராகக் கிளம்பிவிடுவான்.

109

நல்ல சாவடையும் ஏழையைவிடத் துர்மரணமுறும் அரசன் அபாக்கியவான்தான்.

இன்பத்துக்கு இட்டுச்செல்லும் துன்பம், துன்பத்துக்குக் கொண்டு செல்லும் இன்பத்தைவிட விரும்பத் தக்கது.

110

ஜம்ஷீத் அரசனிடங் கேட்கப்பட்டது, வலக்கை உயர்ந்ததாக இருந்தும் அதன் விரல்களில் மோதிர மணியாது, இடக் கை விரல்களில் மோதிரமணிவது ஏன் என்று. அவன் சொன்னான், "வலக்கைக்கு அது வலக்கையாக இருப்பதே சிறந்த ஆபரணமாகி விடுகிறது!" என்று.

111

ஏகத்துவத்தில் குலையா நம்பிக்கை கொண்ட அறிஞனின் பாதத்தில் பொன்னைக் குவித்தாலும், அவன் கழுத்தில் கத்தியை வைத்தாலும், அவன் மனம் அசையாது. ஆண்டவன் பயம் ஒன்றுதான் அவனுக்குண்டு.

112

திருடர்களைத் தண்டிப்பது அரசன் கடமை; கொலையாளிகளைப் பாதுகாப்பில் வைத்தல் காவலாளி கடமை; சண்டைச் சர்வகளைத் தீர்ப்பது நீதிபதி கடமை.

ஆனால், ஊர் நீதிபதியிடம் (சேர்ந்தாற்போல்) வரும் இரண்டு புகார்கள் நியாயமாகத் தீர்க்கப்பட்டன என்று சொல்வதற்கில்லை.

113

எல்லோர் பல்லும் புளிப்பால் கூசிவிட்டது; ஆனால், கிராம நீதிபதியின் பல் மட்டும் இனிப்புக் கேட்கிறது. அவர் ஐந்து வெள்ளிக்காய்களை லஞ்சமாகப் பெற்றுக்கொண்டு, பத்துப் பூசணித் தோட்டத்தையே உனக்குள்ளதுதான் என்று தீர்ப்புச் செய்து விடுவார்.

114

கிழப்பருவமடைந்த வேசி விபசாரத்தை விட்டுவிடலாம்; வேலையைவிட்டு விலக்கப்பட்ட கிராம உத்தியோகஸ்தன் தான் கொடுமைப்படுத்துவதைக் கைவிடலாம். ஆனால், ஓர் இளைஞன் துறவியாவது, சிங்கம் போன்ற வீரன் ஆண்டவன் சேவைக்குத் தன்னை அர்ப்பணஞ் செய்வது போலாம்.

115

கையிலிருந்தும் செலவு செய்யாதவன், தெரிந்தும் செயலாற்றாதவன்-இவ்விரு வகையினரும் இறக்கும்போது கைசேதப்படுபவர்களாவர்.

கருமியின் குற்றங்களை யாவரும் பறையறைவர்; தாராளவானிடம் எத்தனை குறைகள் இருப்பினும் அவை அவன் தயாளத்தில் மறைந்துவிடும்.

*

அந்தியாயம் - 1

போஸ்தான்

போஸ்தானகாரர் செய்தும்: "தகவல் பற்றிக்கவர் யார் உதாரணமாகவே உம் கவர் திமிர் தன் அணவர்கள், அறைய உள் உறவினர் உணவிகள் தன் கர்வம் பிடிவன் தரிசுவல் திறார் வழியை கவந்தல் உம்" இக்கவலிகள் தகவல் பற்றிக்கவர் கவர் கவர் உதாரணமாகவே

பகலில் பெரிசெய்வார்கள் இவர்கள் இறைமையைத் தரிசு செய்கிற உதாரணமாகவே சிந்திப்போம் உமது காலியின்-உம் உமது கவர் போகத்தக்கம் கந்தி தரிசுவல்கள் ஆடுவன் திமிர் இறைமையின் இறைமையின் கந்தி தரிசுவல்கள்

மரணம் பற்றிக்கவர் திறந்த தெரிவிக்கவர் தன் கவர் தாராளிடம் செய்வதற்கு: உம் தகவல் மட்டு

அத்தியாயம் - 1

நீதி, நியாயம், ஆட்சி முறை பற்றி

1

இறைவனின் இன்னருள் இகபரங் கடந்தது. புகழ் எனும் நாவு அவனுக்கு எவ்விதந்தான் துதிபாடும்! ஏ இறைவா, இவ்வரசராம் அபூபக்கரை (சாஅதியை ஆதரித்தவர்)க் காப்பாற்று. அவர் குடை நிழலில்தான் மக்களுக்குச் சுகமுண்டு. அவர் மனம் உன்னிடம் பணிவுள்ளதாக இருக்கக் கிருபை புரி. அவருடைய நம்பிக்கை என்னும் மரத்தைப் பலன்களென்னும் நற்கனிகள் நிறைந்ததாக்கு. அவர் இளமையை நீடிக்கச் செய்; அவர் வதனத்தில் கருணை நிலவக் கடாக்ஷித்தருள்.

அரசரே, தொழ வரும்போது உம்மை அரச உடைகளால் அலங்கரித்துக் கொள்ளாதீர்! ஒரு துறவியைப்போல் நின்று உமது பிரார்த்தனையைச் செலுத்தும்: "ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்ல கருணையாளனே, உன் சந்நிதியில் நான் அரசனல்லன், அடிமை. உன் உதவி என்ற உணவின்றேல் நான் வாடிவிடுவேன். நற்செயல் ஆற்றும் வழியை எனக்குக் காட்டு! இல்லையேல், நான் எப்படித்தான் என் மக்களுக்கு உதவிபுரிவேன்!" என்று மன்றாடிக் கேளும்.

பகலிலே செங்கோலோச்சினால் இரவிலே இறைவனைத் துதிக்க வேண்டும். உமது பணியாளரில் சிறந்தோர்கூட உமது வாயிலில்-உம் கடைக் கண் நோக்குக்காகக்-காத்திருக்கவில்லையா? அதுபோல் நீர் ஏன் இறைவனின் இல்ல வாயிலிலே காத்திருக்கக் கூடாது?

2

மரணப் படுக்கையிலிருந்த நெளஷேர்வான் தன் மகன் ஹுர்முஸிடம் சொன்னதாவது: "உன் நலன்களை மட்டும்

தேடிக்கொள்ளாதே. ஏழைகளை ஆதரி. ஆடுகளை ஓநாய் சுற்றி வருகையிலே இடையன் தூங்கிவிடக் கூடாது; உஷாராக இருக்க வேண்டும். ஆதரவற்றவர்க்குப் பாதுகாவல் தா. அரசன் தன் பிரஜைகளின் நன்மைக்காகவே முடியணிந்துள்ளான். அரசன் மரத்தைப் போன்றவன்; குடிகள் அம்மரத்தின் வேர்களைப் போன்றவர்கள். மகனே, மரம் வேர்களின் உதவியால்தான் நிற்கிறது. தன் நாட்டுக்கு ஆபத்து வரும் என்று அஞ்சும் அரசன், தன் குடிகளுக்குத் துன்புச் செய்யக் கூடாது. அகந்தையுடையோருக்கும், ஆண்டவனுக்கு அஞ்சாதவர்களுக்கும் நீ அஞ்சு.”

3

தூரத்திசை நாடுகளிலிருந்து வரும் வாணிபர்களிடம் கடுமையாக நடந்து கொள்ளும் அரசன் தன் பிரஜைகளின் நலனுக்கே பாதகம் விளைவிப்பவனாவான். ஒரு நாட்டைப்பற்றி நல்ல செய்திகளைக் கேள்விப்பலாவிட்டால் எந்த அறிவாளிதான் அங்குச் செல்ல இணங்குவான்?

உனக்கு நற்பெயர் வேண்டுமானால் வியாபாரிகளையும், தேசாந்திரிகளையும் மதிப்போடு நடத்து. ஏனெனில், அவர்கள்தான் உன் தன்மையை உலகில் பரப்புவார்கள். ஆனால், அதே சமயத்தில் நீ மிக உஷாராகவும் இருந்துகொள்ள வேண்டும். உன் விரோதிகளே நன்பர்போல் நடித்து உனக்குக் கேட்டைத் தேடி உன்னிடம் வரலாமல்லவா?

பழைய நண்பனின் பெருமையைப் புகழ். ஏனெனில் உன்னால் போற்றப்படுபவர் சாதாரணமாக உனக்குத் துரோகம் செய்யார்.

உன் பணியான் முதுமையடைந்தால் அவனை நன்றாய்க் கவனி. அவனுக்கு நீ செய்ய வேண்டிய கடமைகளைப் புறக் கணித்துவிடாதே! சேவை செய்யும் அவன் கை முதுமையால் தளர்ந்துவிட்டாலும், தாராளம் என்ற உன் கை மட்டும் தளர்ந்து விடக் கூடாது.

4

அரபு நாடொன்றுக்கு ஒரு தேசாந்திரி வந்தான். அவன் சகலமும் கற்ற பண்டிதனாகவும், பரந்த பிரயாண அனுபவம் படைத்த ஞானியாகவும் இருந்தான். அவன் அந்நாட்டு அரசனுடைய சமூகஞ் சென்றான். அரசனுக்கு அவனுடைய அறிவுத்திறம் நன்கு விளங்கியவுடனே அவனைத் தன் மந்திரியாக ஆக்கிக் கொண்டான்.

அவன்தன் வேலையை மிகுந்த திறமையோடு செய்தான். யார் மனமும் புண்படாத வகையில் நடந்தான். அரசாங்கத்திலுள்ள எவர்களின் அன்பைக் கவர்ந்தான். புறங்கூறுபவர்களுக்குக் கூட அவன்மீது குற்றஞ் சொல்ல இயலவில்லை. பொறாமைக் காரர்களும் அவனுக்குத் தீங்கு செய்யச் சந்தர்ப்பங்கிடைக்க வில்லையே என மனமுருகினர்.

எனினும், அரண்மனையிலிருந்த இரண்டு யுவதிகளிடம் இந்த மந்திரி மிகுந்த அன்புடையவனாக இருந்தான்.

இவனுக்குப் பதவி தருவதற்காக வேலையை விட்டு விலக்கப்பட்ட பழைய மந்திரி இவ்விஷயத்தை விஷமத்தோடு அரசனிடந் தெரிவித்தான்:

“அரசே, இந்தப் புது மந்திரி யார் என்பதை நான் அறியேன்; ஆனால், அவன் தங்கள் அடிமைப் பெண்கள் இருவரோடு சல்லாபிப்பது மட்டும் எனக்குத் தெரியும். அவன் பெரிய காபுசன் என்று அறிகிறேன். அவனைப் போன்றவன் தங்கள் சமூகத்துக்குக் கெட்ட பெயரைக் கொண்டு வருவதை எப்படிச் சகிப்பேன்? தாங்கள் இந்த ஏழைக்குச் செய்துள்ள நன்மைக்குப் பின்னும் இந்த அநியாயத்தைப் பார்த்துவிட்டு நான் எப்படி மௌனமாக இருப்பேன்?” என்றான்.

இதைக் கேட்ட அரசனுக்குக் கோபமுண்டாயிற்று. புது மந்திரியின் போக்கை அவன் கண்காணித்து வரலானான். புது மந்திரி அவ்வுடிமைப் பெண்களுள் ஒருத்தியைப் பார்த்துப் புன்னகை புரிவதையும், அதற்குப் பதில் கூறும் முறையில் அவன்

சிரித்த கள்ளச் சிரிப்பையும் அரசன் கவனித்தான். அவன் சந்தேகம் உறுதியாயிற்று.

அரசன் மந்திரியை அழைத்தான்: "நீ இவ்வளவு வெட்கங் கேட்ட அயோக்கியன் என்பதை அறியாமல் போனேன். இப்பெரும் பதவிக்கு நீ தகுதியுடையவனன்று. ஆனால், உன்னைக் குற்றம் சொல்லி என்ன பயன்? உன்னை மந்திரியாக நியமித்த நானல்லவா இதற்குப் பொறுப்பாளி!" என்று கடுமையாகப் பேசலானான்.

மந்திரி சொன்னான்: "என் மனம் குற்றம் என்ற கறையற்றிருக்கிறபடியினாலேயே எனக்குக் கேடு விளைவிக்க எண்ணும் பகைவனின் குரோதத்துக்கு நான் அஞ்ச வேண்டுவதில்லை. இந்தக் குற்றச்சாட்டைத் தங்களிடம் சொன்னவன் யார் என்பதை நான் அறிவேன்."

அரசன், "ஏன், பழைய மந்திரிதான் சொன்னான்."

மந்திரி சிரித்துக் கொண்டே பேசலானான்: "அவன் என்னைப் பற்றி என்ன புகார் சொல்லியிருந்தாலும் அதில் ஆச்சரியப் படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. தன்னுடைய இடத்தில் நான் இருப்பதைக் காணும் பொறாமைக்காரன் வேறென்ன செய்வான்? என்னைக்கு அவன் பதவி எனக்குத் தரப்பட்டதோ, அன்றே அவன் என் எதிரியாகிவிட்டானென்று நான் அறிவேன். நான் முன்னேறுவதால் தான் பின் தள்ளப்படுவதாக எண்ணும் அவன் இறுதி நான் வரை என் எதிரியாகவே இருப்பான். தாங்கள் தயவுசூர்ந்து இதைப்பற்றிய கதை ஒன்றைக் கேட்டருள வேண்டும்.

"ஒருவருடைய கனவில் ஷைத்தான் தோன்றினான். அவன் கம்பீரமானவனாகவும், சூரிய பிம்பம் போன்ற வதனமுள்ளவனாகவும் விளங்கினான். கனவு காண்பவர் அவனிடம் வினவினார்: 'ஹே ஒளி பொருந்தியவனே, மனிதர்களுக்கு உன் அழகு தெரியாது. உன்மீது உண்டான பயத்தினால் உன்னை அவர்கள் பயங்கரமான உருவினதாகத் தீட்டியுள்ளனர்!' என்று. ஷைத்தான் நகைத்தான். அவன் சொன்னான்: 'என் உருவம் அவ்வளவு கோரமானதன்று; எனினும், அதைத் தீட்டும்

எழுதுகோல் என் எதிரியின் கையில்லல்லவா இருக்கிறது! அவன் கூட்டத்தினரை நான் சுவர்க்கத்துக்கு வெளியே தூக்கியெறிந்தேன். அதற்காக அவன் என் உருவை இத்தனை அவலசுக்ஷணமாகத் தீட்டுகிறான்!" என்று.

மந்திரி மேலும் தொடர்ந்தான்: "இதுபோலவே நான் நல்லவனாக இருந்தாலும், பொறாமைக்காரர்கள் என்னைக் குறித்து இழிவாகவே பேசுகிறார்கள். ஆனால், குற்றமுள்ள நெஞ்சந்தானே வருத்த மனுபவிக்கும்! குற்றமற்ற நான் பேச ஏன் பயப்பட வேண்டும்?"

அரசன் முற்றிய கோபத்தோடு மொழியலானான்: "அடே, இதை உன் எதிரி சொல்லக் கேட்டதாக மட்டும் எண்ணாதே! அந்த அடிமைப் பெண்களிடம் நீ நடந்துகொள்ளும் முறையை நான் கண்களாலேயே கண்டேன்."

மந்திரி: "ஆமாம். தாங்கள் பிரியப்பட்டால் அதை விளக்குகிறேன். பணக்காரனை ஏழை பொறாமைக் கண் கொண்டு நோக்குவதை நீங்கள் கண்டதில்லையா? ஒரு காலத்தில் இவ்விரு அடிமைகளைப் போல் எனக்கொரு மனைவி யிருந்தான். அவளுடைய முத்துப் பல் வரிசைகள் தந்தச் சுவர் போலிருந்தன. அவை பின்னர் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் உதிர்ந்துவிட்டன. என் மனைவியின் கடந்த கால இளமையை நினைவூட்டும் அவர்களே நான் ஏன் பொறாமைக் கண்கொண்டு நோக்கமாட்டேன்?"

இவ்வண்மை எனும் முத்தை அம்மந்திரி வெளிப்படுத்தியதும் அரசன் சொன்னான்: "இதைவிடத் தெளிவாக விளக்க முடியாதுதான். அழகியை இந்த நோக்கோடு பார்க்கும் முதியவன் அனாதா பத்துக்குரியவன்தான். நான் சற்று யோசித்திருப்பின் ஒரு எதிரியின் பேச்சைக் கேட்டு உனக்குத் தீங்கு செய்ய நினைத்திருக்கமாட்டேன்."

பொறாமைக்காரர்களின் பேச்சைப் பொருட்படுத்தாததே! அவர்கள் யோசனைப்படி நடந்தால் பின்னர் வருந்த நேரிடும்.

புறங்கூறியவனைக் கண்டித்துவிட்டு, மந்திரிக்கு அதிக மதிப்புத் தந்தான் அரசன். மந்திரியும் பல காலம் நேர்மையோடு தன் வேலையைச் செய்து புகழ் பெற்றான்.

5

தமாஸ்கல் நகரில் கொடிய பஞ்சம் ஏற்பட்டது. காதலர்கள் காதலியரைக்கூட மறந்தனர். வானம் கருமியாயிற்று; வயல்கள் பிளவுண்டன; ஈச்ச மரங்கள் ஈரமற்று உலர்ந்தன; கனைகள் வற்றிப்போயின; அனாதைகளின் கண்ணீரையன்றி வேறு தண்ணீரைக் காண முடியவில்லை. விதவைகளின் விம்மலால் எழுந்த விசைப் பெருமூச்சுத்தான் வீட்டுப் புகைபோக்கி மூலம் புகையாக வெளியாயிற்று. வறியோனைப்போல் மரங்கள் இலையற்று மொட்டையாயின; மலைகள் பசுமையற்றுப் பொட்டலாயின; வெட்டுக் கிளிகள் தோட்டங்களையுண்டன; மானிடர் வெட்டுக்கிளிகளை உண்டனர்.

இச்சமயம் என்னிடம் ஒரு நண்பன் வந்தான். அவன் உடம்பில் எலும்புநீர் தோலுமன்றி வேறு எதுவுமில்லை. அவனோ பெரும் பணக்காரன். ஆகவே, அவனுடைய மெலிந்த நிலை கண்டு நான் வியப்புற்றேன். "நண்பா, உனக்கென்ன கேடு வந்தது?" என்று வினவினேன்.

அவன் சொன்னான்: "உனக்கு அறிவில்லை? பஞ்சத்தின் கொடுமை எத்தகையது என்பதை நீ பார்க்கவில்லையா? வானிலிருந்து மழை பெய்யவுமில்லை; மக்கள் அழுதால் வாளை எட்டவுமில்லை."

"அதனால் உனக்கேன்போ கஷ்டம்? மாற்றில்லாதவர்களைத் தானே விஷம் கொல்லும்!" என்றேன் நான். அறிஞன் மூடனை நோக்குவதுபோல், அவன் என்னை உறுத்துப் பார்த்துவிட்டுக் கூறலானான்: "ஒருவன் பாதுகாப்பாகக் கரையில் நின்றாலும், தன் நண்பர்கள் கடலில் மூழ்குவதைச் சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருந் திரக்க மாட்டான். என் முகம் உணவுப் பஞ்சத்தால் வெளுக்கவில்லை. ஏழை படும் பாடு என் மனத்தை வருத்துகிறது. நான் புண்ணின்றி இருப்பதற்காக அல்லா(ஹ்)வுக்கு நன்றி செலுத்தினும், பிறர் புண்களைக் காணும்போது நடுநடுங்குகிறேன்."

தன்னருகே நோயாளியை வைத்திருப்பவனுடைய இன்ப மெல்லாம் கசப்பானதாகவே இருக்கும். இரப்போனுக்கு உணவளியாதவன் சோறு விஷம் போன்று கேடு தரக்கூடியது. ✱

அத்தியாயம் - 2

பிறர்க்கு உதவுதல் பற்றி

6

மிருந்த தயாள குணமுடைய ஒருவனிடம், தன் தயாளத்தை வெளிக்குக் காட்டக் கூடிய அளவில் பணமில்லை. அவன் கடனாளியாகவும் இருந்தான். ஒரு நாள் அவனுக்கு ஓர் ஏழை இவ்விதம் கடிதம் எழுதியிருந்தான்: "இனியவரே, நான் கடனாளி யாகச் சிறையிலடைபட்டேன். என் கடனைத் தீர்த்து என்னை விடுதலை செய்வீர்களாயின் என்றும் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன்."

தயாளவான் உடனே உதவி செய்ய எண்ணினான். ஆனால், கையில் காசில்லை. ஆகவே, கடன் கொடுத்தோரிடம் ஓர் ஆள் மூலம் இவ்விதம் கேட்டனுப்பினான்: "இந்த மனிதனைச் சில காலம் விடுதலை செய்துவிட்டு அவனுக்குப் பதில் என்னை அடைத்து வைக்கிறீர்களா?" அவர்கள் அதற்குச் சம்மதிக்கவே, அவன் சிறைச்சாலை சென்றான். கடன்காரனைக் கண்டான். "எழுந்திரு, ஊரைவிட்டே ஓடிவிடு!" என்றான்.

தன் கூண்டுக் கதவு திறந்துகிடக்கக் காணும் ஊர்க்குருவி ஒரு கணக்கூடத் தாமதிப்பதில்லை. காலைக் காற்றைப்போலக் கைதி அந்நாட்டைவிட்டே நகர்ந்தான். தயாளவான் சிறைப்பட்டான். அவன் யாரிடமும் உதவி தேடாது சிறையில் கிடந்து உழன்றான்; அமைதியின்றி இரவில் கூடத் தூங்காது துன்புற்றான்.

ஒரு சமயம் பெரியார் ஒருவர் அங்கே வந்தார்; அவனைப் பார்த்தார். "அப்பா, உன்னைப் பார்த்தால் நான் நான்மானவனாகத் தெரிகிறதே, நீ சிறைப்பட்டக் காரணமென்ன?" என்று வினவினார்.

"நான் செய்த குற்றம் ஏதுமில்லை. ஒருவன் சிறையில் துன்புறக் கண்டேன். அவனை விடுவித்து நான் கைதியானேன். ஒருவன் துன்புறும்போது நான் இன்பத்தில் வாழ விரும்பவில்லை!" என்றான் அவன்.

பின்னர் அவன் இறந்துபோனான். ஆயினும், அவன் நற்பெயர் நிலை நின்றது.

இறவாத பெயருடையான் பாக்கியவான். புகழுடம்பை விடுத்துப் பூமியினடியில் துயில்பவன், புகழைப் புதைத்துவிட்டுப் புண்ணுடம்போடு உலவுபவனைவிடச் சாலச் சிறந்தவன்; அவன் பெயர் என்றும் நிலை நிற்கும்.

7

பாலையிலே நாயொன்று தாசுத்தால் துடி துடிக்கக் கண்டான் ஒருவன். உடனே தன் தலைப்பாகையை அவிழ்த்து அதனுள் விருந்த தொப்பியில் வாளி போல் கட்டி நீர் இறைத்து அதற்குக் கொடுத்தான். அப்போது ஒரு பெரியார் சொன்னார்: "இந்த நற்செயலுக்காக இவன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படலாம்!" என்று.

நாயிடம் அன்பு காட்டுபவன் மனிதரிடம் அதைவிட அதிக அன்புடையானாகவன்றோ இருத்தல் வேண்டும்!

உன் சக்திக்கேற்ற முறையில் தாராளவானாக இரு. பாலையில் ஒரு கிணறு தோண்ட உனக்கு வகையில்லை யென்றாலும், பாலையில் தண்ணீரெடுத்து உதவவாவது செய்!

உழைப்பவன் தன் ஊழியத்திலிருந்து தருமங் கொடுக்கும் ஒரு காசு, உழையாதவன் வண்டி வண்டியாக அள்ளிக் கொடுப்பதை விட, சிரஷ்டமானதாம்.

தன் பலத்துக்குத் தக்கபடிதான் சேவையும் இருக்க வேண்டும். சிட்டுக் குருவி பனங்காயைச் சமக்காது. சிற்றெறும்புக்கு விட்டிலின் காலே பெரும் பாரமாகும்.

இன்று பிறர்க்கு நன்மை செய்; அப்படியானால்தான் நாளை இறைவன் உன்னைக் கடுமையாக நடத்த மாட்டான்.

உன் பணியாளிடம் தாராளத்தோடீரு. காரணம், நாளை அவன் அரசனாகலாம்-சதுரங்கத்தில் சிப்பாய்கூட அரசனாவது போல.

8

ஓர் ஏழை நல்ல மனமற்ற பணக்காரனொருவனிடம் தன் துன்பங்களைக் கூறினான். அப்படியிருந்தும் அப்பணக்காரன் உதவி ஏதும் செய்யாது கோபமாக அவனைப் போகச் சொன்னான்.

ஏழையின் இதயத்திலிருந்து இரத்தஞ் சொட்டிற்று. அவன் சொன்னான்: "இத்தகைய கொடியவனாக இருப்பதும் விந்தை தான்! பிச்சை புகுவதின் துன்பத்தை இவன் அறியான் போலும்!"

பணக்காரன் தன் அடிமையைவிட்டு அவனை அடித்து விரட்டச் சொன்னான். இத்தகைய மனப்பான்மையால் அதிர்ஷ்டம் அவனைக் கைவிட்டது. அவன் செல்வம் முழுவதும் மறைந்தது. அவன் அடிமை இன்னொரு தாராளவானிடஞ் சென்றான். இந்த ஐஜமானன் ஏழைகளைக் கண்டால் இன்பமாக உபசரிப்பான்.

ஒரு நாள் இரவு இவன் வீட்டின் முன் ஓர் ஏழை வந்து நின்று சேறூ கேட்டான். அந்தப் பணக்காரன் தன் அடிமையை அழைத்து அவனுக்கு உணவளிக்குமாறு கூறினான். ஏழைக்குப் படைக்க உணவு கொண்டு வந்த அடிமை அவனை உற்று நோக்கிவிட்டு அலறினான். ஐஜமானன், "ஏன்பா அழுகிறாய்?" என்று வினவினான். "இத்துரதிர்ஷ்டம் பிடித்த கிழவரைக் கண்டதும் என் மனம் வருந்துகிறது. ஒரு காலத்தில் இவர் பெருஞ்செல்வராய் இருந்தார்; நான் இவர் அடிமையாய் இருந்தேன்!" என்று அந்த வேலைக்காரன் பதிலளித்தான்.

ஐஜமானன் நகைத்துச் சொன்னான்: "மகனே, இதுகுறித்து நீ வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. காலச் சக்கரம் வெகு நியாயமாகவே சுழல்கிறது. அந்த ஏழை ஒரு காலத்தில் அகம்பாவம் பிடித்த செல்வனாய் இருந்தான். அப்போது நான் ஏழையாக அவன் வீட்டுவாசலில் நின்றேன். என்னை விரட்டச் செய்தான். அன்று நான் இருந்த நிலைக்கு இன்று அவனை விதி கொண்டு வந்துவிட்டது. இறைவனின் இரக்கப் பார்வை என் துன்பம் எனும் தரிகையைக் கழுவிற்று. இறைவன் ஒரு கதவை மூடினாலும் இன்னொரு கதவைத் திறந்துவைக்கும் கருணையாளன்தான்."

ஏழைகள் பலர் செல்வர்களாகியுள்ளனர்; செல்வர்கள் பலர் ஓட்டாண்டுகளாகியுள்ளனர்.

9

நடக்கச் சக்தியற்ற நரியொன்றை ஒருவன் கண்டான். இது இந்நிலையில் எவ்விதம் உயிர் வாழ்கிறது என்று வியப்படைந்தான். அப்போது ஒரு புலி ஒரு மானைத் தன் வாயில் கௌவியவாறு அங்கே வந்தது. அது வயிற்றை நிரப்பிக் கொண்டு தன் வழியே சென்றது. அது விட்டுச் சென்ற எச்சிலை நரி தின்றது. மறு நாளும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் நரிக்குப் படியளந்தான்.

அம்மனிதனின் கண்கள் திறந்தன. உண்மையான அறிவொளியைத் தான் பார்ப்பதாக அவன் நினைத்தான். "இதன் பின் நான் ஒரு மூலையில் வாணவிரும்பேன். ஏனெனில், யானைக்கு உணவு அதன் வலிமையாலா கிடைக்கிறது!" என்று அவன் சிந்தித்தான்.

அவ்விதமே அவன் மௌனமாகத் தன் தினசரி உணவு எங்கிருந்தாவது வரும் என்ற எண்ணத்தோடு அமர்ந்திருந்தான். யாரும் அவனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அவன் விரைவில் அலும்புந் தோலுமாயினான். அவன் புலன்கள் மழுங்கின. அப்போது ஒரு பள்ளிவாசலிலிருந்து இக்குரல் எழக் கேட்டான்: "ஏ உதவாக்கரை மனிதனே, எழுந்திரு! உழைக்கும் புலியாய் இரு; நடக்க இயலா நரியாகாதே! புலியைப் போல் உழைத்து அதைப் போல் உன் ஊதியத்தில் பிறர்க்கும் மீதி வை! பிறர் விட்டு வைப்பதில் அந்த நரியைப் போல் உன் பசியைத் தணிக்க விரும்பாதே! உன் உழைப்பின் ஊதியத்தால் பயன்பெறு! உண்மையான மனிதனைப் போல் உழை; உணவில்லாதவனுக்கு உதவு!"

ஏ இளமையே, முதுமைக்குக் கைகொடுத்துத் தூக்கிவிடு. நீ விழுந்துகொண்டு, 'எனக்குக் கைகொடு!' என்று வேண்டாதே. ஆண்டவனின் சிருஷ்டிக்கு உதவுபவர்கள் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பயன் பெறுவார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்!

10

எமன் நாட்டு அரசன் ஒருவன் மிகுந்த தாராள மனம் படைத்தவனாக இருந்தான். அவன் முன்னர் ஹாத்தீம் தாயி என்ற தாராளவானை யாராவது புகழ ஆரம்பித்துவிட்டால் அவனுக்குக் கோபம் வந்துவிடும். "எத்தனை நாளைக்குத்தான் அந்த வெங்களைப் பற்றிப் பேசுவீர்கள்? அவனுக்கோ ஆட்சியில்லை; அதிகாரமில்லை; செல்வமுமில்லை. எனினும், அவனை ஏன் புகழ்கிறீர்கள்?" என்று அவன் கேட்பதுண்டு.

ஒரு தடவை அவனுடைய ஆடம்பரமான விருந்துக்கு வந்திருந்த பலர் ஹாத்தீம் தாயியின் பெருமையைப் பேசலாயினர். இது கண்டு பொறாமை கொண்ட அரசன் ஒரு வீரனை அழைத்தான். "ஹாத்தீம் உயிரோடிருக்கும் வரை என்னை யாரும் புகழமாட்டார்கள். நீ சென்று அவனைக் கொன்று வா!" என்று உத்தரவிட்டான்.

வீரன் ஹாத்தீமைத் தேடி ஊர் ஊராக வந்து கொண்டிருந்தான். வழியில் ஓரிடத்தில் இளைஞன் ஒருவனைக் கண்டான். அவ்விளைஞன் அழகனாகவும், இனிய வதனமுடையவனாகவும் இருந்தான். அவன் வீரனிடம் அன்போடு பழகினான். அவனைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றான். இரவை அங்கேயே கழிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டான். அவனுடைய உபசாரம் வீரனின் தீய மனத்தையும் நல்லதாக மாற்றிவிட்டது.

மறுநாள் காலையில் இளைஞன் அவ்வீரனை இன்னுஞ் சில நாள் தன்னோடு தங்கும்படி கேட்டுக் கொண்டான்.

"எனக்கு அவசர வேலை இருக்கிறது. நான் இங்குத் தங்க இயலாதவனாக இருக்கிறேன்," என்றான் வீரன்.

"நீ சொல்கிற வேலை என்ன என்று தெரிவிக்க முடியுமானால் நான் என்னால் இயன்ற உதவி செய்யச் சித்தமாய் இருக்கிறேன்."

“ஹே தாராளவானே, பரந்த மனமுடையோர் இரகசியத்தை வெளியிடார் என்பதை நான் அறிவேன். ஆகவே, கேளும்! இந்த நாட்டில்தான் என்று நினைக்கிறேன், ஹாத்தீம் தாயி என்ற உயரிய குணம் படைத்தோன் ஒருவன் இருக்கிறானாம். எமன் அரசர் அவனைக் கொன்று வரும்படி உத்தரவிட்டிருக்கிறார். அவர்களுக்கிடையே என்ன சச்சரவு என்பதை நான் அறிய முடியவில்லை. ஆகவே, அவன் இருக்குமிடத்தைக் காட்டினால் நான் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன்!” என்று வீரன் கூறினான்.

இளைஞன் சிரித்தபடியே சொன்னான்: “நான்தானப்பா ஹாத்தீம். இதோ என் தலை; உன் வாளால் அதைக் கொய்து செல். உனக்குத் துன்பம் நேருவதையோ, நீ வந்த காரியம் கைகூடாது போவதையோ நான் விரும்பவில்லை.”

வீரன் ஹாத்தீமின் கால்களில் விழுந்தான். “உன் உடலில் ஒரு மயிருக்கேனும் தீங்கிழைத்தேனாயின் நான் நாயினுங் கடையனாவேன்!” என்று கூறிவிட்டு எமனை நோக்கித் திரும்பினான்.

அவன் அரசன் முன் வந்து நின்றான். அரசன் அவனை வரவேற்றுச் சென்ற காரியம் வெற்றிதானே என்று வினவினான். வீரன் பணிவோடு கூறினான்: “அரசே, நான் ஹாத்தீமைக் கண்டேன். அவன் தாராளமும், புத்திசாதுர்யமும் நிறைந்தவனாக இருக்கிறான். மிகுந்த திடசாலியுங்கூட. அவனுடைய உபசாரச் சமை என் முதுகை வளைத்துவிட்டது. தாராளம் என்ற கத்தியால் அவன் என்னைக் கொன்றுவிட்டான்.”

ஹாத்தீமின் தயாள குணம் முழுவதையும் கேள்வியுற்ற அரசன், அவன் பெருமையை வியந்தான். வீரனுக்கும் வெகுமதியளித்து அனுப்பினான்.

அத்தியாயம் - 3

அன்பைப் பற்றி

11

ஒரு மஸ்ஜித் வாசலில் நின்று கிழவன் ஒருவன் யாசித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனிடம் ஒருவர் கூறினார்: “இது யாசகங் கேட்கும் இடமன்று; இங்கே நிற்காதே!” என்று.

“ஏழையின் நிலை கண்டிரங்காதவர்கள் இருக்கும் இதென்ன வீடு?” என்றான் கிழவன்.

“அதிகம் பேசாதே, இது இறைவன் வீடு!” என்றார் அவர்.

ஏழை கூக்குரலிட்டுச் சொன்னான்: “அந்தோ, நான் இந்த வாயிலிலா ஏமாற்றமுற வேண்டும்! எத்தத் தெருவிலும் நான் ஏமாற்றமுற்றதில்லையே! இறைவன் வீட்டு வாசலிலிருந்து அப்படி ஏன் செல்ல வேண்டும்? இங்கே தேவை என்ற கரத்தை நீட்டுவேன். இங்கிருந்து வெறுங் கையோடு செல்லமாட்டேன்.”

ஓராண்டு அவன் பள்ளிவாசல் வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு தொழுகையிலேயே நான் போக்கினான். அதன்பின் ஒரு நாள் இரவு அவன் ஹிருதயம் பலவீனத்தால் துடித்தது. மறு நாள் காலையில் விடி விளக்கைப் போல் அவன் உயிர் அணைந்து போயிற்று. அந்தத் தருணத்தில் அவன் கூறினான், “அத்தாராள வானின் வீட்டுக் கதவை யார்தட்டினாலும் அது திறக்கும்!” என்று.

இறைவனைத் தேடுபவன் பொறுமையோடிருக்க வேண்டும்; சகிப்புத் தன்மையுடையோனாக வேண்டும். பின்னர்தான் அவன் நாட்டம் நிறைவேறும்.

12

சுல்தான் மஹ்முது கஜ்னவியைப் பற்றி ஒருவர் இவ்விதங் கூறினார்: “இந்தச் சுல்தான் தன் அடிமை ஆயாஸிடம் மிகுந்த அன்புள்ளவராக இருக்கிறாரே அவனோ பார்வைக்கிரியவனாகக்

கூட இல்லையே! அழகும் மணமுமற்ற மலரைப் புல்புல்கூட விரும்பாதே!" என்று.

இது மஹ்முது காதுக்கும் எட்டிற்று. அவர் சொன்னார், "நான் அவனிடம் அன்போடிருப்பதற்குக் காரணம் அவனிடமுள்ள நற்குணங்கள்தாம். வேறு எதுவுமில்லை!" என்று.

ஒரு கணவாயில் ரத்தினங்களை ஏற்றிச் சென்ற ஒட்டகம் கீழே விழுந்து அதன் முதுகிலிருந்த ரத்தினப் பெட்டி உடைந்து ரத்தினம் சிதறிக் கிடந்ததாம். சுல்தான் இதைக் கண்டு தன்படை வீரர்களுக்கு அதைக் கொள்ளையடிக்கும்படி உத்தரவிட்டாராம். உடனே அவர்கள் தத்தம் குதிரைகளில் வேகமாகக் கடுகினராம். சுல்தானின் குதிரை பின்தங்கி விட்டதாம். அவரோடு ஆயாஸ் மட்டுமே இருந்தானாம். பின்னர் சுல்தான் அவனிடங் கேட்டாராம், அவன் கொள்ளையடித்தது என்ன என்று.

"ஒன்றுமில்லை. தங்களுக்குப் பின்னாலேயே நான் வந்து கொண்டிருந்தேன். தங்கள் சேவையைத் தவிர வேறு எண்ணமே என் மனத்தில் இல்லை!" என்றானாம் ஆயாஸ்.

உனக்கு அரச அவையில் முக்கிய இடங் கிடைத்தால், வேறு லாபங் கருதி அரசனின் நலனை மறந்துவிடாதே.

13

இரவில் விளக்கைப் போல் மினுமினுக்கும் மின்மினிப் பூச்சியிடம், "நீ ஏன் பகல் நேரத்தில் வெளிவருவதில்லை?" என்று யாரோ கேட்டார்கள்.

"நான் சூரியன் முன் ஒளியற்றிருப்பதனால்தான்!" என்று சாதுர்யமாகப் பதிலளித்தது அது.

14

விட்டிலிடம் ஒருவர் சொன்னார்: "சிறு பூச்சியே, உனக்குத் தகுதியானவர்களிடம் சென்று உறவு பாராட்டு. உனக்கு நம்பிக்கை

தரும் இடத்துக்குப் போ. நியா விளக்கைக் காதலிப்பது! நெருப்பின் முன் சுற்றாதே. அத்தகைய செயல் செய்யமுன் அதற்குரிய பலம் இருக்கிறதா என்று சிந்தனை செய்..."

விட்டில் பதிலிறுத்தது: "நான் எரிந்து போனாலென்ன? என் இதயத்தில் காதலிருக்கிறது. இந்த நெருப்பு எனக்கு மலரைப் போல. என் சொந்த இஷ்டப்படியானான் நெருப்பில் விழுகிறேன்? அவள் காதல் எனுஞ் சங்கிலி என் கழுத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவள் பாதத்தடியில் சாவது எனக்குப் பரம திருப்தியளிக்கிறது. அவள் எனக்கு ஆருயிரானவளாக இருப்பதால் நான் எரிந்து போகிறேன். என் அழிவு அவளுக்கும் வருத்தந் தரும் என்ற திருப்தியும் இருக்கிறது. கடிவாளத்தைத் தவற விட்டு நிற்கதியாகக் குதிரை மேல் இருப்பவனிடம், 'மெதுவாக ஓட்டு!' என்று சொல்வதில் பயனென்ன?"

அத்தியாயம் - 4

அடக்கம் பற்றி

15

இறைவன் சிருஷ்டியே, நீ மண்ணிலிருந்து படைக்கப் பட்டாய்; மண்ணைப்போல் தாழ்மையோடிரு! திருட்டுத்தனம், கொடுமை, அகந்தை ஆகியவற்றை அகற்று. மண்ணிலிருந்து உதித்த நீ நெருப்பைப் போலிராதே! நெருப்பு அகந்தையோடு தலைதூக்கினால் மண் தாழ்மையோடு பணிந்து கொடுக்கிறது.

நெருப்பு அகந்தை கொண்டிருப்பதால் அதிலிருந்து பூதங்கள் படைக்கப்பட்டன; மண் பணிவோடிருப்பதால் அதிலிருந்து மானிடர் படைக்கப்பட்டனர்.

16

வசந்த மேகத்திலிருந்து ஒரு துளி மழை கடலை நோக்கி வந்தது. கடலின் அகண்டாகாரத்தையும், தன் சிறிய தன்மையையும் கண்டு அது வெட்கங் கொண்டது.

அது எண்ணிற்று, "கடலெங்கே, நானெங்கே! அதனோடு ஒப்பிடவே முடியாதே!" என்று.

இவ்விதமே அது நடுநடுங்கிக் கொண்டு இறங்கியபோது தன் வாயைத் திறந்து கொண்டிருந்த முத்துச் சிப்பிக்குள்ளே விழுந்தது. விதி அதை ஓர் உயரிய முத்தாக ஆக்கிற்று.

அது பணிவோடிருந்ததால் உன்னதமாக்கப்பட்டது; தன்னை இழக்கும் நிலைக்கு வந்த அது தன்னைப்பற்றிப் பிறர் போற்றும் நிலை பெற்றது அடக்கத்தால்தான்.

17

நற்குடியில் பிறந்தவனாகிய இளைஞன் ஒருவன் துருக்கித் துறைமுக மொன்றில் வந்திறங்கினான். அவன் அறிவும்,

ஆர்.பி.எம். கனி ————— ♦ 157

மரியாதையும் பொருந்தியவனாகத் தெரிந்ததால் அவன் பெட்டி படுக்கையைப் பள்ளி வாசலில் வைத்துக்கொண்டு அங்கே தங்க அனுமதித்தனர்.

ஒரு நாள் பள்ளிவாசல் மோதீன், பள்ளிவாசலில் உள்ள குப்பை கூளங்களைக் கூட்டிச் சுத்தம் செய்யும்படி அவனிடங் கூறினார்.

உடனே இளைஞன் வெளியே சென்றான். பின்னர் திரும்ப வேயில்லை. அவன் பள்ளிவாசல் வேலையைச் செய்ய விருப்ப மில்லாது அவ்விதம் போய்விட்டான் என்று பெரியவர்கள் பேசிக் கொண்டனர்.

மறுநாள் பள்ளிவாசல் பணியான் ஒருவன் அவனை வழியில் கண்டிருக்கிறான். "உன் புத்தி மாறாட்டத்தால் ஓடிப் போய் விட்டாயேயப்பா! சேவையால் மனிதர்கள் கண்ணியம் பெற முடியும் என்பதை நீ அறியாயோ!" என்று அவன் வினவி யிருக்கிறான்.

இளைஞன் அழுதுகொண்டே சொன்னானாம்: "எனது ஆத்ம நண்பனே, அந்தப் புனித ஸ்தலத்தில் நான் எந்தக் குப்பையையும் அழுக்கையும் கண்டேனில்லை, என் மன அழுக்கைத் தவிர. ஆகவே, அப் பள்ளிவாசலைப் பரிசுத்தமாக்க அங்கிருந்த அழுக்காகிய என் மனத்தை எடுத்து வந்துவிட்டேன்."

பக்தனுக்குப் பணிவே தாரக மந்திரம். நீ நல்லபேற்றை விரும்பினால் தாழ்மையோடிரு; அதற்கு ஏறுவதற்கு வேறு ஏனைய இல்லை என்பதை அறி.

18

மாருப் கர்க்கி என்ற ஞானிகள் நாயகம் தயாளம் மிகுந்த வர்களாய் இருந்தார்கள். ஒரு தடவை நோயால் துன்புற்ற ஒருவன் அவர்கள் வீட்டுக்கு வந்தான். அவன் உயிர் ஊசலாயுக் கொண்டிருந்தது.

மாறும் அவனைத் தன் வீட்டில் தங்க வைத்துச் சிகிச்சை செய்தார்கள். அந்த நோயாளி இரவில் தூங்குவதேயில்லை; மற்றவர்களையும் தூங்க விடுவதில்லை; கூச்சலிட்டுக் கொண்டே இருப்பான். அவன் சாகாவிட்டாலும் அவன் கூக்குரல் பிறரைச் சாக அடித்தது. ஒருவரும் அவன் அருகே இருக்க விரும்பவில்லை. ஆனால், மாறும் கர்க்கி மட்டும் அவன் பக்கமிருந்து உதவி செய்து வந்தார்கள்.

பல நாட்களாகத் தூக்கமில்லாத அவர்கள் ஒரு நாள் இரவு அயர்ந்து தூங்கிவிட்டார்கள். அவர்கள் தூங்குவதைக் கண்ட நோயாளி கத்தலானான். "நீ நாசமாய்ப் போவாய்! நன்றாகத் தின்றுவிட்டுத் தூங்கும் உனக்கெங்கே இந்த ஏழையின் துன்பம் தெரியப்போகிறது!" என்று அவர்களைத் திட்டினான்.

தூங்கிய அவர்கள் இதைக் கேட்கவில்லையானாலும் வீட்டிலுள்ள பெண்கள் காதில் இது விழுந்தது. அவர்கள் மாறும் கர்க்கியை எழுப்பி, "அப்பிச்சைக்காரப் பயல் உங்களைத் திட்டுகிறான். அவன் எங்காவது சென்று சாகட்டும். வெளியே விரட்டுங்கள். கருணை காட்டுவதற்கும் சமய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது!" என்று கூறினர்.

மாறும் சிரித்தார்கள். "அவனுடைய பேச்சைக் கேட்டா கோபங் கொள்வது! அவன் நோயால் அவ்விதம் திட்டினான். நாம் பலவானாக இருந்தால் பலஹீனர்களின் பாரத்தைத் தாங்க வேண்டும். நாம் அன்பு என்ற மரம் வளர்த்தால் நற்பெயர் என்ற பழங் கிடைப்பது உறுதி!" என்று கூறினார்கள்.

அகந்தையை அகற்றுவோர் கண்ணியமடைவர்; பணியுடையான் பாராள்வான்.

19

ஹாத்தீம் தாயியிக்குக் காது செவிடு என்று யாவரும் நம்பி வந்தனர்.

ஒரு நாள் காலையில் சிலந்திக் கூட்டில் அகப்பட்டுக் கொண்ட ஈ ஒன்றின் இரைச்சல் அவர் கவனத்தை ஈர்த்தது. "பேராசையால் சிறையுண்ட பேதாய், பேசாமலிரு! பொறுமையைக் கைக்கொள். மனத்தை ஈர்க்கும் உணவிருக்கும் இடத்துக்கு அருகே உன்னைப் பிடிக்கும் வலையும் இருக்குமென்பதை உணர்!" என்று அதை நோக்கி ஹாத்தீம் கூறினார்.

அவர் அருகிலிருந்த சீடர்களில் ஒருவன் கேட்டான்: "எங்கள் காதுகளில் விழாத ஈயின் இரைச்சலைத் தாங்கள் கேட்டது ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே! நிச்சயமாக உங்களுக்குக் காது செவிடல்ல."

ஹாத்தீம் கூறினார்: "வெற்று வார்த்தைகளைக் கேட்பதை விடச் செவிடாக இருப்பது நலம். என்னோடு இருப்பவர்கள் என் பெருமைகளைக் கூறிக் குற்றங்களை மறைக்கப் பார்த்தனர்; என்னை ஒன்றுக்கும் உதவாதவனாக ஆக்க முனைந்தனர். அவர்கள் புகழ்மொழியிலிருந்தும் தப்பு வதற்காகவே நான் செவிடனாக நடித்தேன். எனக்குக் காது கேட்காது என்று எண்ணுபவர்கள் என்னிடமுள்ள நற்குணங்களையும், குற்றங்களையும் குறித்துத் தாராளமாகப் பேசுவார்கள். அப்போது நான் என் குறைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும்; தீயவைகளை விலக்கிக் கொள்ள முடியும்."

புகழ்ச்சி எனும் கயிற்பைப் பிடித்தால் அது உன்னைப் பாதாளத்துக்குக் கொண்டு போய்விடும். ஹாத்தீமைப் போல் செவிடாக இரு. உன்னைப் பற்றிக் குறை கூறுபவர்கள் சொல்வதற்குக் காது கொடு.

20

லுக்குமான் என்பவர் பட்ட மரத்தையும் தளிர்க்கச் செய்யும் மருந்துகளைக் கண்டுபிடித்த கிரேக்க நாட்டு மகான். இவரை லுக்குமான் ஹக்கீம் என்றுதான் சாதாரணமாக வழங்குவார்கள்.

இவர் கருத்த உருவினர்; ஆடும்பரமற்றவர். இவரை ஒருவன் அடிமை என்றெண்ணிப் பிடித்துச் சென்றான்; தனக்கு வீடு

கட்டுவதற்காகக் கூலியாளாக நியமித்தான்; மண் சுமக்கச் செய்தான். ஒரு வருஷம் இப்படிக்கே கடந்தது. பின்னர் அவன் இவர் யார் என்பதை அறிந்தான். அவனைப் பயம் கப்பிக் கொண்டது. லுக்குமான் ஹக்கீம் கால்களில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேட்டான்.

அவ்வறிஞர் புன்னகை புரிந்தார்: "நீ மன்னிப்புக் கேட்பதால் பயன் என்ன? உன் கொடுமை காரணமாக ஓராண்டு என் உள்ளம் இரத்தம் சிந்திற்று. அதை ஒரு கணத்தில் நான் மறப்பதெங்ஙனம்? எனினும், நான் உன்னை மன்னிக்கிறேன். காரணம், உனக்குக் கிடைத்த லாபத்தால் நான் எந்த நஷ்டமும் அடைந்து விடவில்லை. நீயோ உன் வீட்டைக் கட்டி முடித்துக் கொண்டாய்; நான் என் அறிவை அபிவிருத்தி செய்து கொண்டேன். எனக்கும் ஓர் அடிமையுண்டு. அவனையும் அடிக்கடி பளுவான வேலைகளைச் செய்யும்படி நான் கஷ்டப்படுத்துவதுண்டு. இனி நான் பட்ட கஷ்டத்தை எண்ணியாவது அவனுக்கும் துன்பம் இழைக்க மாட்டேனல்லவா!"

பலவான் கையில் கஷ்டத்துக்குள்ளான யார்தான் பலஹினனின் கஷ்டங் கண்டு அனுதாபங் காட்ட மாட்டான்!

உன்னைவிட மேலான அந்தஸ்திலுள்ளவர்கள் உனக்குத் துன்பமிழைத்தால், உனக்குக் கீழிருப்பவர்களைக் கொடுமைக் குள்ளாக்காதே!

அத்தியாயம் - 5

தெய்வ நாட்டம் பற்றி

21

இன்பம் வருவது இறைவன் அருளாலேயே, உன் புஜ பலத்தால் அன்று.

இறைவன் இன்னருள் இல்லையெனின், உன் திறமையால் செல்வஞ் சேர்ப்பது இயலாது.

ஏறம்பு தன் பலஹினத்தால் வருந்தவில்லை; புலி தன் பலத்தால் உண்ணவில்லை.

உன் கை வாளை எட்ட முடியாதபடியினாலே, அங்கிருந்து வரும் அருளைத் தவிர்க்க முடியாததென ஏற்றுக்கொள்.

உன் ஆயுள் பலமானதாக இருக்கும்படி விதிக்கப்பட்டிருந்தால், பாம்போ, பகையோ எதுவுமே உனக்குத் தீங்கிழைக்க முடியாது.

சாவு நெருங்கிவிட்டாலோ அமிர்தமும் உன்னைக் கொல்லும் நஞ்சாகும்.

22

ஒரு நாள் இரவு ஒரு கிராமவாசிக்கு விலாப்புறத்தில் வலி ஏற்பட்டுத் தூங்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டான். ஒரு வைத்தியர் வந்து பார்த்துவிட்டுச் சொன்னார்: "திராகைக் இலையைத் தின்றதனால் இந்த வலி உண்டாகியிருக்கிறது. இன்று இரவு முழுதுங்கூடத் தாளாது; அதற்குள் அனேகமாக இவன் காலமாகி விடுவான். தார்த்தாரியன் அம்புகூடச் செமியாத இந்த இலையைப் போல் அத்தனை கஷ்டந்தராது!" என்று.

அன்றிரவு அவ்வைத்தியர் இறந்துபோனார்; அதற்குப் பின் நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகள் உயிரோடிருந்தான் அந்தக் கிராமவாசி!

23

ஒரு தர்வேஷ் கெட்ட குணம் படைத்த தன் மனைவியிடஞ் சொன்னார்: "அடி, விதி உன்னை விகார ரூபியாக ஆக்கியிருக்கும் போது ஏன் வாசனைச் கண்ணங்களைத் தடவி அழகுபடுத்தப் பார்க்கிறாய்?"

பலவந்தமாக யாரே அழகு சம்பாதிக்க முடியும்? கண் மையைக் கொண்டு குருடனைப் பார்க்கும்படி செய்ய இயலுமா?

கிரேக்க (யூனானி) நாட்டுத் தத்துவஞானிகள் கூட முள்ளி லிருந்து தேன் செய்ய முடியாது.

காட்டு மிருகத்தை மனிதனாக்க முடியாது; அதில் உள் நேரத்தை விணாக்காதே!

முகக் கண்ணாடியில் விழும் கறையை நீக்கி விடலாம்; ஆனால், கல்லிலிருந்து கண்ணாடி செய்யலாமா?

உடை மரத்தில் ரோஜா மலர்வதில்லை; குடான நீர் நீக்ரோவனை வெள்ளையாக்குவதில்லை.

விதியின் கண்களிலிருந்து தப்ப முடியாது; எனவே, இறைவனைச் சரணடைதலே அதற்குக் கவசமாகும்.

24

ஒரு பருந்திடம் ஒரு கழுகு கூறிற்று: "என்னைப் போல் வெகுதூரம் யாரும் பார்க்க முடியாது!" என்று.

பருந்து கேட்டது: "இருக்கலாம். ஆனால், அதோ அந்தப் பாலையில் நீ காண்பதென்ன?"

உற்றுப் பார்த்த கழுகு கூறிற்று: "அங்கே ஒரு துண்டு மாமிசங் கிடக்கக் காண்கிறேன்."

உடனே அவை அவ்விடத்துக்குப் பறந்து சென்றன. கழுகு மாமிசத் துண்டத்தில் உட்கார்ந்ததும் அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்த

பொறியில் மாட்டிக் கொண்டது. அது அப்பொறியைக் கவனிக்க வில்லை. விதி அதை மாட்டிவிட்டது.

எல்லாச் சிப்பிகளிலும் முத்திருப்பதில்லை; எப்பவரெல் லாம் இலக்கில் அடிப்பதில்லை.

பருந்து கேட்டது, "உன் எதிரியின் பொறியைக் காண இயலாத நீ மாமிசத்தைக் கண்டதால் என்ன பயன்?" என்று.

"எச்சரிக்கையும், விதியும் ஒன்றாகப் போவதில்லை!" என்றது கழுகு.

இறைவனுடைய ஏற்பாடு வேலை செய்யும் போது, நல்ல பார்வையுள்ள கண்ணும் குருடாகிவிடும்.

✱

அத்தியாயம் - 6

திருப்தியைப் பற்றி

25

தன் நிலை குறித்துத் திருப்தியுறாதான் இறைவனை அறிந்தவனாகான்; அவனைத் தொழுவனாமாகான்.

திருப்தி மனிதனைச் செல்வனாக்குகிறது-இதைப் பேராசைக் காரர்களிடஞ் சொல்லுங்கள்.

ஹே தீர்மானமற்றவனே, பொறுமையோடிரு! உருளும் கல்லில் புல் முளைப்பதில்லை.

நீ அறிவுடையோனாயின் பேராசையில் உழலாதே! அறிவாளிகள் நன்மை சம்பாதிக்கிறார்கள். பேராசைக்காரன் ஏமாற்றமுறுகிறான்.

ஆனால், உண்பதும், உறங்குவதும், விழிப்பதும் மாக்களின் நியதி; இவற்றை மடையர்கள்தாம் கைக்கொள்வார்கள்.

இறைவனை அடைவதற்காகத் தொழுவவன் அதிர்ஷ்ட முடையான்; அவன் இன்பமடைவான்.

இருளையும் ஒளியையும் பகுத்தறிய இயலாதவனுக்குப் பிசாசும் வானுலக ஆரணங்காகவே தெரியும்.

பேராசை என்ற பெருங்கல்லைத் தன் கால்களில் கட்டிக் கொண்டு (மனித) ராஜாளி எப்படி உயரே பறக்க முடியும்?

உன் உணவு விஷயத்தில் காட்டும் கருத்தைவிட உன்னைப் படைத்தவன் சிந்தனையில் அதிகக் கவனஞ் செலுத்தினால் சுவர்க்கம் உன் வசத்ததாகும். முதலில் மனிதத் தன்மையை வளர்; பின்னர்ச் சுவர்க்கவாசியின் தன்மையைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம்.

உன் பசிக்கேற்ற அளவே உண். வயிறு புடைக்க உண்டுவிட்டு மூச்சுவிடத் திணறுபவன் எப்படி இறைவனைப் போற்ற முடியும்?

26

துறவிகள் சிலரோடு நான் பால்ராவிலுள்ள ஈச்சந்தோப்பில் நுழைந்தேன். அங்கே பெருந் தீனிக்காரன் ஒருவன் வந்து சேர்ந்தான். அவன் உடையைத் தூக்கிக் கட்டிக்கொண்டு ஒரு மரத்தில் ஏறினான். ஆனால், தலைகுப்புற விழுந்து இறந்து போனான்.

உடனே கிராமத் தலைவன் அங்கே வந்து, "யார் இவனைக் கொன்றவர்?" என்று வினவினான்.

நான் சொன்னேன்: "அவன் வயிறுதானப்பா! வயிற்றுப் பாரத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு மரத்தில் ஏற முடியவில்லை. அது அவனைக் கீழே விழ்ச்செய்து கொன்று விட்டது."

27

தங்களுக்கு உணவு கிடைக்குமா என்று கவலையுற்ற கணவனிடம் மனைவி கூறினாள்: "இதுபற்றி நீர் கவலைப்படுவது வீண். விலைக்கு வாங்கப்பட்ட அடிமை தன் ஈஜமானிடம் நம்பிக்கை வைக்கிறான். ஈஜமானும் அவனுக்கு உணவளிக்கிறான். இந்த அடிமை தன் ஈஜமானிடம் கொள்ளும் நம்பிக்கை கூடவா உமக்கு இறைவனிடமில்லை?"

முன் காலத்தில் ஞானிகள் கல்லைப் பொன்னாக்கியதாக நான் கேள்விப்பட்டதுண்டு. இது பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாதது என்று எண்ண வேண்டாம். நீ திருப்தியுற்றவனாகிவிட்டால் கல்லும் பொன்னும் உனக்கு ஒன்றுதான்.

அரசனைத் தொழும் ஆண்டியிடம் கூறுங்கள், அரசன் தர்வேஷைவிட ஏழை என்று.

ஏழைக்கு ஒரு தீனார் திருப்தியளிக்கிறது; பாரஸீகத்தில் பாதி ராஜ்யம் தன்னுடையதாய் இருந்தும் பரீதான் திருப்தியுறவில்லை.

கவலையற்ற யாசகன் கவலை நிறைந்த அரசனைவிட மேலானவன். கிராமவாசி நிம்மதியாகத் தூங்குவது போல அரசன் தூங்க முடியாது.

அகந்தை கொண்ட பணக்காரனைக் காணும் போதெல்லாம் உன் நிலைமைக்காக நீ இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்து; ஒருவருக்கும் தீங்கிழைக்க இயலாத உன் ஏழ்மை குறித்துப் பெருமை கொள்!

28

தாராளவான் செல்வனாக இல்லாதிருப்பினும் பாக்கியமுடையவனாவான். அற்பன் செல்வனானால் அவன் குணம் மாறிவிடும் என்றா எண்ணுகிறாய்!

தாராளம் என்ற வயலில் செல்வம் என்ற பயிர் நன்கு விளையும்.

சேமிப்பதிலேயே கவனஞ் செலுத்தாதே! ஓடும் தண்ணீர்தான் சுத்தமானது; ஒரு நாள் பெரு வெள்ளமாகவும் மாறக் கூடியது.

நீ ஒரு மரகதமானால் நீ வருந்தத் தேவையில்லை. வழியில் கிடக்கும் கல்லைத்தான் யாரும் பொருட்படுத்துவதில்லை. தங்கத்திலிருந்து இராவப்பட்ட தூளும் மெழுகினால் ஒத்தி எடுக்கப்படும்.

அத்தியாயம் - 7

குரோதம், புறங்கூறல் பற்றி

29

போகக்கூடாது என்று விலக்கப்பட்ட (ஹராமான) பாதை களைவிட்டும் ஆசை என்னுங் குதிரையை விலக்குபவர்கள் ருஸ்தத்தையும், சாமையும்விடச் சிறந்த வீரர்களாவர்.

புலனுணர்ச்சிக்கு அடிமையாய் உள்ள உனக்கு நீயே பெரும் விரோதி.

உன் உடல் ஒரு நகரம்; அதில் நல்லதுமுண்டு; தீயதுமுண்டு. அந்நகர்க்கு நீயே அரசன்; பகுத்தறிவே உன் மதி மந்திரி.

இந்நகரில் அகந்தையுடையார் பேராசை என்னும் வாணிபஞ் செய்வர். புகழ், நற்குணம் உடையோர் பணிந்து மிதமாய் நடப்பர். காமமும் குரோதமும் இந்நகரின் திருடர்களும் ஏமாற்றுக் காரர்களுமாகும்.

அரசன் தீயோருக்குச் சலுகையளித்தால் அறிவுடையார் அமைதியோடிருப்ப தெங்ஙனம்?

உன் இரத்தக் குழாய்களில் இரத்தம் இருப்பதுபோலத் தீமை, பொறாமை, குரோதம் ஆகிய குணங்கள் உன் உடலில் உறைந் திருக்கின்றன. இவை உன் எதிரிகள். இவை பலம் பெற்றால், உன் ஆட்சிக்கும் போதனைக்கும் அடங்கி நடக்கா. பகுத்தறிவென்னும் மடக்கிய முஷ்டியைக் கண்ட உடனே மட்டும் இவை பதுங்கிக் கொள்கின்றன.

காவலாளி பாரா நிற்கின்ற இடத்தில் கன்னமிடுவோனும், காலாடியும் நெருங்க மாட்டார்கள்.

தன் எதிரிக்குத் தண்டனையளியாத தலைவன் நாளை தன் எதிரியால் பலமற்றவனாவான்.

கற்றதைக் காரியத்தில் காட்டுபவனுக்கு இவ்வளவு சொன்னாலே போதும்.

30

எகிப்து நாட்டிலே ஒரு துறவி இருந்தார். அவர் சதா மௌனமாகவே இருந்து வந்தார். தேனில் ஈ மொய்ப்பதுபோல அறிஞர்கள் அவரைச் சுற்றிக் கூடினர்.

ஒரு நாள் இரவு துறவி இவ்விதம் எண்ணினார்: "என் பெருமை நாவின்மையில் நசுக்குண்டு கிடக்கிறது. நான் நாவை அசைக்காதிருந்தால் நான் கற்றவன் என்பதை மற்றோர் அறிவதெங்ஙனம்?"

ஆகவே, துறவி பேசலானார்; தன்னைச் சுற்றியிருந்த யாவருக்கும் தன் அறியாமையை வெளியாக்கினார். எகிப்திலேயே இத்தகைய அறிவிவி இருப்பானா என்று சந்தேகிக்கும்படி செய்தார். அவருடைய பக்த கோடிகள் விலகிச் சென்றனர்.

ஒன்றும் வழியற்று, தன் மூடத்தனத்தை உணர்ந்த அவர் பிரயாணஞ் செய்யத் தொடங்கினார்; ஓர் ஊர் மஸ்ஜித் சுவரில் அவர் இவ்விதம் எழுதினார்: "பகுத்தறிவென்னும் கண்ணாடியில் என்னை நான் பார்த்திருப்பேனாயின், என் மனத்தை மறைத்திருந்த திரையைக் கிழித்தெறிந்திருக்கமாட்டேன். நான் விகார ரூபி; எனினும், அழகென்றெண்ணி என் உருவத்தைப் பிறர் காண இடமளித்து விட்டேன்."

கொஞ்சம் பேசுபவன் பெரும் பேர் பெறுவான். மௌனம் கண்ணியமளிக்கிறது; நம் குறைகளை மறைக்கும் திரை அது.

உன் உள்ளத்தெழும் எண்ணங்களை உடனே கக்கிவிடாதே! அவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்து வெளியிடு!

மிருகங்கள் பேசுவதில்லை; மனிதனுக்கு மட்டுமே பேசும் சக்தி அருளப்பட்டுள்ளது. ஆனால், வீண் பேச்சுப் பேசுவோர் மிருகங்களினும் கடையானவர்களாவர்.

31

வாக்குவாதத்தினிடையே ஒருவன் தகாத வார்த்தைகள் கூறிவிட்டான். அதனால் கோபமுற்றவர்கள் அவன் உடலை அனேகமாகக் 'கசக்கி'விட்டார்கள்.

அனுபவஸ்தன் ஒருவன் கூறினான்: "தற்பெருமைக்கார மடையனே, உன் வாய் முகையைப்போல் மூடியிருக்குமானால், நீ இப்படிப் பூவைப் போல் கசக்கப்பட்டிருக்கமாட்டாய்!" என்று.

நெருப்பு என்பது ஜ்வாலை என்பதையும், அது நீரினால் அணைக்கப்படக் கூடியது என்பதையும் நீ அறியாயா?

ஒருவனுக்குத் திறமை இருக்குமானால் அது பேசுமே; அவன் பேச வேண்டியதில்லையே!

உன் கையில் நல்ல புணு இருக்கையென்றால் அது இருப்பது போல் பாவனை செய்யாதே! அது உன்னிடமிருந்தால் அதன் மணமே தன்னை அறிமுகப்படுத்துமே!

32

நல்லவரையோ தீயவரையோ குறித்து இழிவாகப் பேசாதே! பேசினால், அதன் மூலம் நல்லவருக்குத் தீமை இழைத்தவனாகவும், தீயவரைப் பகைத்துக் கொண்டவனாகவும் ஆகி விடுகிறாய்.

பிறரைத் தூஷிப்பவன் தன் குற்றங்களை வெளியாக்குபவனாக ஆவான் என்பதை அறி!

நீ யாரையுங் குறித்துத் தீயவை கூறினால், அது உண்மையாக இருந்தாலும், பாவஞ் செய்தவனாகிறாய்.

33

பிறரைப்பற்றிப் புறங்கூறிக் கொண்டிருந்த ஒருவனிடம் அறிஞர் ஒருவர் இவ்விதங் கூறினார்: "என் முன்னால் யாரையும் பற்றி இழிவாகப் பேசாதே! அதனால், நான் உன்னைப்பற்றி

இழிவாக எண்ண வேண்டுவதாகிறது. அவனுடைய மதிப்புக்குப் பங்கம் விளைவித்தாலும்கூட, இவ்விதம் புறங்கூறுவதன் மூலம், உன் மதிப்பு உயர்ந்து விடுவதில்லை.”

34

நண்பன் வெளியூர் சென்றிருக்கும்போது இரண்டு காரியங்களைச் செய்யக் கூடாது. ஒன்று, அவன் சொத்தை விரயஞ் செய்வது; மற்றது, அவனைப்பற்றிப் புறங்கூறல்.

மற்றோரை இழிவாக எண்ணுபவன் ஒரு போதும் நன்மை செய்ய இயலாது. காரணம், இன்று பிறரைப்பற்றி உன்னிடம் புறங்கூறுபவன், நாளை உன்னைப்பற்றி மற்றோரிடம் இதேவிதம் பேசலாமல்லவா!

தான் உண்டு, தன் காரியம் உண்டு என்று இருப்பவனே நல்லவன்.

35

மூவரைப்பற்றி மட்டும் புறங்கூறுவது நன்மை பயக்கும்:

குடிகளைக் கொடுமைப்படுத்தும் மன்னனின் தீய செயல்களைக் குறித்து அவன் இல்லாத இடத்தில் பேசி மக்களை எச்சரிக்கை செய்யலாம். இரண்டாவதாக, மாணமே இல்லாத வனைப்பற்றி இவ்விதம் பேசலாம். தன் காரியங்களாலேயே தன் குற்றங்களை வெளிப்படுத்தும் இவனைக் குறித்துப் பேசுவது பாவமன்று. மூன்றாவதாகப் பொய்யான அளவைகளை வைத்துப் பித்தலாட்டஞ் செய்பவனைக் குறித்து, அவனுடைய ஒழுங்கினம் பற்றிப் பிறரிடங் கூறலாம்.

36

“உங்களைப்பற்றி இன்னான் என்ன சொன்னான் தெரியுமா?” என்று ஒரு பெரியவரிடம் ஒருவன் வினவினான். பெரியவர் பதில் கூறினான்: “மூட்டா உன் வாயை! என் எதிரி என்ன

சொன்னான் என்பதை நான் அறியாதிருப்பது நலம். எதிரியைப்பற்றிக் கோள் சொல்லுபவன் எதிரியைவிட மோசமானவன். எதிரியோடு பழகுவவர்கள்தாமே அவனைப்பற்றிப் புறங்கூற முடியும்! நீ என் எதிரியைவிட இழிந்தவன். காரணம், அவன் அந்தரங்கமாக அறிவித்ததை நீ பகிரங்கமாக்குகிறாய்!”

கதை கட்டுபவன் பழைய சண்டையைப் புதுப்பிக்கிறான். சண்டை மூட்டுபவனின் கண்ணில் படாமலே ஒதுங்க வேண்டும்.

இடத்துக்கிடம் புறங்கூறி அலைவதைவிடப் படுகுழியில் விழுந்து கட்டுண்டு கிடப்பது நலம்.

சண்டை என்பது புறங்கூறுபவன் தரும் விறகைக் கொண்டு எரியும் நெருப்பாகும்.

37

பரிதூன் என்ற அரசனுடைய மந்திரி மதியூகி; திறமைசாலி. அந்த மந்திரியைப் பற்றியும் அரசனிடம் புறங்கூறலாயினர். “அந்த மந்திரியே உங்கள் இரகசிய விரோதி. அவன் நாட்டிலுள்ள குடிகளுக்கெல்லாம் பொன்னும் பொருளும் அள்ளிக் கொடுத்துள்ளான். அவற்றைத் தாங்கள் இறந்ததும் அவனிடம் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று நிபந்தனையும் விதித்திருக்கிறான்!” என்று சிலர் மன்னனிடங் கூறினர்.

மன்னன் கோபங் கொண்டான். ஆத்திரத்தோடு மந்திரியை நோக்கி அறைந்தான்: “ஏனப்பா நண்பன்போல் வேஷம் போட்டு மோசஞ் செய்கிறாய்?”

மந்திரி பணிவோடு பதிலிறுத்தான்: “ஹே மகிமைமிக்க மன்னனே, எல்லா மக்களும் நீர் நீடுழி வாழ்வதை விரும்ப வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். நீர் காலகதியான பின்-அது என்றாவது ஒரு நாள் ஆகத்தானே செய்யும்!- அவர்கள் நான் கொடுத்தவற்றைத் திரும்பக் கொடுக்க வேண்டியதிருக்குமாதலால்,

அவர்கள் நீர் இன்னும் நெடுங்காலம் வாழ வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பார்களல்லவா!”

இந்த விளக்கம் அரசனுக்குத் திருப்தியளித்தது. மந்திரி அரசனிடமிருந்து அதிக ஆதரவு பெற்றான்.

இருவரிடையில் சச்சரவென்னும் நெருப்பைக் கிளறிவிட்டுத் தானே அதற்கு ஆகுதியாதல் பகுத்தறிவுக்குத்தான் பொருத்தமானதா?

அத்தியாயம் - 8

நன்றியைப் பற்றி

38

அவனுக்கு நன்றி தெரிவிக்க என்னால் முடியாது; காரணம், அதற்குத் தகுதியான வார்த்தை எனக்கு அகப்படாதுதான். என் உடம்பிலுள்ள ஒவ்வொரு உறுப்புமே அவன் சொத்து; அவை ஒவ்வொன்றுக்காகவும் நான் எப்படி நன்றி செலுத்துவேன்!

உயிரையும் உடலையும் தந்து காக்கும் கருணையாளனுக்கே எல்லாப் புகழும். அவன் பெருமையை யாரே இயம்ப வல்லார்! எல்லாப் புகழுரைகளும் அவன் பெருமையுள் அடங்கி விடுகின்றன.

சிகவிலிருந்து முதியவனாகும் வரை உன்னை அவன் எப்படிக் காத்தான் என்பதை நினைத்துப் பார்!

உன்னைப் பரிசுத்தவானாகப் படைத்தான்; ஆகவே, பரிசுத்தவானாகவே இரு; பாவ அழுக்கேறியவனாக இறத்தல் சரியன்று.

உன் மனக் கண்ணாடியில் தூசு ஒட்டவிடாதே! ஒரு தடவை அது மங்கினால் பின் பிரகாசம் பெறுவதில்லை.

உன் வயிற்றுப்பாட்டுக்காக உழைக்கும்போது உன் உடல் வலுவை மட்டும் நம்பாதே!

ஏதற்பெருமைக்காரா, உனக்குப் பலம் தந்துள்ள இறைவனை நீ ஏன் வாழ்த்தவில்லை?

உன் முயற்சியால் ஒரு நற்செயல் செய்தால் அதன் பெருமை உனக்கே என்று எண்ணாதே! அது இறைவன் கிருபையால் முடிந்தது என்று எண்ணு.

உன் சொந்த பலத்தால் நீ செயலாற்றவில்லை - ஒவ்வொரு கணமும் அவ்வருவற்ற ஒருவனிடமிருந்து நீ பலம் பெறுகியாய்.

39

தன் அறிவுறுத்தலுக்குச் செவி சாய்க்காத மகனின் நடத்தையால் மனம் புண்பட்டதாய் அவன் சிகவாக இருந்தபோது பயன்பட்ட தொட்டிலை அவனிடம் காட்டிச் சொன்னான்: "அன்பற்றவனே, சென்றதை மறந்துவிட்டாய். ஒரு காலத்தில் சதா அழுது துடிக்கும் குழந்தையாக நீ இருக்கவில்லையா? உனக்காக நான் எத்தனை இரவுகள் என் தூக்கத்தைத் தத்தஞ் செய்தேன்! அன்று நீ பலமற்ற அனாதை. உன் உடலில் உட்காரும் ஈயைக் கூட ஒட்ட முடியாது. அன்று நீ தவிந்தாய். ஒரு சிறு பூச்சி உனக்குக் கஷ்டம் தந்தது. இன்று நீ பலவான்களில் சிறந்தவனாக இருக்கிறாய். அதுபோல் திரும்பவும் உன் கல்லறையில் ஓர் ஏழும்பின் கடியை உன்னால் தடுக்க முடியாது. அங்கே கறையான்கள் உன் மூளையை உண்ணும்போது உன் அறிவு விளக்கைத் திரும்பவும் உன்னால் எப்படி ஏற்ற முடியும்? உன் முன்னால் இருக்கும் கிணற்றைக்கூட அறிய முடியாத அந்தகனாய் இருக்கிறாய். உனக்குக் கண் பார்வை இருப்பதற்காக நீ நன்றி செலுத்துவதானால் நன்று; இல்லையெல், நீ குருடன்தான். உன் குரு உனக்கு அறிவுத் திறனைத் தந்துவிட வில்லை. அது உன் இயற்கையோடு இறைவனால் பொருத்தப் பட்டது. இந்த நன்கொடையை அவன் தரவில்லையானால் உனக்கு உண்மையும் பொய்யாகவே தோன்றும்."

40

உனக்காக இரவில் நிலவு தரும் சந்திரிகையும், பகலில் ஒளி வீசும் பகலவனும் தரப்பட்டுள்ளன.

உனக்காக வானம் ஒரு பணியான் போல, வசந்த விரிப்பைப் பரப்பி இருக்கிறது.

காற்றும், பனியும், மேகமும், மழையும், இடியும், மின்னலும்- யாவும் அவன் உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படியும் ஏவலாட்கள். இவை நீ மண்ணில் தூவும் விதையை ஊட்டி வளர்க்கின்றன.

உனக்குத் தாகமாக இருக்கிறதே என்று தத்தளியாதே. மேகங்கள் தம் தோள்களிலே நீர் சுமந்து வருகின்றன. தேனிக்களைக்

கொண்டு அவன் உனக்குத் தேனளித்தான்; காற்றைக்கொண்டு சுசந்தத்தைப் பரப்பினான்; மரத்திலிருந்து பழங்களை, விதையிலிருந்து மரத்தைத் தந்தான்.

உனக்காகவே வானமும், சூரிய சந்திர நகடித்திரங்கனும் உள்ளன; அவை உன் வீட்டுக் கூரையில் ஏற்றப்பட்டுள்ள விளக்குகள்.

முட்களிலிருந்து ரோஜாவை, பூனையிலிருந்து புனுகை, நிலக் குகையிலிருந்து பொன்னை, வாடிய கொம்பிலிருந்து பச்சை இலைகளை அவன் வெளிக்கொணர்கிறான்.

அவன் தன் கையாலேயே உன் கண்களையும் புருவத்தையும் தீட்டினான். சர்வ வல்லமையும் பொருந்திய அவன் எண்ணற்ற இன்பங்களால் யாவரையும் ஊட்டுகிறான்.

இதயபூர்வமாக ஒவ்வொரு கணமும் நீ அவனுக்கு நன்றியளி; நன்றியளித்தல் நாலின் தொழில் மட்டுமன்று.

இறைவா, என் உள்ளம் உருகுகிறது; என் நயனங்கள் பூத்துப் போகின்றன-நீ தந்துள்ள உவமையிலா நன்கொடைகளை நோக்கும்போது.

41

துன்பத்தை அறியாதவன் ஒரு நாளைய இன்பத்தின் உயர்வை அறியான். பிச்சைக்காரனுக்குக் குளிர் கொடுமையுள்ளதாக இருக்கிறது. பணக்காரன் அதைப் பொருட்படுத்தான். நீ நன்றாக நடக்கக் கூடியவனாக இருந்தால் தொண்டிகளைப் பார்த்து அனுதாபம் காட்டு.

ஜாஹூன் நதிக்கரையிலுள்ளோர் தண்ணீரின் அருமையை அறிவதெங்ஙனம்? கோடையால் தகிக்கப்படும் மக்களிடம் அதன் பெருமையைக் கேள்! திகிரீஸ் நதிக்கரையிலிருக்கும் அரபி, பாஸையிலும் உழலும் பிரயாணியின் தாகத்தை எப்படி அறிவான்!

நோயால் துன்புற்றவன் தேக சுகத்தின் பெருமையை அறிவான். பஞ்ச மெத்தையில் படுத்துறங்கும் உனக்கு இரவு எப்படி நீண்டதாக இருக்க முடியும்! காய்ச்சலால் கஷ்டப்படுபவனிடங் கேள். அவன் அறிவான் இரவைக் கழிப்பது எவ்வளவு கஷ்டமானது என்பதை.

நகரா ஒலி கேட்டு எஜமானன் விழித்தெழுக்கிரான். இரவைக் காவலாளி எப்படிக்க் கழித்தான் என்பதை அவன் கண்டானா?

42

கொடிய குளிக்காலம். ஒரு நாள் இரவு துக்ரல் என்ற அரசன் தெருவில் ஒரு காவலாளியைக் கண்டான். அக்காவலாளி குளிரால் நடுநடுங்கிக் கொண்டிருந்தான். அதைக் கண்டு இரக்கங் கொண்ட அரசன், "நீ போர்த்துக் கொள்ள உனக்கு ஒரு கம்பளி அனுப்பு கிறேன்!" என்று சொல்லிச் சென்றான்.

அரசன் அரண்மனையுள் நுழைந்தான். அங்கே மதிவதனி யொருத்தி எதிர்ப்பட்டான். அரசன் மதியும் மயங்கியது. அந்த ஏழைக் காவலாளியைப் பற்றிய எண்ணமும் அவன் மேலாடையோடு நழுவிப் போயிற்று. கம்பளி அனுப்பப்படவில்லை.

இரவு முழுவதையும் அரசன் இன்பமாகக் கழித்தான். மறுநாள் காலைமீல் காவலாளிகளின் தலைவன் அவனிடம் சொன்னான்: "உங்கள் கை அந்த அழகியின் தோளைச் சுற்றியதும் அந்தத் துரதிர்ஷ்டம் பிடித்த காவலாளியை மறந்துவிட்டீர்கள். உங்களுக்கு இரவு ஒரே கேளிக்கையாகவும் இன்பமாகவும் இருந்திருக்கும். ஆனால், நாங்கள் எத்தனை கஷ்டத்தோடு இரவைப் போக்கினோம் என்பதைத் தங்கள் எங்கே அறியப்போகிறீர்கள்!"

ஓட்டகத்தில் செல்லும் உல்லாசப் பிரயாணிகளுக்குப் பாலையில் நடந்து அவதியுறும் பஞ்சைகளைப் பற்றிய கவலை இருப்பதேது?

ஓட்டகமோட்டி கடவாளத்தைக் கையில் பிடித்துவந்தான்; நீ ஓட்டகத்தின் முதுகில் கிடந்த தூளியில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாய். இடையில் வந்த காடு மலைகளை நீ கண்டாயா? கல்லையும்த

மண்ணையும் நீ கண்டாயா? கால்நடையாக வருபவர்களிடம் கேள், அவற்றில் நடப்பது எப்படி இருக்கிறதென்று.

43

பாதையிலே தனி வழி நடப்பவன் அழுது கொண்டு சொன்னான், "இப்பாலையில் என்னைவிடத் துரதிர்ஷ்டசாலி யார் இருக்கிறார்கள்?" என்று.

பொதி சுமக்கும் கழுதை பதில் சொல்லிற்று: "ஏ அறிவிலி, விதியின் கொடுமை குறித்து எவ்வளவு நேரந்தான் நீ அழுது கொண்டிருப்பாய்? நீ ஒரு கழுதையின்மீது சவாரி செய்ய முடியாவிட்டாலும், மனிதனைச் சுமக்கும் ஒரு கழுதையாக இல்லாததற்காக ஆண்டவனுக்கு நன்றி செலுத்து."

44

மார்க்கக் கல்வி கற்ற ஒருவர் வழியில் குடித்துவிட்டுக் கிடந்த ஒருவனைக் கடந்து சென்றார். தன் பக்தி நிலையைப் பற்றி அகம்பாவங் கொண்ட அவர் அங்கே விழுந்து கிடந்தவனை அலகூயமாகப் பார்த்துச் சென்றார்.

அக்குடிகாரர் தலையைத் தூக்கிக்கொண்டு சொன்னான்: "கிழவரே, நீர் தெய்வ கிருபை பெற்றவர் என்பதற்காக நன்றியுள்ள வராக இரும். அகந்தை துன்பத்துக்கு இடந்தரும். துன்பத்தில் உழல்பவனைக் கண்டு நகையாடீர்! நாளை இதே துன்பம் உமக்கு வரலாம். நாளை ஒரு வேளை நீரும் என்னைப் போல் வீதியில் விழுந்து கிடக்கமாட்டீர் என்பது என்ன நிச்சயம்?"

பள்ளிவாசலில் தொழுவதால் நீ இறைவனருள் பெற்று விட்டால், அக்கினி ஆலயத்தில் வணங்குவோரை இகழ்ச்சியோடு நோக்காதே!

தன் திருச்சித்தப்படி வழிகாட்டும் ஒருவனிடம் திரும்பு; வேறு எங்கும் உதவி தேடுதல் குருட்டுத்தனமாக்கும்.

அத்தியாயம் - 9

பச்சாதாபம் பற்றி

45

ஒரு நாள் இரவு இளைஞர்களான சிலருடன் உட்கார்ந்து பாடிக் கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்தோம்.

எங்களுக்கருகே கிழவன் ஒருவன் வாயை மூடியவாறு தலை குனிந்து உட்கார்ந்திருந்தான். ஓர் இளைஞன் அவனை நெருங்கிக் கூறினான்: "தாத்தா, நீ ஏன் இப்படி எதையோ கோட்டைவிட்டவன் போல் வருத்தத்தோடு உட்கார்ந்திருக்கிறாய்? வா, துக்கம் அகற்றித் தலைநிமிர்ந்தி எங்கள் கேளிக்கையில் கலந்து கொள்."

முதியவன் இவ்வாறு பதிலிறுத்தான்: "காலைத் தென்றல் நந்தவனத்தில் வீசும்போது இளைந்தளிர்கள்தம் மகிழ்ச்சிக்கரம் நீட்டி அதை வரவேற்கும். என் கன்னத்திலோ முதுமை உதயமாகி விட்டது. உங்கள் கூட்டத்தில் சேர நாள் தகுதியற்றவனாகி விட்டேன். நாள் இவ்விதக் கேளிக்கைகளைக் கை கழுவி விட்டேன். இது உங்கள் காலம். காலதேவன் என் கற்பனைச் சிறகு நரைக்கும்படி செய்துவிட்டான்; பூங்காவில் புல்புலைப் போல் நான் விளையாட முடியாது. விரைவில் என் வாழ்க்கை அஸ்தமித்து விடும். உங்களுக்கு இப்போதுதான் இளமைப் பகலவன் உதயமாகிறான். என் பாவங்களுக்காகக் குழந்தையைப் போல அழுவதைத் தவிர வேறு எனக்கு மார்க்கமில்லை." ஓங்குமான் ஹக்கீம் வெகு அருமையாகச் சொன்னார்: "பாவாத்தமாவாகப் பல வருஷங்கள் வாழ்வதைவிடப் பிறவாமல் இருப்பது நலம். நஷ்டத்துக்கு விற்பதைவிடக் கடையைக் காலையிலேயே மூடிவிடுவது நலம்."

46

இளைஞனே, இன்று நேரிய பாதையில் செல்; நாளை முதுமை வந்தடையும். இன்று உனக்கு அவகாசமிருக்கிறது;

உடற்பலமும் இருக்கிறது. மைதானம் பெரிதாக இருக்கும்போதே உன் விளையாட்டை ஒழுங்காக நடத்து.

வாழ்க்கையின் மதிப்பு அதை இழந்த பின்னரே தெரியும்.

கிழட்டுக் கழுதை கனத்த பாரத்தைச் சுமந்து செல்வதெப்படி? நீயோ விரைந்து செல்லும் குதிரையாய் இருக்கிறாய்!

உடைந்த கோப்பையை ஒட்டவைத்தால் அதற்கு மதிப்புண்டா? அஜாக்கிரதையால் வாழ்க்கை எனும் கோப்பை உன் கையிலிருந்து நழுவி விழுந்து உடைந்துவிட்டது. உடைந்ததை இனி ஒட்ட வைக்கப் பார்ப்பானேன்!

47

ஒருவன் அதிகத் தானியத்தைச் சேகரித்து வைத்திருந்தான். அதைப் பற்றிய கவலையே கொள்ளாது அவன் மகிழ்ச்சியோடிருந்தான்.

ஒரிரவு குடிவெறியில் அவன் நெருப்புப் பற்ற வைத்தான். அது தானியக் குதிரில் பற்றித் தானியம் முழுமையையும் எரித்து விட்டது.

மறுநாள் பாணையை எல்லாம் தட்டிப்பார்த்தும் ஒரு தானிய மணிகூட அகப்படவில்லை. அவனுடைய மனவருத்தத்தை அறிந்த ஒருவர் கூறினார்: "இந்தத் துரதிர்ஷ்டத்தை நீ எதிர்பார்க்காததால் உன் குதிருக்கும் நெருப்பு வைத்துக்கொண்டாய்!" என்றார்.

வீண் கேளிக்கையில் காலம் போக்குபவனும் தன் ஆயுள் வைக்கப்பட்டுள்ள குதிருக்கு நெருப்பிடுபவனாவான்.

சமயம், நியாயம் என்ற விதைகளை விதை. நற்பெயர் என்ற மகசூலைக் காற்றில் பறக்கவிடாதே. உனக்குத் தண்டனை வருமூன் மன்னிப்புத் தேடு. சவுக்கடி படும்போது அழுவதால் என்ன பயன்?

48

இரவில் இறைவனைத் துதித்துக் கையேந்துபவன், நீதித்தீர்ப்பு நாளில் அச்சமுற மாட்டான்.

நீ புத்திசாலியாக இருந்தால் பகலில் செய்த பாவங்களுக்காக இரவில் பாவமன்னிப்புத் தேடு.

தன்னிடம் கையேந்துவோர்க்கு இறைவன் மன்னிப்பளியாது இரான்.

நீ ஆண்டவன் அடிமை எனில், பிரார்த்தனைக்காக உன் கையை உயர்த்து. நீ பாவஞ் செய்திருந்தால் அதற்காக அழுது மன்னிப்புக் கேள்.

பச்சாதாபம் என்னும் கண்ணீரால் தன் பாவத்தைக் கழுவாதவன் இறைவன் சந்நிதியின் வாயிலை நெருங்க முடியாது.

*

அத்தியாயம் - 10

தொழுகையைப் பற்றி

49

வாருங்கள், இறைவனைத் தொழ நாம் கையை உயர்த்துவோம். நாளைப் புழுதியில் கிடக்கும் இக்கைகள் சக்தியற்றுப் போய்விடும்.

கருணை இல்லத்தின் வாயிலில் பிச்சை கேட்பவன் வெறுங்கையோடு திரும்புவான் என்று எண்ண வேண்டாம்!

இறைவா, எங்கள்மீது கருணை காட்டு; உன் அடியார் களிடையே பாவம் புகுந்துவிட்டது.

ஹே இரக்கம் மிகுந்தவனே, உன் எல்லையற்ற அருளால் நாங்கள் வாழ்கிறோம்; உன் நன்கொடைகள், அருள்நோக்கு ஆகியவற்றோடேயே நாங்கள் படைக்கப்பட்டுவிட்டோம்.

இவ்வுலகில் படைக்கப்பட்டவற்றுள்ளெல்லாம் பெருமை பொருந்தியவர்களாக மனிதர்களை ஆக்கினாய்; மறு உலகிலும் இத்தகைய பெருமைக்கு அவர்களை ஆளாக்கு.

இறைவா, உன் மகத்துவத்திடையிலும் நான் துன்புறுமாறு செய்துவிடாதே; என் பாவங்களுக்காக நான் வருந்தாது உன் மாட்சிமையால் மன்னிப்பளி.

உன் முன்னால் நான் வெட்கித் தலைகுனிவது போதும்; பிறர் முன்னும் எனக்கு இந்தக் கதி நேராது அருள்புரி.

உன் கருணையின் நிழலாவது என்மீது விழுந்தால் போதும்; வாளைப்போல் நான் பெருமை கொள்வேன்.

என்னை நீ உயர்த்து, பிறர் கீழே தள்ளாத முறையில்.

மக்கா ஷரீபிலுள்ள கஃபாவில் ஒரு பஞ்சை செய்த பிரார்த்தனை இது:

“என்னைக் கைவிட்டுவிடாதே; வேறு யாரும் எனக்குக் கைதரமாட்டார்கள். என்னை ஏற்றாலும் சரி, ஒதுக்கினாலும் சரி, உன் பாதாரவிந்தமன்றி எனக்கு வேறு புகலிடமில்லை. நான் பஞ்சை, நிற்கதியானவன் என்பதை நீ அறிவாய். என் தீய உணர்ச்சிகளால் நான் அடக்கப்பட்டிருந்தேன்; என் பாவத்தை மன்னித்து என்னைப் பரிசுத்தவானாக்கு! மகிழ்ச்சி என்ற வதனத்திலிருந்து என் கண்களை மூடிவிடாதே! உன் பெருமையைப் பேசும் என் நாவைக் கட்டிப்போட்டுவிடாதே! என் வழியில் நம்பிக்கை என்ற விளக்கை ஏற்றி வை! தீமை செய்வதிலிருந்தும் என்னைக் காப்பாற்று! உன் பெருமை என்ற பகலவனின் ஒரு கிரணங்கூட எனக்குப் போதுமானது. என் நிலைகுறித்து நான் ஏன் வருந்த வேண்டும்? நான் பலஹீனனாயினும், நான் யாரிடம் அபயந் தேடுகிறேனோ, அவன் சர்வ வல்லமை உடைய வனல்லவா!”

